VII. évfolyam, 5. szám

1951. február 2.

Ludas Matyi

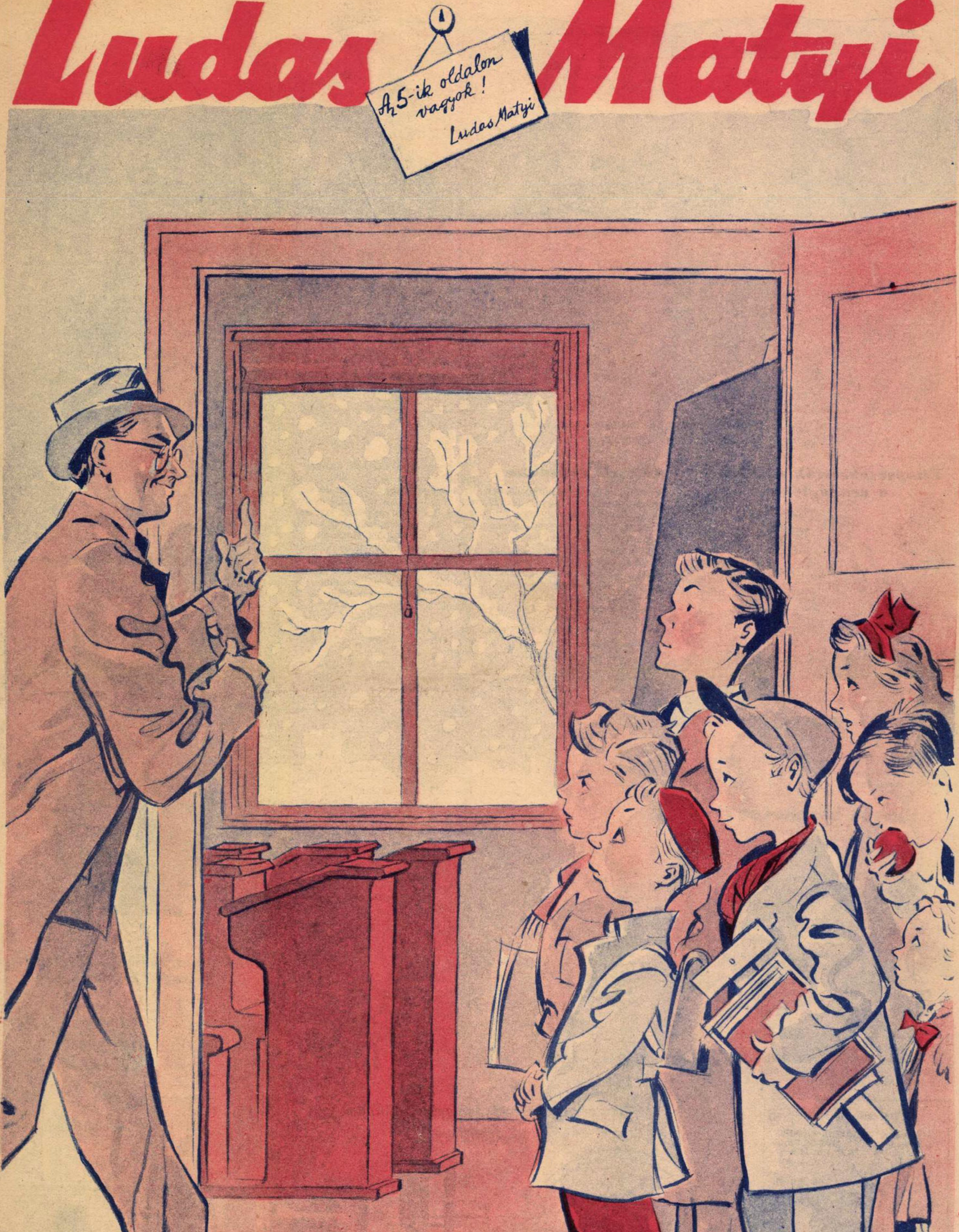
Az 5-ik oldalon vagyok!
Ludas Matyi
PÁLYIJENŐ

Tanító: Én tanítani jöttem ide.
Tanulók: Mi tanulni jöttünk ide.
Tanító: Nagyszerű! Akkor legalább most már valamennyien tudjuk mire való az iskola!

70 fillér

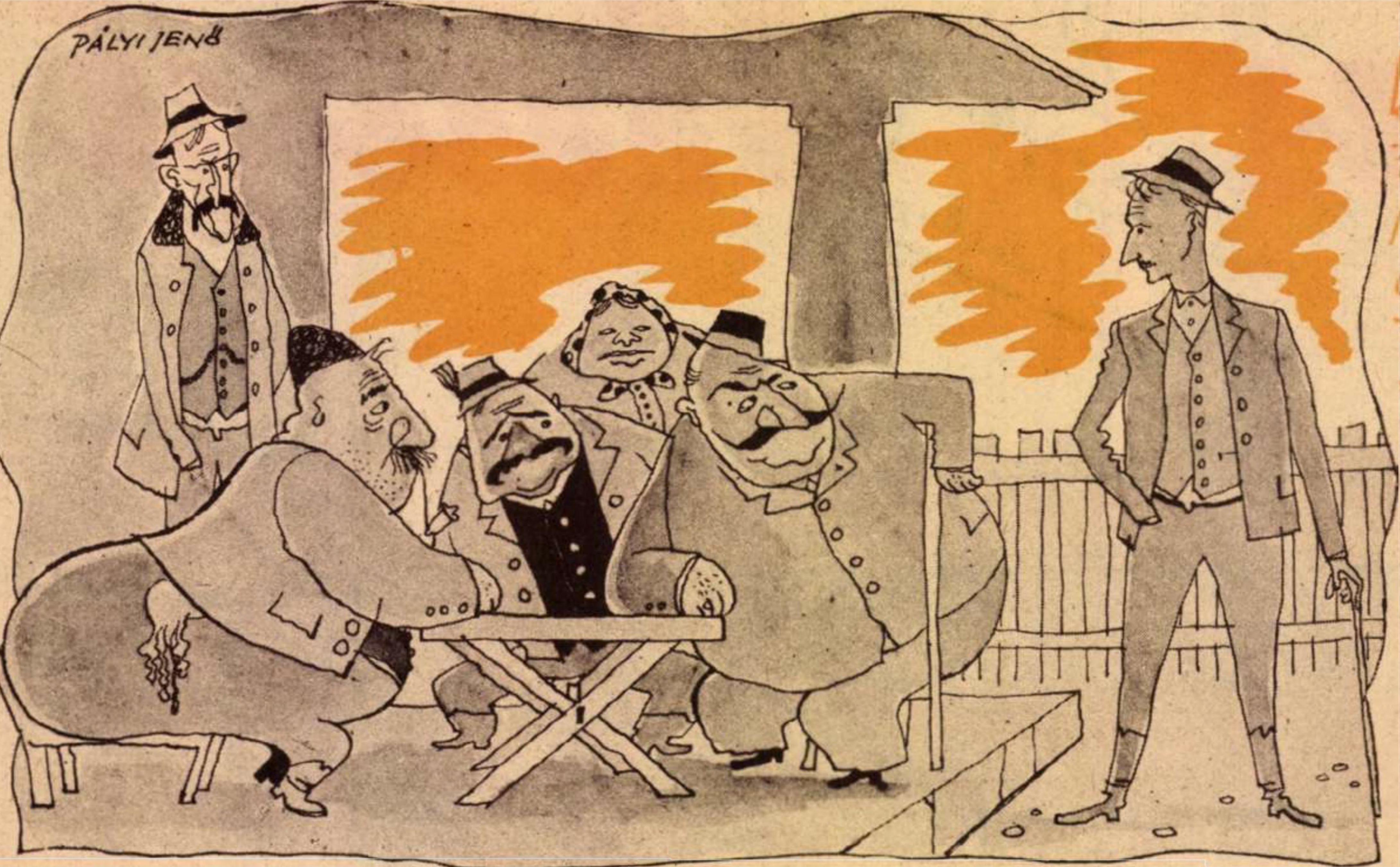

— Maga is részt vesz a takarékossági versenyben, Kovács szomszéd?
— Hogyne. Magára például már régen spórolok, Zsíros úr!

Költözködni jaj de jó!

Költözünk derüre,
Költözünk borura,
Költözünk felülre,
Költözünk alulra.
Költözünk ki-ki-ki,
Költözünk be-be-be,
Költözünk hi-hi-hi,
Költözünk he-he-he.
Csúsztatják az asztalt,
Buktatják a szekrényt,
Ürítik a polcot,
Ürítik az erszényt.
Szétesik egy csomag,
Hullik a sok akta,
Sír, aki iktatta,
Buktatta, nyugtatta,
Sír, aki lerakta
Trattatta, trattatta:
Várhat, aki beadta.

(bernát)

Étlapszerkesztők működnek a vendéglőkben

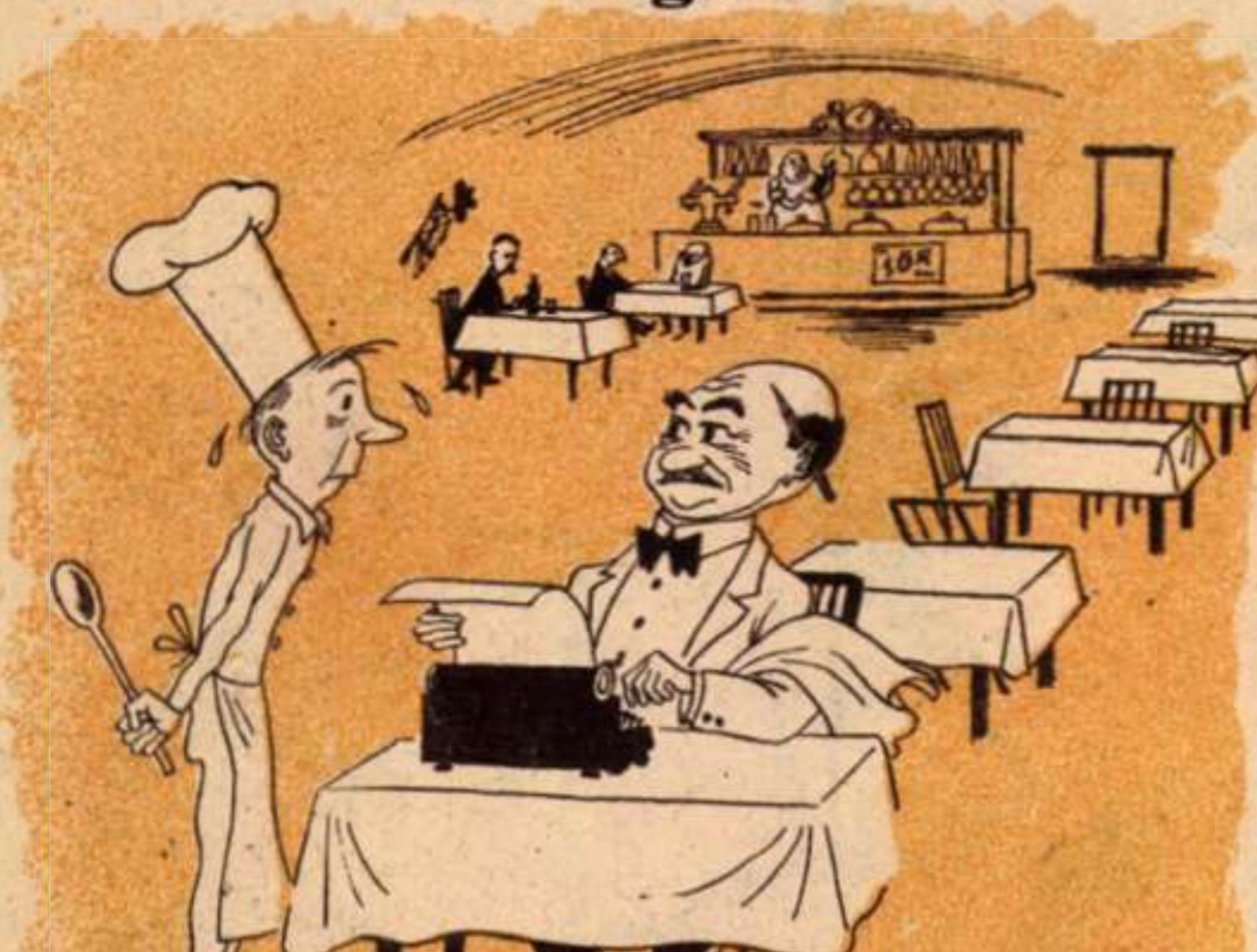

— Ne türelmetlenkedjék fiatal barátom, a maga paprikásburgonyája kolbással a következő számban jönni fog!

Jogos büszkeség?

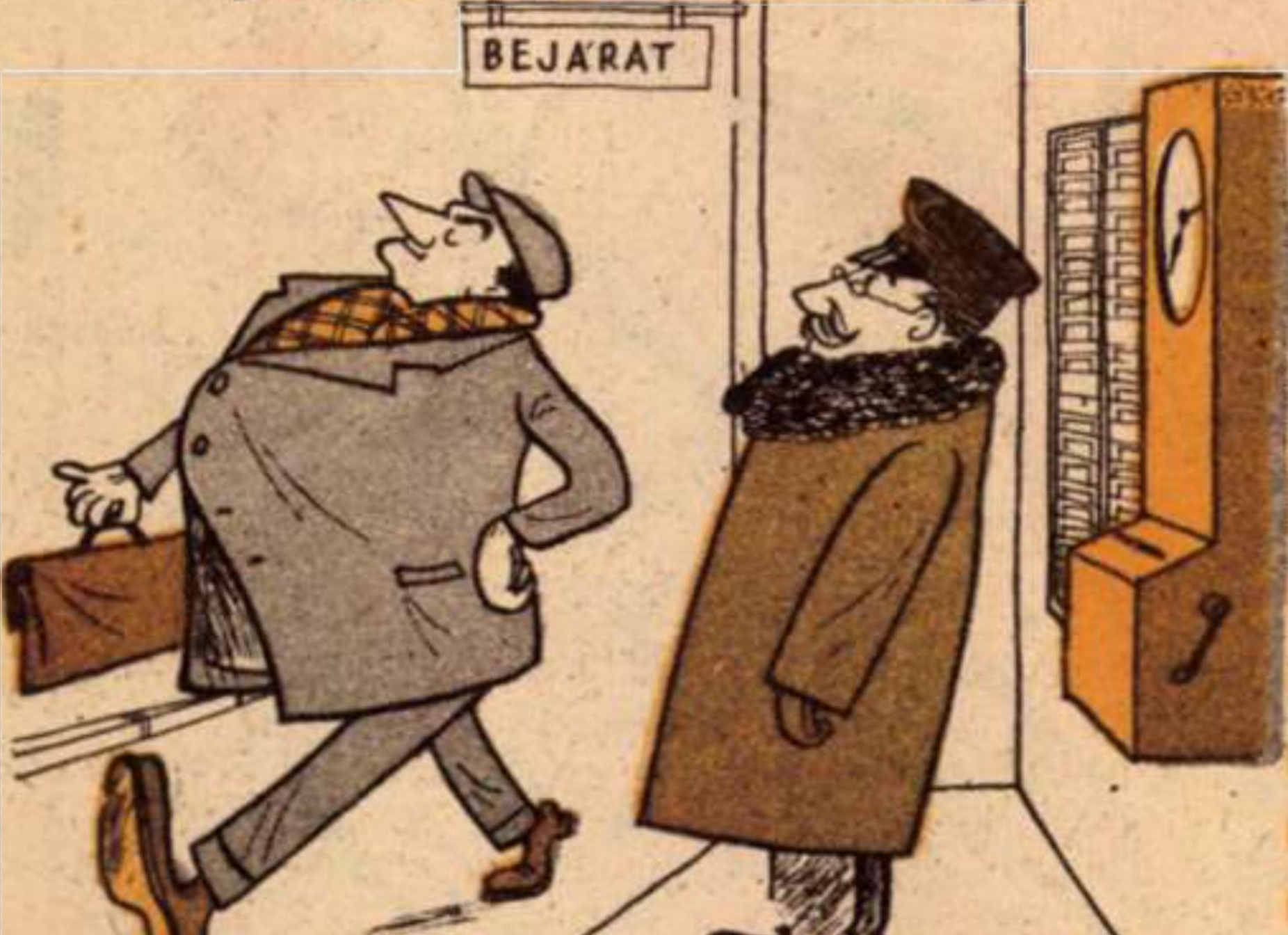

— Mire olyan büszke?

— Arra, hogy félévvel ezelőtt még harminc késönjövő volt a gyárban, ma meg már csak egy van és az pont én vagyok!

Ludas Matyi

Főszerkesztő: **GÁBOR ANDOR**
Felelős szerkesztő: **GÁDOR BÉLA**
Szerkesztő: **TABI LÁSZLÓ**

Kiadja a Szabadság Lapkiadó-vállalat.

Felelős kiadó: **GOLACS ERNŐ**

Szerkesztőség:
Budapest, V., Alkotmány-utca 3.
Telefon: 127—750, 128—031.

Kiadóhivatal:
Budapest, VIII., Blaha Lujza-tér 3.
Telefon: 143—012, 143—017.

Nyomatott
a Budapesti Szikra Nyomda
offset-körforgógépén
V., Honvéd-utca 10.

Felelős nyomdavezető:
Radnóti Károly.

Szerkesztőségünk uj cime:
V. Alkotmány-u. 3
Telefonszámaink változatlanok

Kezeit csókolom

A női csuklóból lecsüngő kéznek gyakran mondják egyes férfiak, hogy csókolom. Vagyis, hogy kezét csókolom. Amikor ilyesmit mondanak a nadrágos népek, akkor tulajdonképpen köszönni akarnak. Köszönni persze lehet máskép is, de az igazi a kezét csókolom. Ilyenkor a hölgyet nagyobb tisztelet övezi, mert a kéz a lélek tükre, simogat és pofoz vele vagy rántást kever a paradicsomlevesbe. Ha a kéz nem volna, sok mindent nem tudnánk csinálni, még a fejünket is a lábunkkal vakarnánk meg. Viszont ha lábunk nem lenne, akkor is sok mindent nem tudnánk csinálni és a kezünkön járnánk, vagy bukfencezve közlekednénk a Körúton.

Persze egyik eset sem kívánatos, ellenben szerintem ami jár a kéznek, járjon a lábnak is. Jól festene, ha Vakaráns Ede így köszönne Krapancsáknénak:

— Lábikóit csókdosom kedves Mancika, azt az édes turistabakancsost.

Egyébként a kézcsók örökség a multból, még a jó öreg dilis grófok és a szagosszappannal házaló vigécek köszöntgettek így, lógó nyelvezettel Bodriként nyalva a komteszszek és a komornák kezét. Ma már a kézreborulás elmaradt, bár egyes hagyománytisztelők időnként megcselekszik. Azonban itt is vigyázni kell. Nem szánkba rántani a kacsót, mint a csirkecombot, hanem kellemdúsan ráhajolni és ha ajkunk a mancsot elérte, épp hogy lehelni kell a tiszteletadást. Utána meghatott csend s el lehet kezdeni a társalgást; Hallom Kvantáné, hogy elrakta az ura.

Mintegy mellékesen közlöm még, hogy az új köszöntés tiszteletudóbb, mint a kézcsók, modernebb, ám van benne valami naiv báj, éppúgy, mint az alig használt zokniban.

Tehát kedves uraim, félre a jóreggeltel, jónapottal, kezitcsókolommal és szorgalmasan gyakorolni az új köszöntést, addig is kézcsókom... appardon... izé... lábcsókom a kedves nejének.

Nagy S. József.

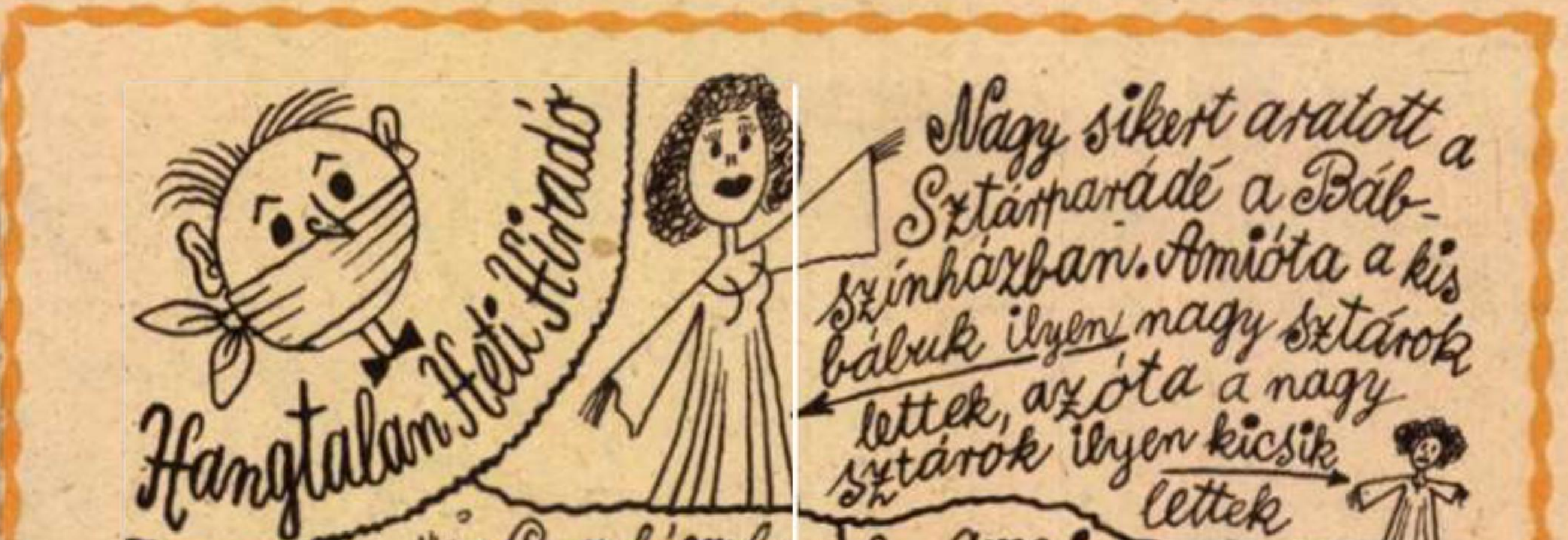
Hangtalan Heti Híradó
Nagy sikert aratott a Sztárparádé a Bábszínházban. Amióta a kis bábuk ilyen nagy sztárok lettek, azóta a nagy sztárok ilyen kicsik lettek
Ez a hóember bácsi annak örül, hogy az idén nem fog elolvadni, mert a gyerekek tél hiányában meg sem építhették.
Az amerikai Verdi-ünnepségek csúcspontja az volt, hogy Miss Truman nem énekelt Verdi-áriát!

Olaszországban makarónigyárat állítanak fel az amerikaiak

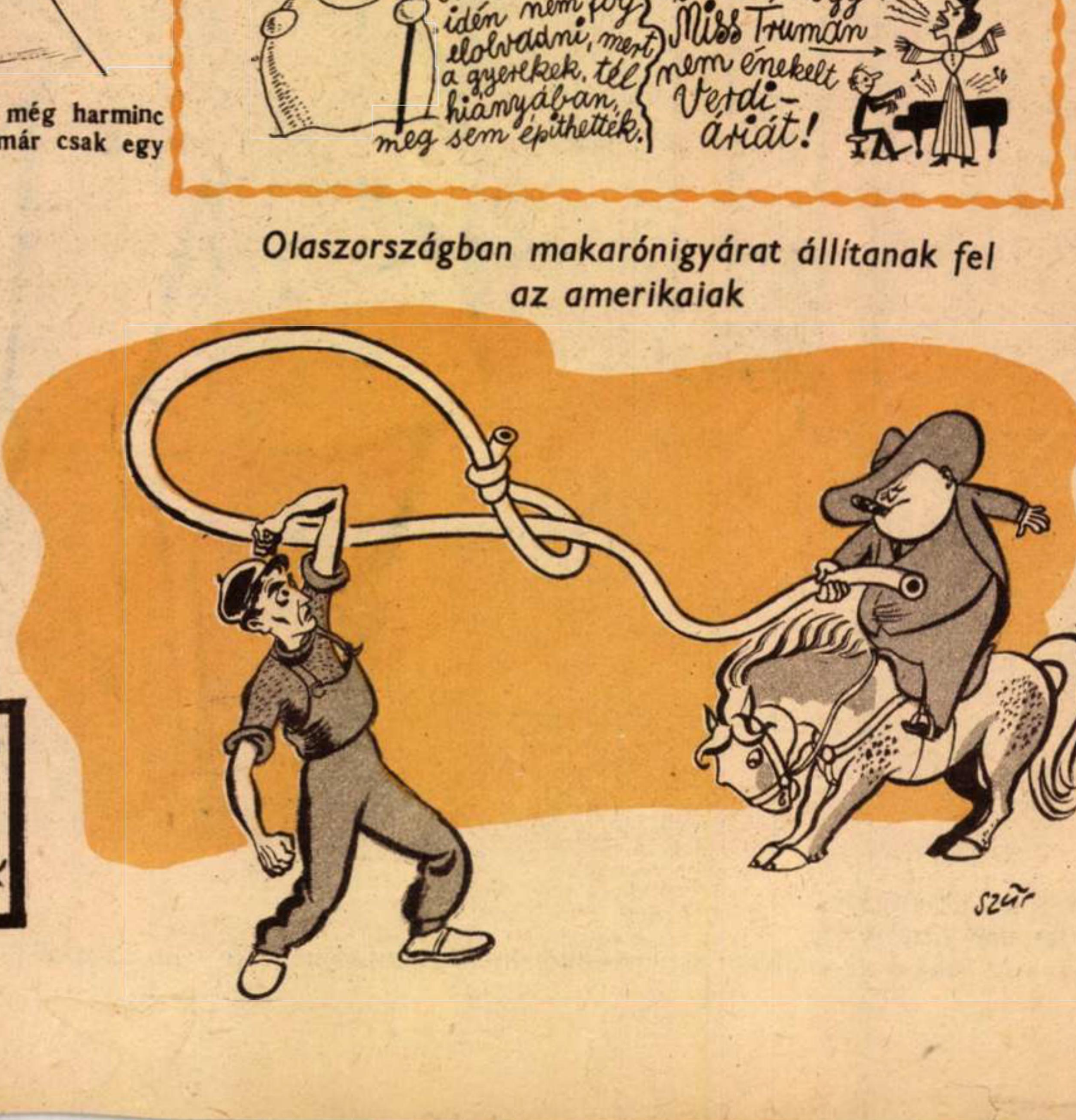

Az ellenség keze

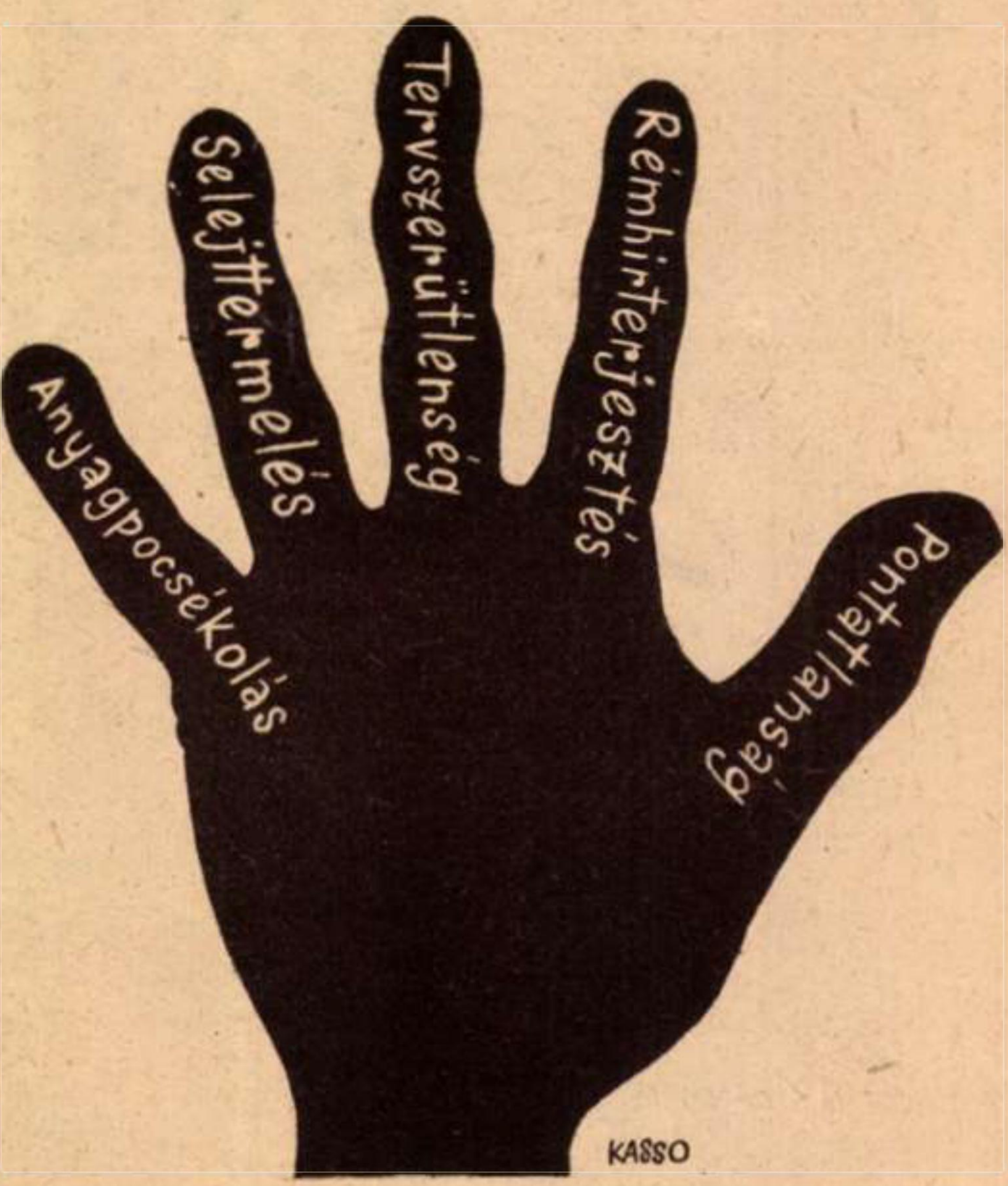
Anyagpocsékolás
Selejttermelés
Tervszerűtlenség
Rémhírterjesztés
Pontatlanság
KASSO

Az Amerikaellenes Tevékenységet Vizsgáló Bizottság előtt

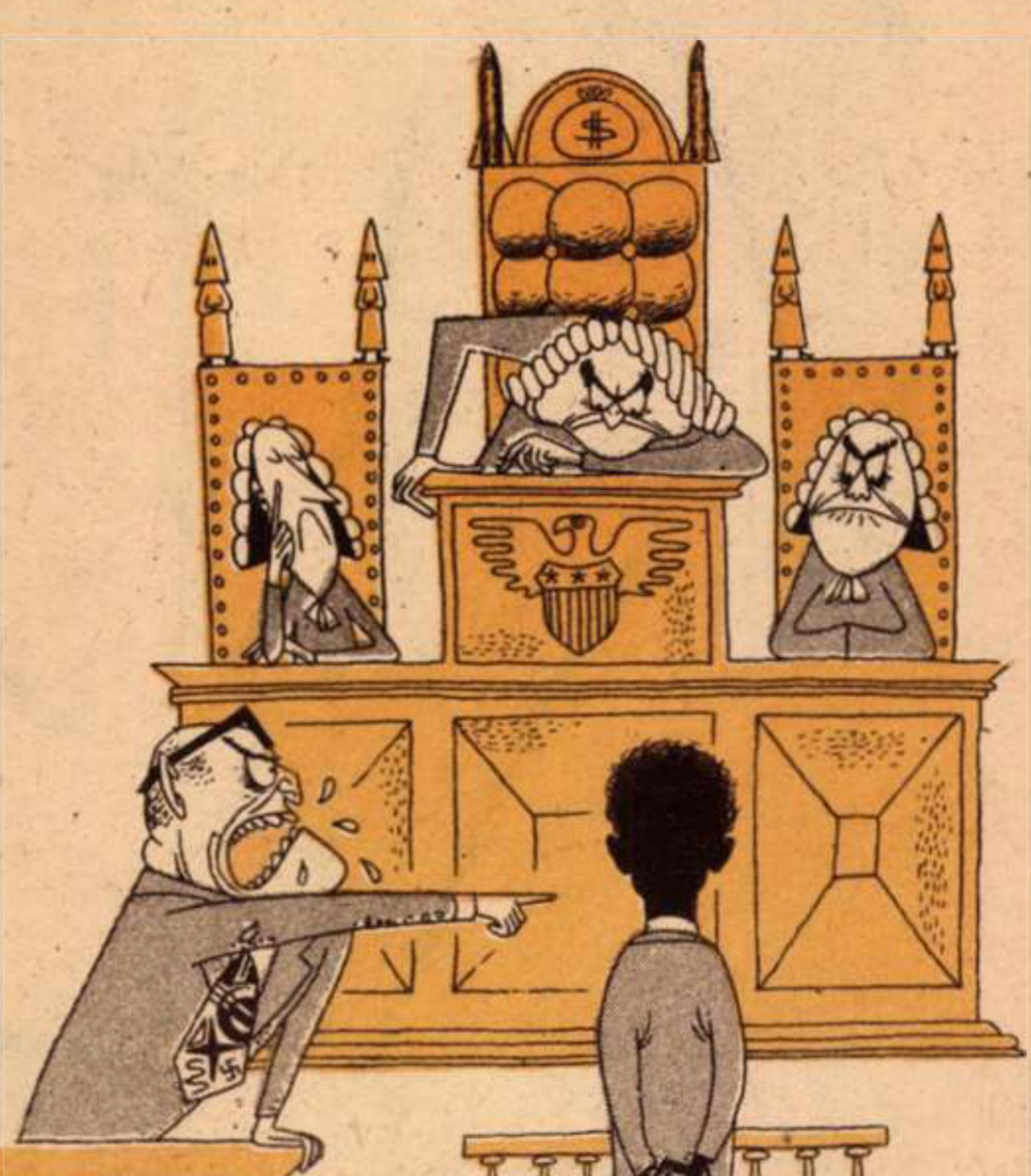

— Még azt merészeli állítani ez az ember, hogy ő nem Amerikaellenes! Nézzék meg, hiszen fekete a bőre!

A selejtgyáros

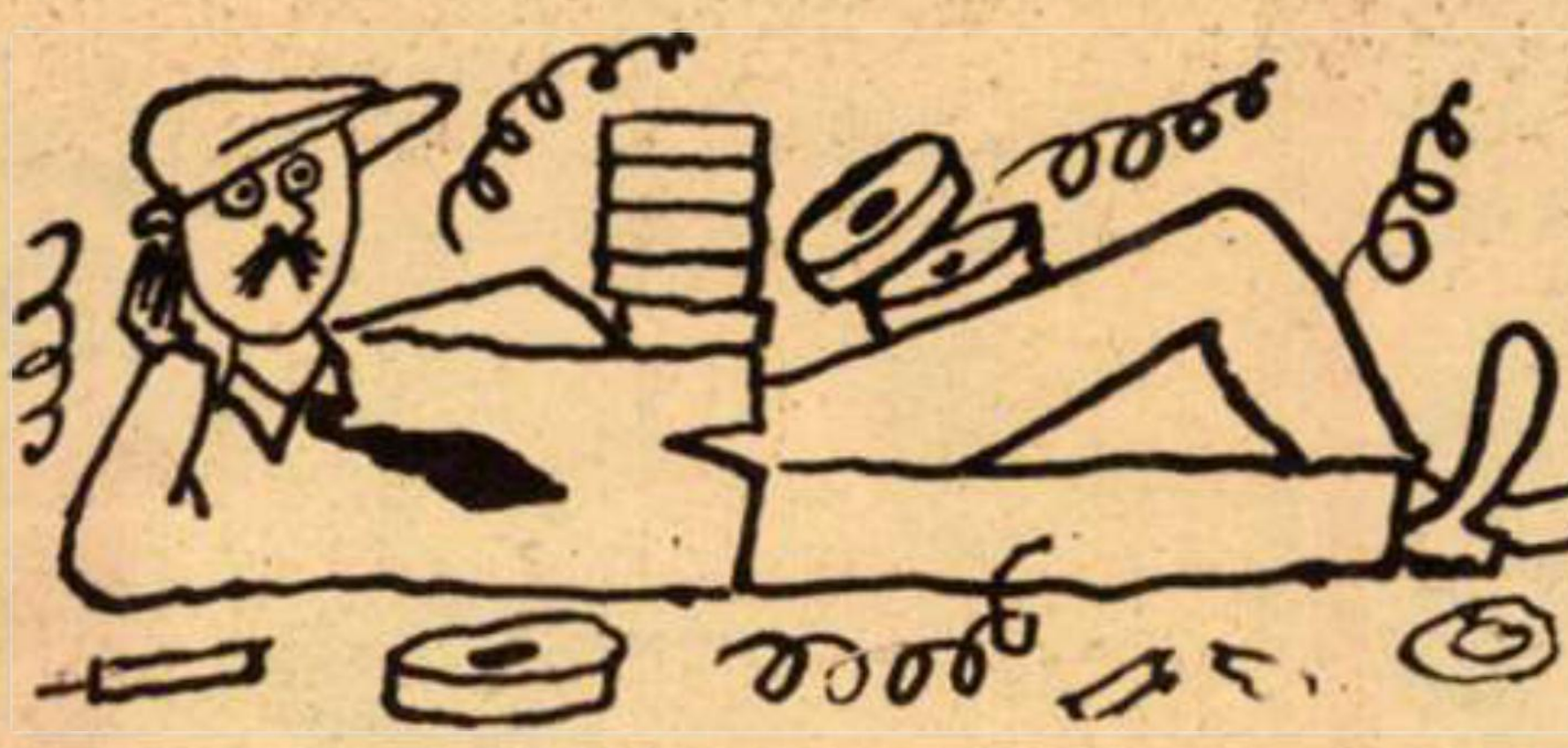

Jóska az utóbbi időben megváltozott. Ezt mindenki észrevette. Nemcsak ő változott meg, hanem az eredménytáblán a neve mellett a teljesítményszázalék is. Termelni csak selejtből termelt többet. Társai azt mondták: Szerelmes! Ki is gúnyolták a faliujságon, amint épp egy csokor selejtes munkadarabot nyujt át térdepelve a szívehölgyének. De ez mitsem használt. Jóska csak vállatvont. Egyik este, állandóan fülében motoszkált az öreg Tóth szaki gúnyolódó hangja: Selejtgyáros vagy te, Jóska!

Másnap reggel sajgó derékkal, fájó tagokkal ébredt a földön, mert az asztalosok is selejtmunkát végeztek és elfelejtették összeenyvezni az ágyat. Ránézett az órára: hat óra. Odakinn sütött a nap. Az óra állandóan vidáman csörgött és járt visszafelé. Az óra is selejtmunka. Hirtelen eszébe jutott, hogy leánykérőbe kell mennie. Lerohant cipőt, inget, kalapot venni, aztán megebédelt. Az ebéd után forgott előtte az egész világ, mert a szakácsnő szidollal ízesítette az ételt. Öltözködni kezdett. Nagy bosszúságára, amikor be akarta gombolni az ingét, a gallér a kezében maradt. A cipő se volt jó. Az egyik magassarkú és harmincötös, a másik negyvennégyes. Selejt! — bosszankodott Jóska, — mennyi selejt. A kalap hetykén épp, hogy a feje búbjára fért. Mindezt villany nélkül szenvedte végig, mert a centrálé nem dolgozott rendesen, és csak egy csonkgyertya pislákolt. Hullafáradtan elindult, és alighogy kitette lábát a kapun, a ház nagy robajjal összedűlt. Szemben a járdán ott állt a mérnök, logarléccel a kezében, és csak a vállát rándította: Selejt! A villamosok álltak, és a kalauzok az áramszedőn hintáztak. Kiderült, hogy tévedésből keskenyebbre építették a síneket. Továbbment és beleesett a kanálisba, amit elfelejtettek befedni. A lába is kirándult. Az orvos tévedésből az egészséges lábát rándította vissza. Végülis piszkosan, mankóval, össze-vissza pólyázva, fáradtan beállított szerelméhez, Tercsihez. Tercsi az ajtóban, karján egy másik férfival sajnálkozóan végignézett Jóskán és vállatvonva hanyagul így szólt: Selejt! — Aztán becsapta az ajtót. Jóska a nagy dörrenésre felébredt.

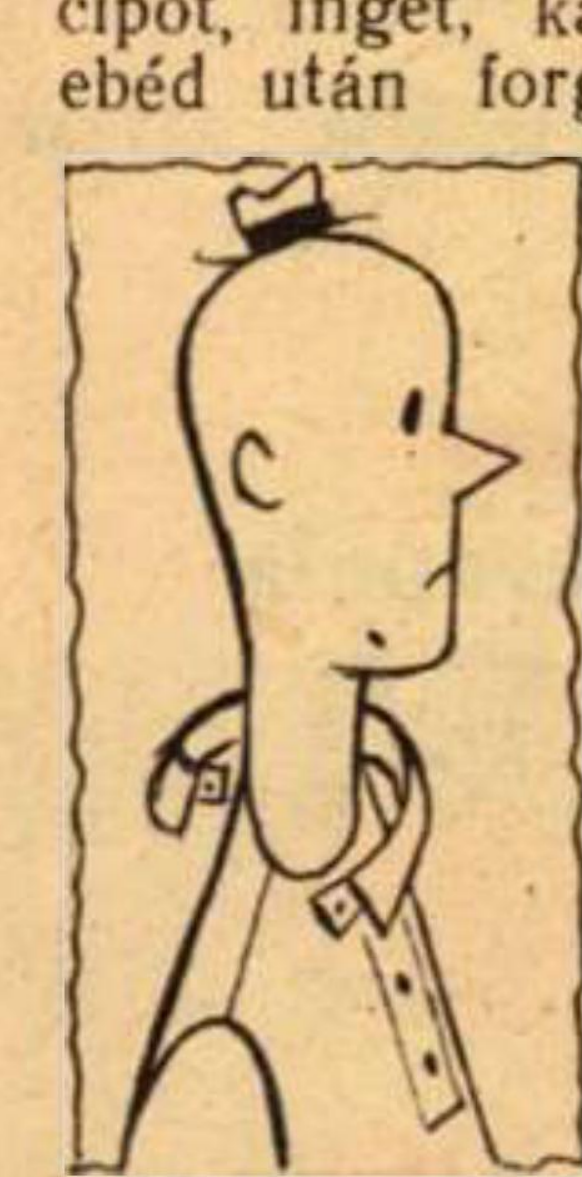

Azontúl nem csinált több selejtet!

(Mikes-Országh)

A Wilson-alapítvány díját Trumannak ítélték

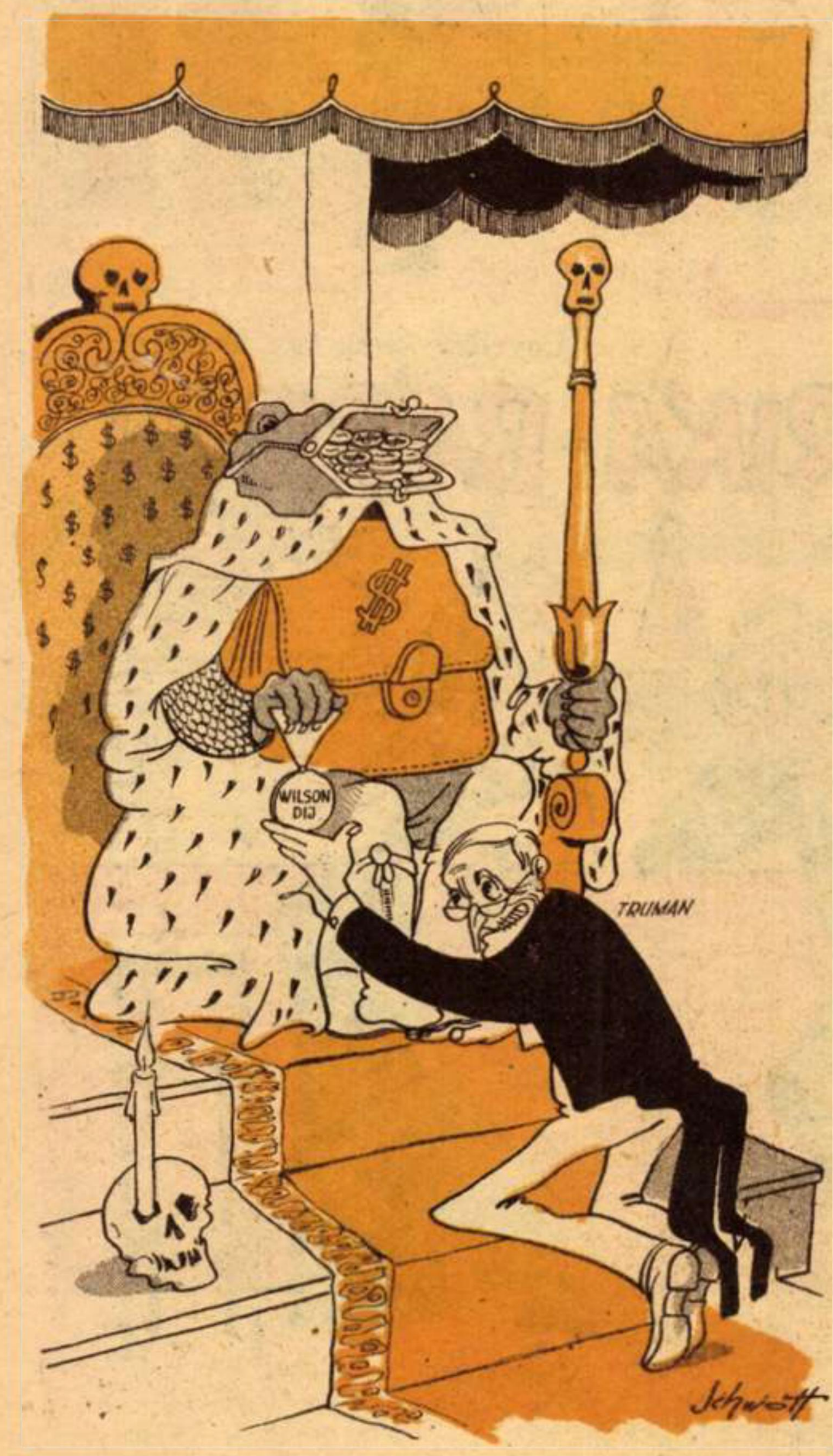

— Ezt a megtisztelő díjat kapja az én leghűségesebb alattvalóm!

Leleplezés

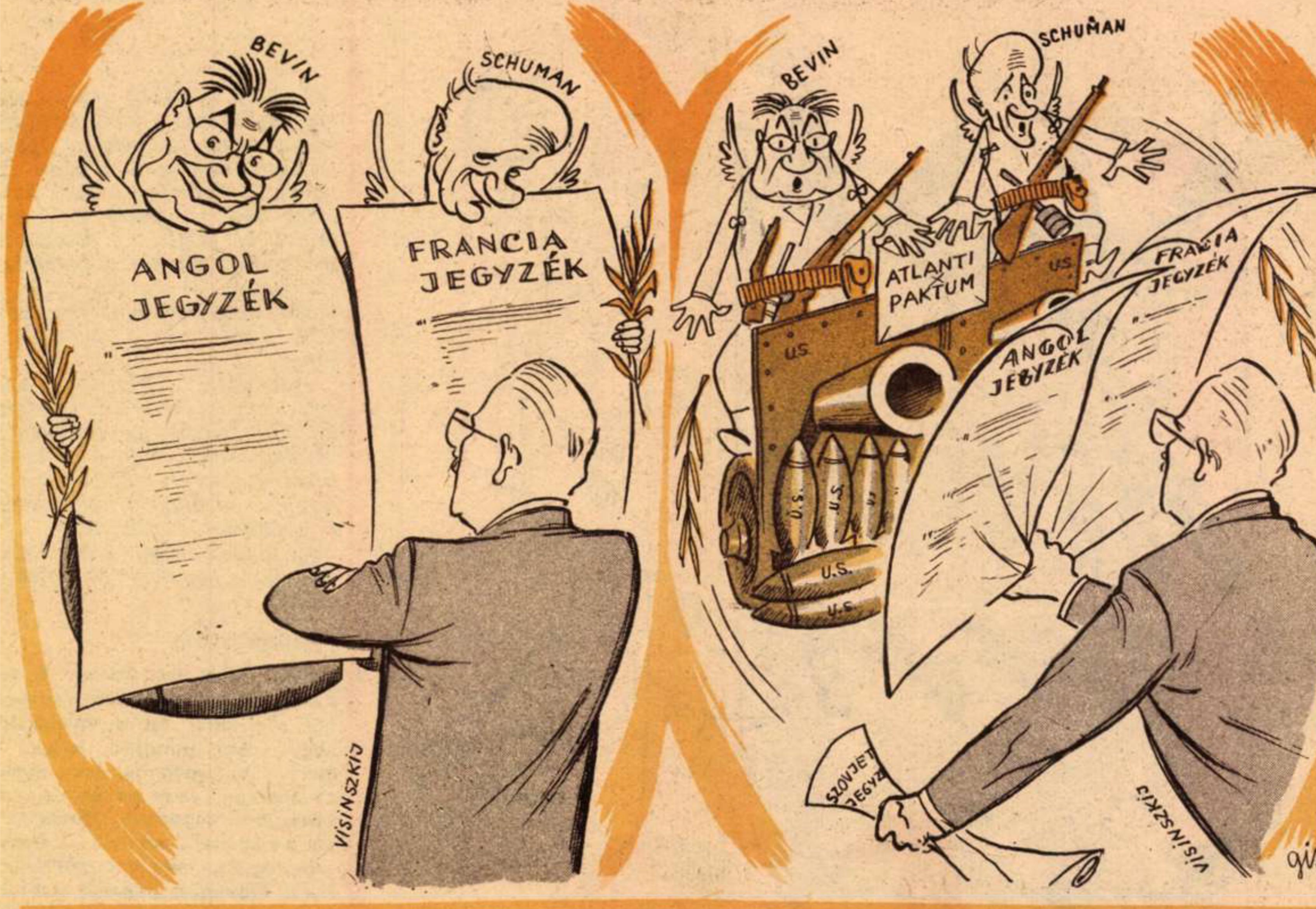

Londoni-Harmadik Bé

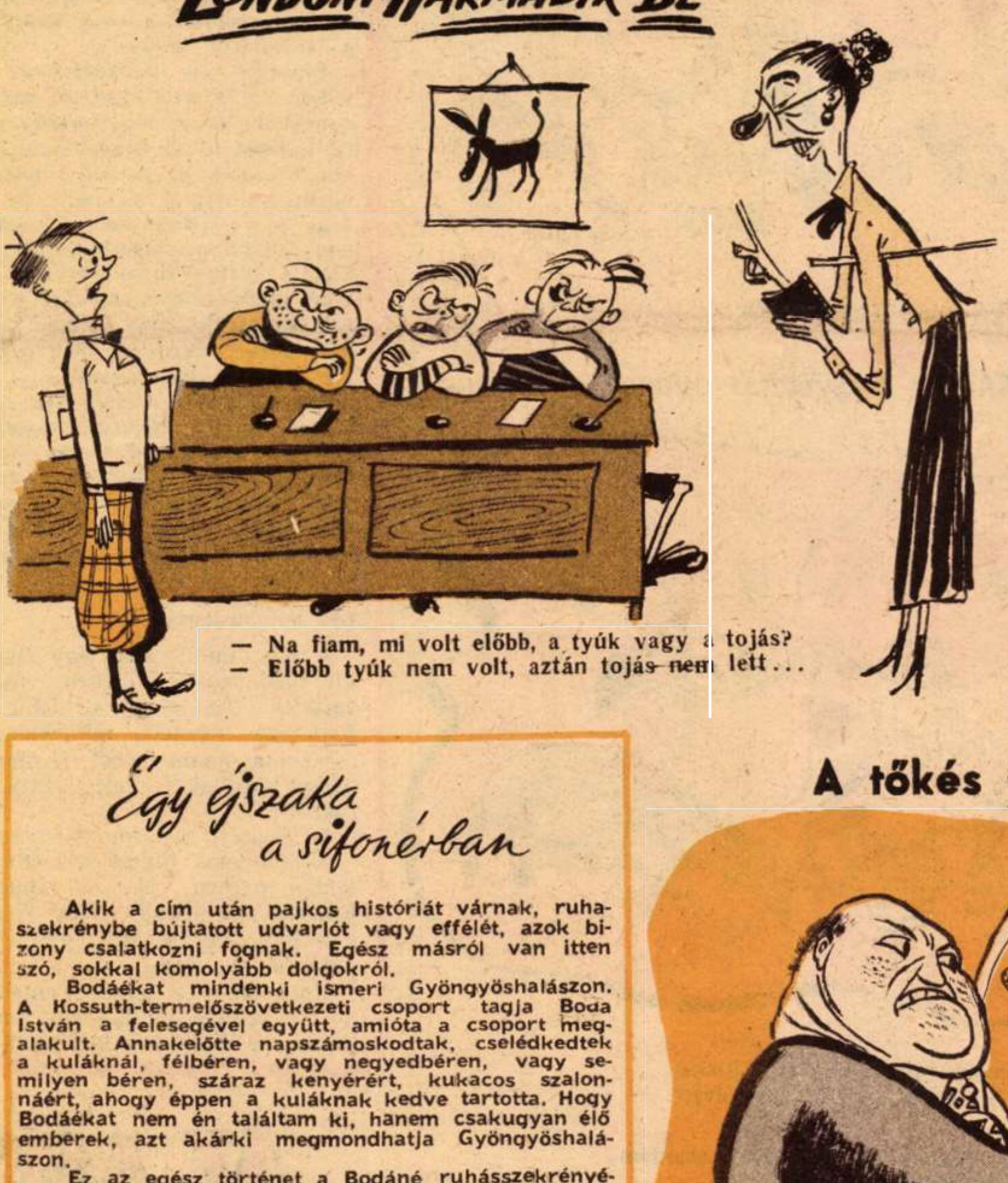

— Na fiam, mi volt előbb, a tyúk vagy a tojás?
— Előbb tyúk nem volt, aztán tojás nem lett...

Uncia

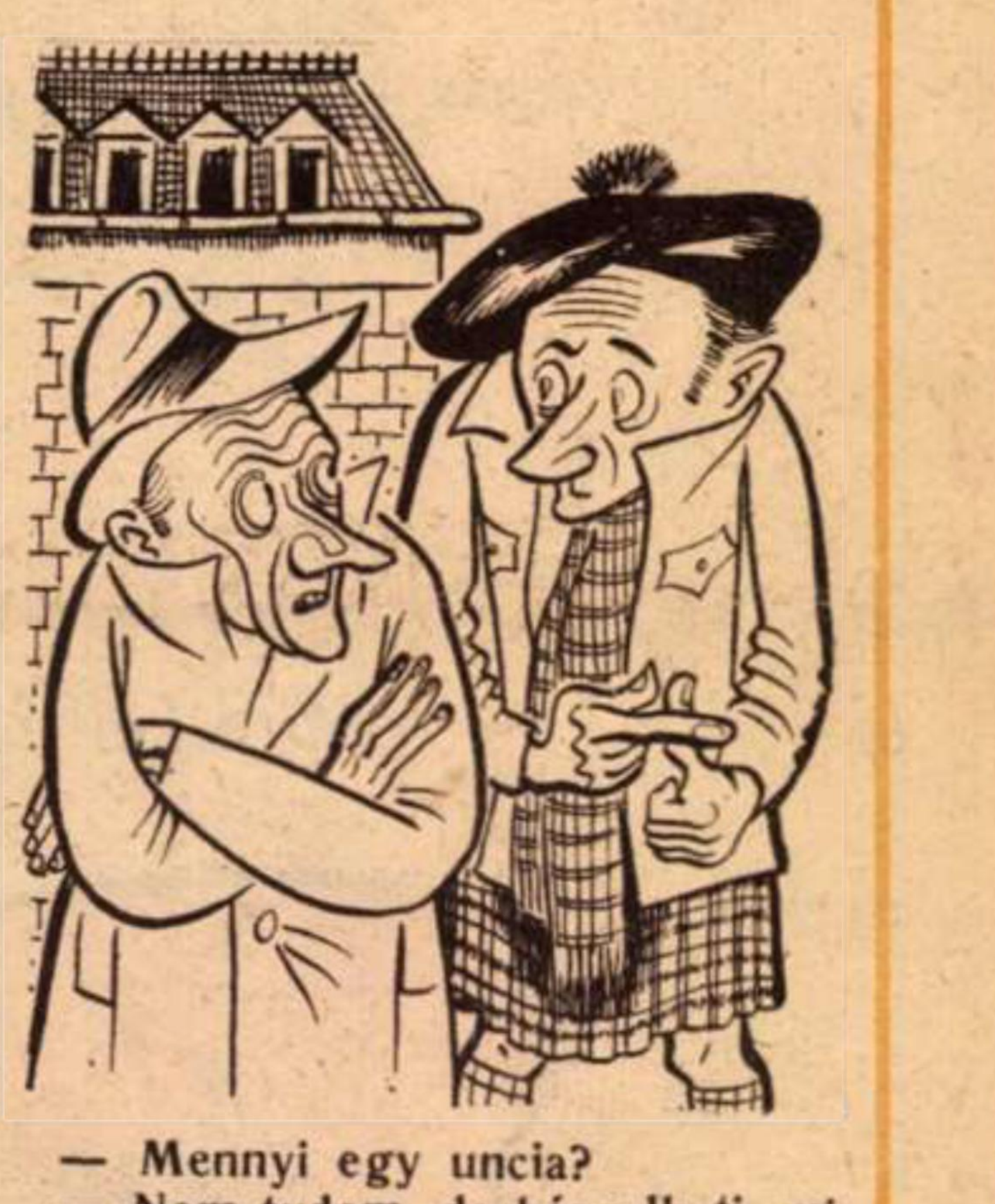

— Mennyi egy uncia?
— Nem tudom, de képzelheti, milyen kevés lehet, ha Londonban három uncia a heti szalonnafejadag...

Egy éjszaka a sifonérban

Akik a cím után pajkos históriát várnak, ruhaszekrénybe bújtatott udvarlót vagy effélét, azok bizony csalatkozni fognak. Egész másról van itten szó, sokkal komolyabb dolgokról.

Bodáékat mindenki ismeri Gyöngyöshalászon. A Kossuth-termelőszövetkezeti csoport tagja Boda István a feleségével együtt, amióta a csoport megalakult. Annakelőtte napszámoskodtak, cselédkedtek a kuláknál, félbéren, vagy negyedbéren, vagy semilyen béren, száraz kenyérért, kukacos szalonnáért, ahogy éppen a kuláknak kedve tartotta. Hogy Bodáékat nem én találtam ki, hanem csakugyan élő emberek, azt akárki megmondhatja Gyöngyöshalászon.

Ez az egész történet a Bodáné ruhásszekrényében játszódik le. Maga Bodáné írta meg a dolgot egy levélben, amit véletlenül elolvastam; én csak kicifráztam egy kicsit, már annyiból, hogy Bodáné levelében nem tudtak a ruhák beszélni, nálam meg tudnak.

A dolog úgy kezdődött, hogy egyszer úgy éjféltájban felsóhajtott a Bodáné szekrényében egy agyonfoltozott nagyujjas:

— Haj, haj!

— Mi lelte, ujjas néném? — kérdezte résztvevően egy kopott nyári ruha. Jóbarátságban voltak az ujjassal, tíz esztendeig éltek a szekrényben ketten egyedül, volt alkalmuk megbarátkozni.

— A fene, aki megeszi — mondta mérgesen a nagyujjas. — Mi lesz már itt velünk ebben a szekrényben? Azelőtt a mienk kettőnké volt ez az egész nagy szekrény, most meg látod, betelepítettek ide hozzánk mindenféle új ruhákat, meg kabátokat! Nézd azt a barna szövetruhát, hogy elterpeszkedik! Alig van helyem tőle. Az a prémeskabát meg úgy tesz ottan, mintha ő találta volna fel a spanyolviaszkot.... Hogy kerültek ezek ide?

— Pszt — intett a régi nyári ruha és csendesen foszladozni kezdett — ne kiabálj úgy, mert még felkelted azt a selyemszoknyát! Vigyázz, mert az nyers selyem!

— Dehát mi történt itt voltaképpen? — fogta halkabbra a szavát az ujjas.

— Bodáék nyolcezerhatszáz forintot kaptak az idén a csoportban, kétszáznyolcvan liter bort, fejadagot, tejet, terményt, meg mindent, ami szükséges... Hallottam, amikor Bodéné azt mondta, hogy tizenkét éve asszony, de a tizenkét esztendő alatt összesen nem vett annyi ruhát, mint ebben az évben.

Még tovább is beszélgetett volna a foltozott nagyujjas meg a foszlott ruha, de akkor felébredt a prémeskabát és mérgesen rájuk szólt:

— Hagyjatok bennünket éjszaka aludni! Ti már nyugdíjban vagytok, a fene se vesz fel benneteket, ti aludhattok egész nap...

Gergely Miklós

A tőkés felháborodik

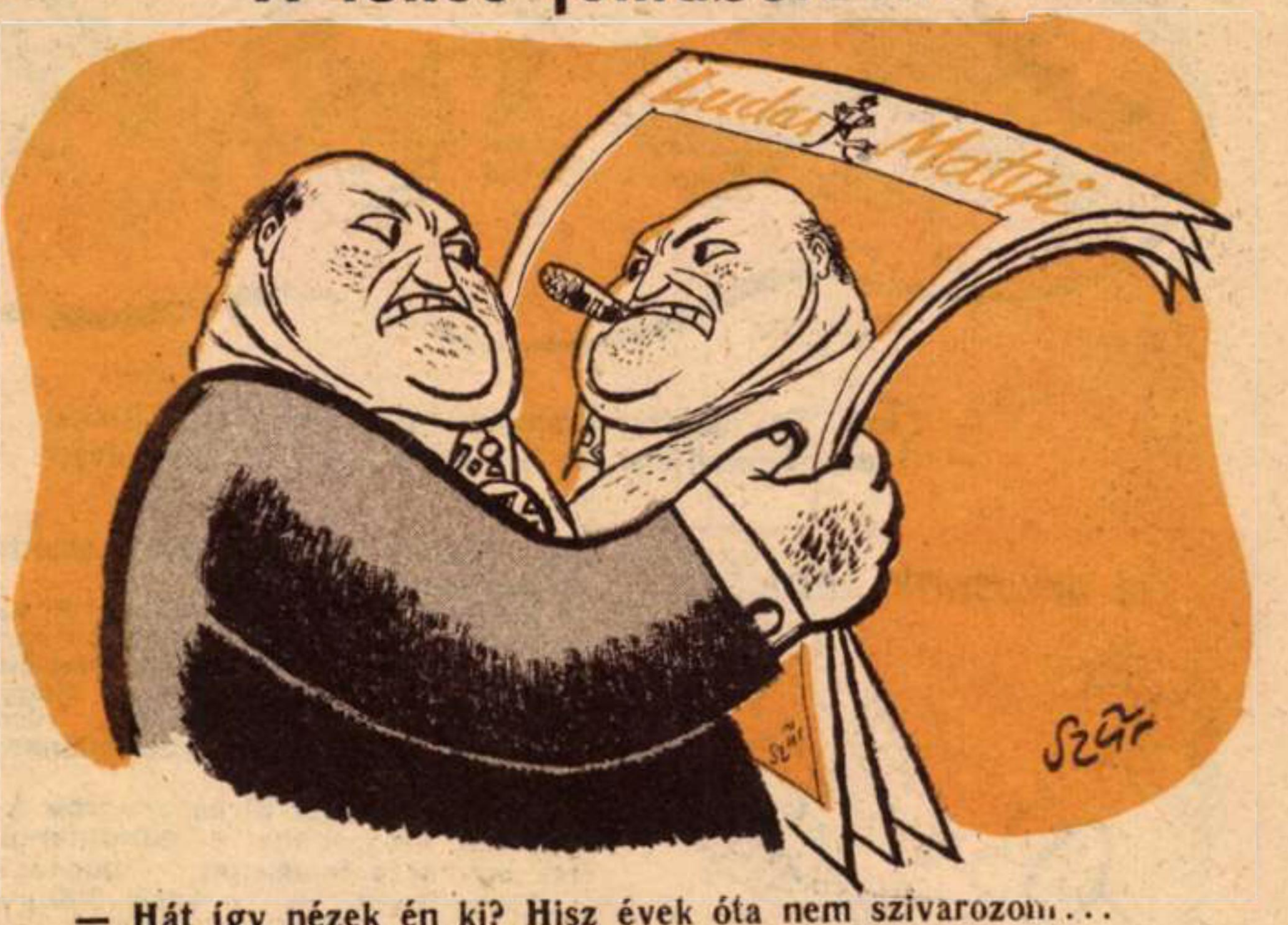

— Hát így nézek én ki? Hisz évek óta nem szivarozom...

Párizsban a béketüntetés után

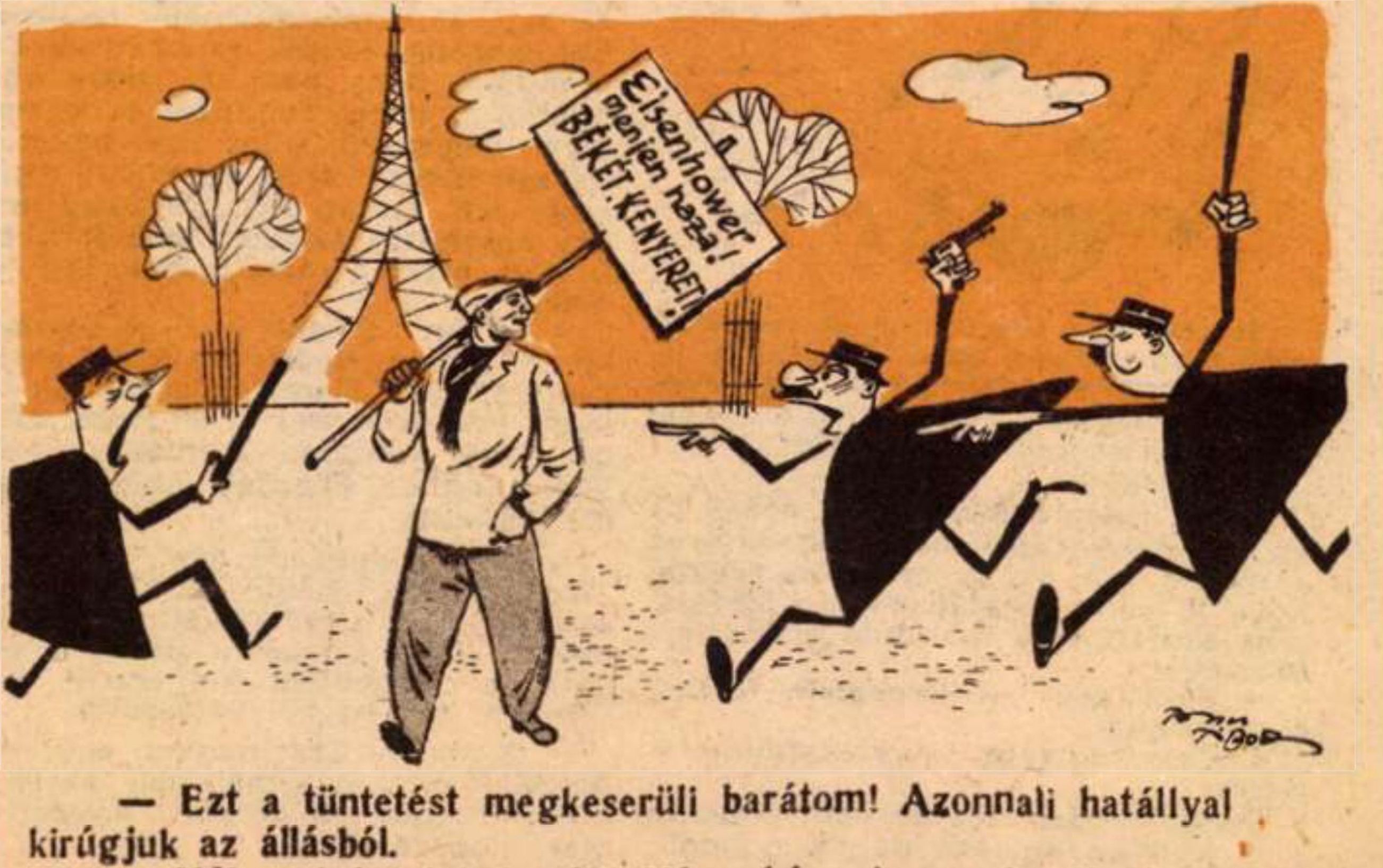
Eisenhower menjen haza! BÉKÉT, KENYERET!

— Ezt a tüntetést megkeserüli barátom! Azonnali hatállyal kirúgjuk az állásból.
— Nálam leégtetek kopók! Négy hónapja munkanélküli vagyok.

Izgalom Lake Succesben, leszavazták az USÁ-t

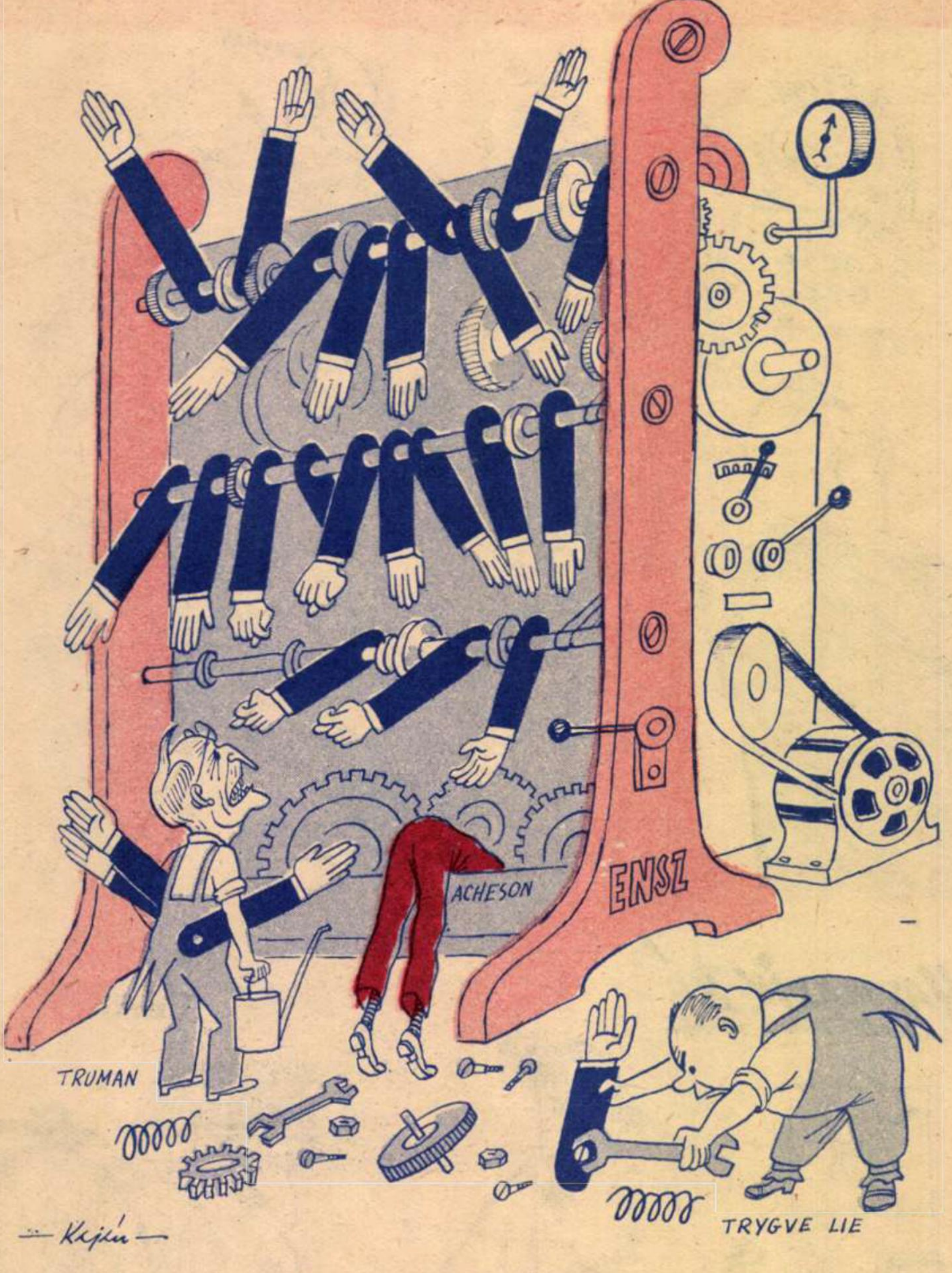

— Elromlott a szavazógép!

Mire kell az USA-ban a kivételes állapot

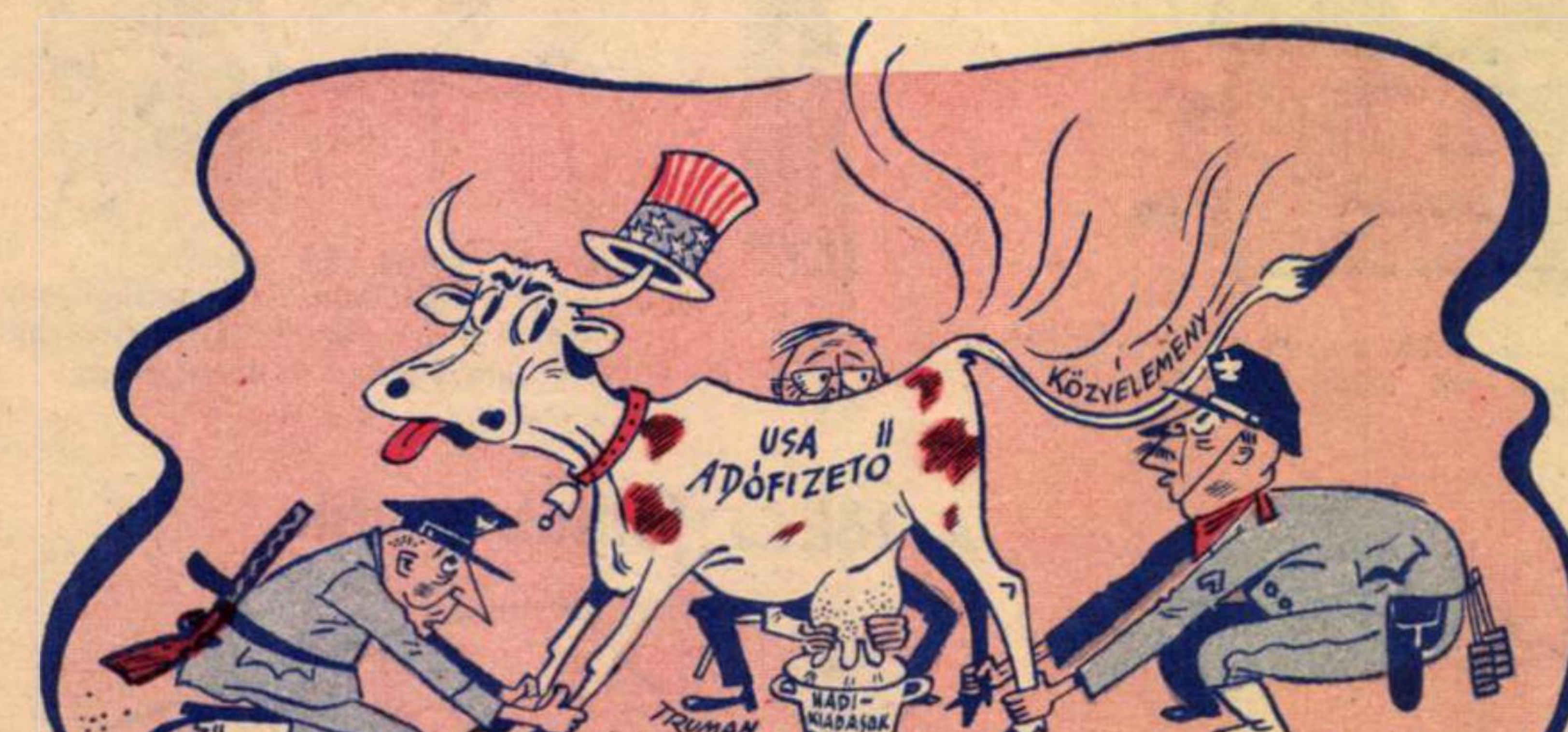

— Elnök úr, nagyon csapkod ám a farkával a Riska!
— Hadd csapkodjon! Az a fontos, hogy leadja a tejet...

Tabi László:
Egy és más...

A mult év őszén néhány munkás jelent meg az Erzsébet királyné-útja és a Mexikói-út sarkán és néhány lépésnyire az ott működő rikkancstól bájos kis IBUSZ-pavillont épitettek a sivó homokra. Szép fehér műkővel fedték be a pavillon oldalait, beüvegezték az ablakokat, felrakták a rácsokat, kitették a cégéreket és azután eltávoztak. A házikó azóta üresen áll, hiába kukucskálok be reggelente az ablakán, akkora árus sincs benne, mint a kisujjam.

Feltevésem szerint van az IBUSZ-nál egy rikkancskeseritő ügyosztály, amely időnkint felépit egy-egy ilyen pavillont kizárólag azért, hogy a szomszédos ujságárust elkeseritse. Az IBUSZ azután egy álruhás megfigyelő útján szemmel tartja a szóbanforgó rikkancsot, s amikor az úgy találja, hogy a rikkancs már elég keserű, a pavillont lebontják és máshová viszik.

(Törpepapagáj.)

Nagy divat lett Pesten a törpepapagáj. Aki csak teheti, vásárol egyet-kettőt ezekből a kedves tarka madarakból, sőt az óvatosabbak mindjárt négyet vásárolnak, mert a törpepapagáj igen gyakran kirőpül az ablakon, vagy ha ez nem sikerül neki, bosszúból megdöglik. Mindenki tudja, hogy azt a papagájt, amelyik el sem repült, meg sem döglött, meg lehet tanitani beszélni. Az ilyen kioktatott papagáj azt tudja mondani: szerrrrvusz, meg azt tudja mondani: Gyurrrri, ha pedig a madár különösen intelligens, így szól: szerrrrvusz Gyurrrri — tekintet nélkül arra, hogy van-e oka köszönni valakinek, s van-e Gyuri nevű egyén a látóhatáron belül.

Ismerek egy papagájárust, mert valamikor én is próbálkoztam ezekkel a madarakkal. Vagy négy papagájom fordult fel minden külső beavatkozás nélkül, mire abbahagytam a dolgot s inkább magam kezdtem fütyülni, beszélni. De a papagájárus él s valahányszor meglát, megállít, hogy újabb madarak vételére serkentsen. Eleinte hiába magyaráztam neki, hogy nem akarok többé papagájt látni, csak kapacitált mégis, hogy vegyek, vegyek, most már sokkal tartósabb madarakat tenyészt. Az utóbbi időben azonban — hogy a papagáj divat lett — már nem sokat veszkelődik velem. Mondja: tessék papagájt venni, mondom: köszönöm, megdöglenek, mondja: alászolgája. Ennyi az egész és már megy is tovább. De a szemében ez van: fogsz te még énhozzám törpepapagájért jönni, hajnalban, sirva, de akkor már késő lesz...

(Az autóbuszon.)

A 8-as autóbuszon egy elegáns mama ült mellettem és ölében elegáns kisfiát tartotta. Az elegáns kisfiú (körülbelül 4—5 éves lehetett) mindenáron le akart mászni a mama öléből. A mama egy kis ideig viaskodott vele, azután erélyesen rászólt:

— Maradj nyugton, Koppány!

Koppánynak hívták a kisfiút. Ő a második magyar, akit a honfoglalás óta Koppánynak hívnak. Még királyunk sem volt ilyen néven. Most van egy II. Koppány. A kis Kopi.

Ha tudnám a gyerek címét, küldeném neki a születésnapjára egy hercig kis kelevézt, összerakható buzogánnyal.

Samu bácsi balesete

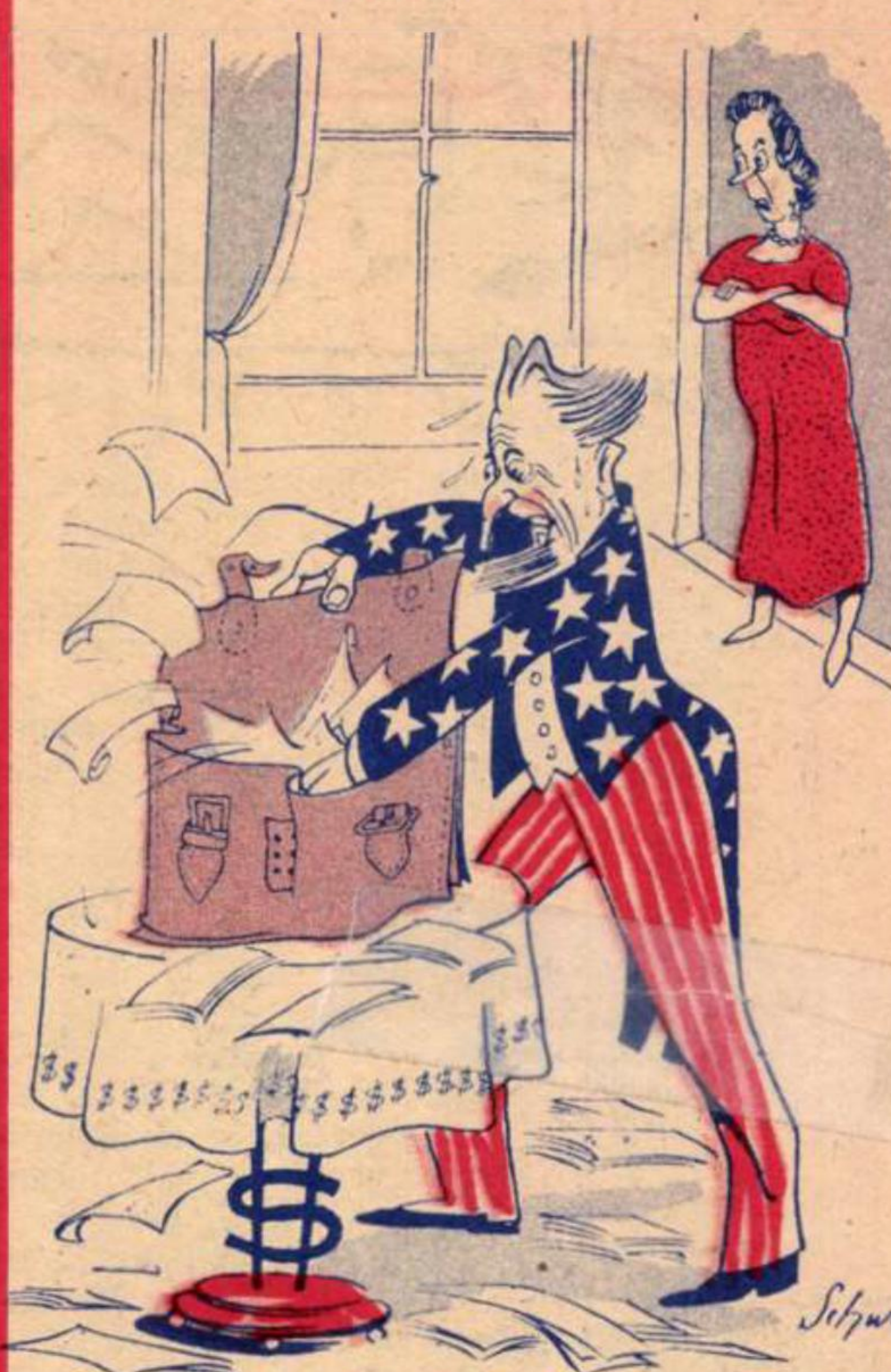

— A fene egye meg, úgylátszik elvesztettem!
— Mit, Samu?
— A tekintélyemet.

Futballkonferencia

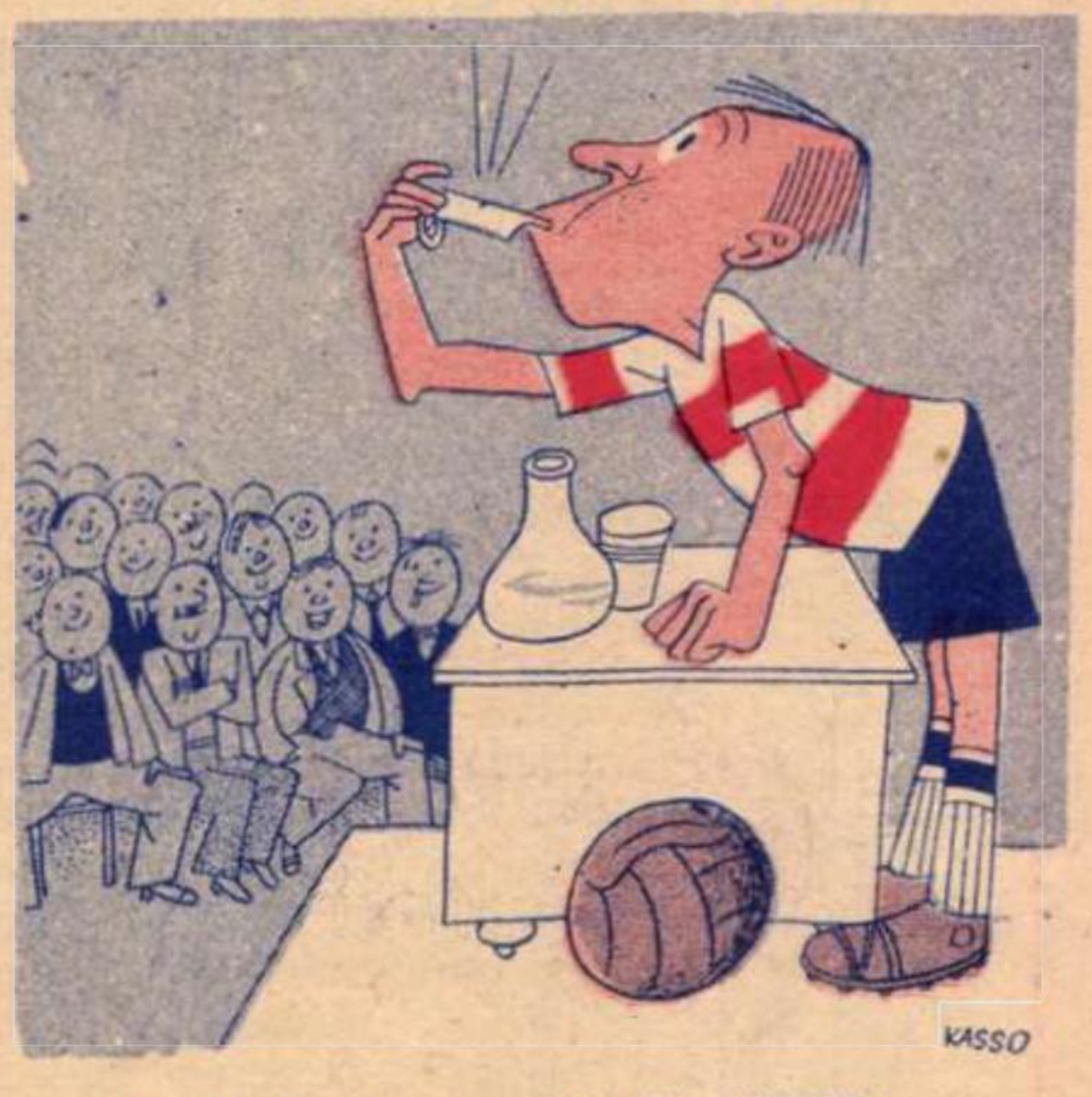

— Megnyitom a második félidőt!

Félember a trolibuszon

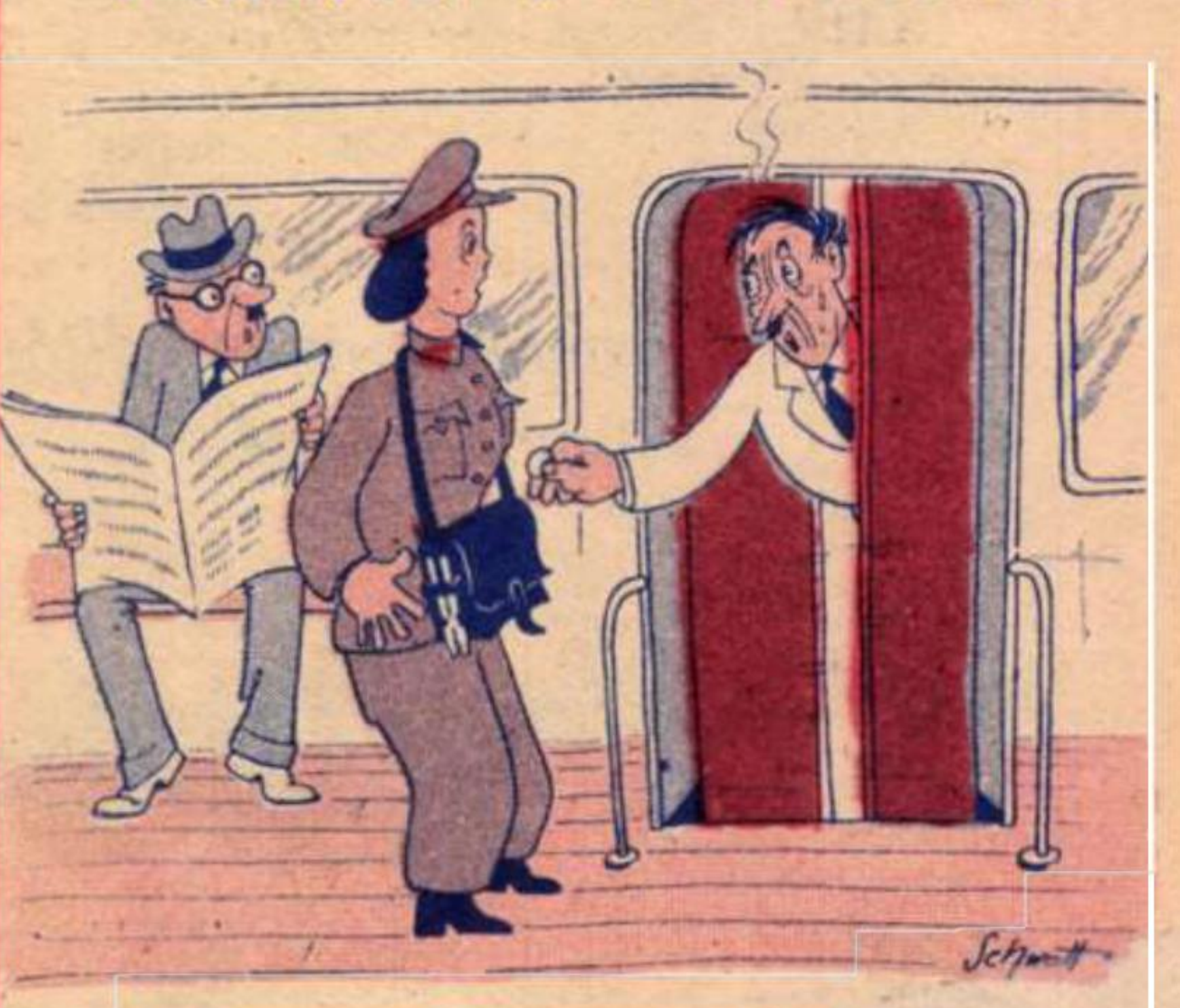

— Egyelőre kérek egy féljegyet.

Az orvosnak nem fáj

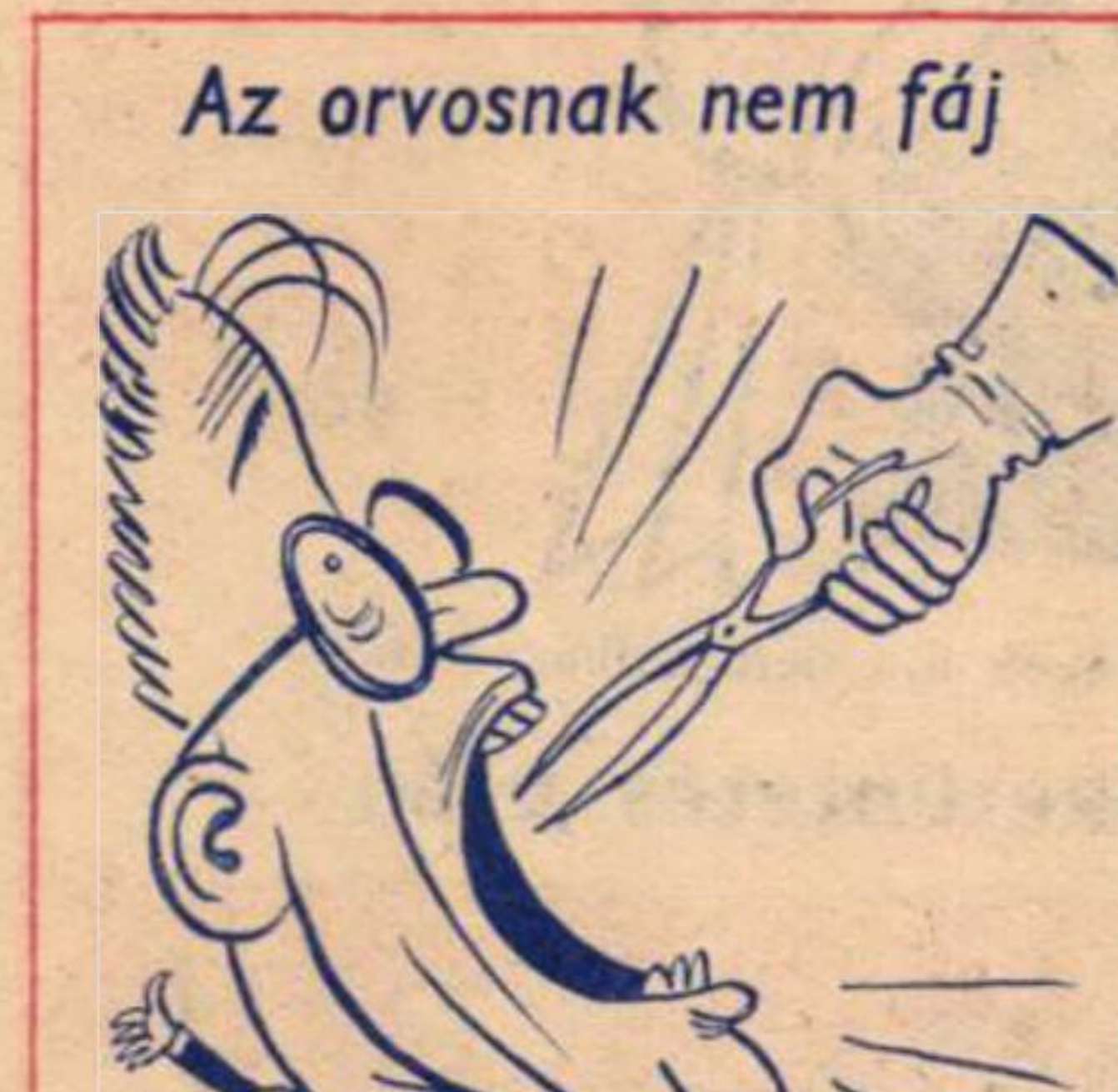

Kértem egy beteglapot és megvizsgáltattam magam az SZTK-ban. A lábamra panaszkodtam, mire az orvos rövid vizsgálat után ellentmondást nem tűrő hangon kijelentette:

— Tonsilla!

Látta, hogy értelmetlenül nézek rá és megmagyarázta, hogy a tonsilla az mandula, sőt azt is megmagyarázta, hogy ki kell operálni, mert a lábfájásom összefügg a mandula gócos fertőzésével.

— Fájni fog? — kérdeztem férfias gyávasággal.

— Nem fog fájni! — válaszolta erélyesen.

Gondolkodási időt kértem, ő bólintott. Nyilván egy-két napra gondolt, én viszont tíz, húsz évet értettem gondolkodási idő alatt.

Másnap találkoztam doktor Kovács belgyógyásszal, akivel együtt nyaraltam. Elmondottam neki a mandulaügyet, mire figyelmeztetett, hogy a mandulaműtét pokolian fáj, rémes operáció és a legnagyobb ellenségének sem kívánja.

— Különben is híres orvosok állapították meg, hogy a mandulaműtétek egyrésze felesleges, — búcsúzott.

Elolvastam tíz orvosi könyvet, nagy mandulaszakértő lettem, megtudtam, hogy mandula nincs is, viszont a garat szövetében felgyűlt nyirokszövet csomói egyesülnek és ez az, amit mandulának neveznek. Ezt szeretik kitépni az orvosok. Erre mondják, hogy nem fáj, hogy könnyebb, mint egy foghúzás és az egész olyan egyszerű, mint egy hajvágás. És ugyancsak erre mondják mások, hogy irtózatosan fáj, rosszabb, mint egy agyműtét, és jobb ha a torokban marad, mert a mandulások 120 évig élnek.

A lábam tovább fájt, a kétségek egyre jobban gyötörtek ezért elhatároztam, hogy Frucsákhoz fordulok, ő nagy szakértő, neki már több tályogos fogát kihúzták. A mandula közel van a foghoz, Frucsák majd ad valami tanácsot.

Amikor megkérdeztem tőle, mi a magyarázata, hogy az SZTK orvos szerint rögtöni műtét kell és nem fáj, doktor Kovács szerint pedig a világért se engedjem kioperálni, mert rémesen fáj, egyből válaszolta:

— A magyarázat nagyon egyszerű. Az SZTK orvosnak még nem vették ki a manduláját, a doktor Kovácsnak már kioperálták...

AZ AMERIKA-BÁRBAN

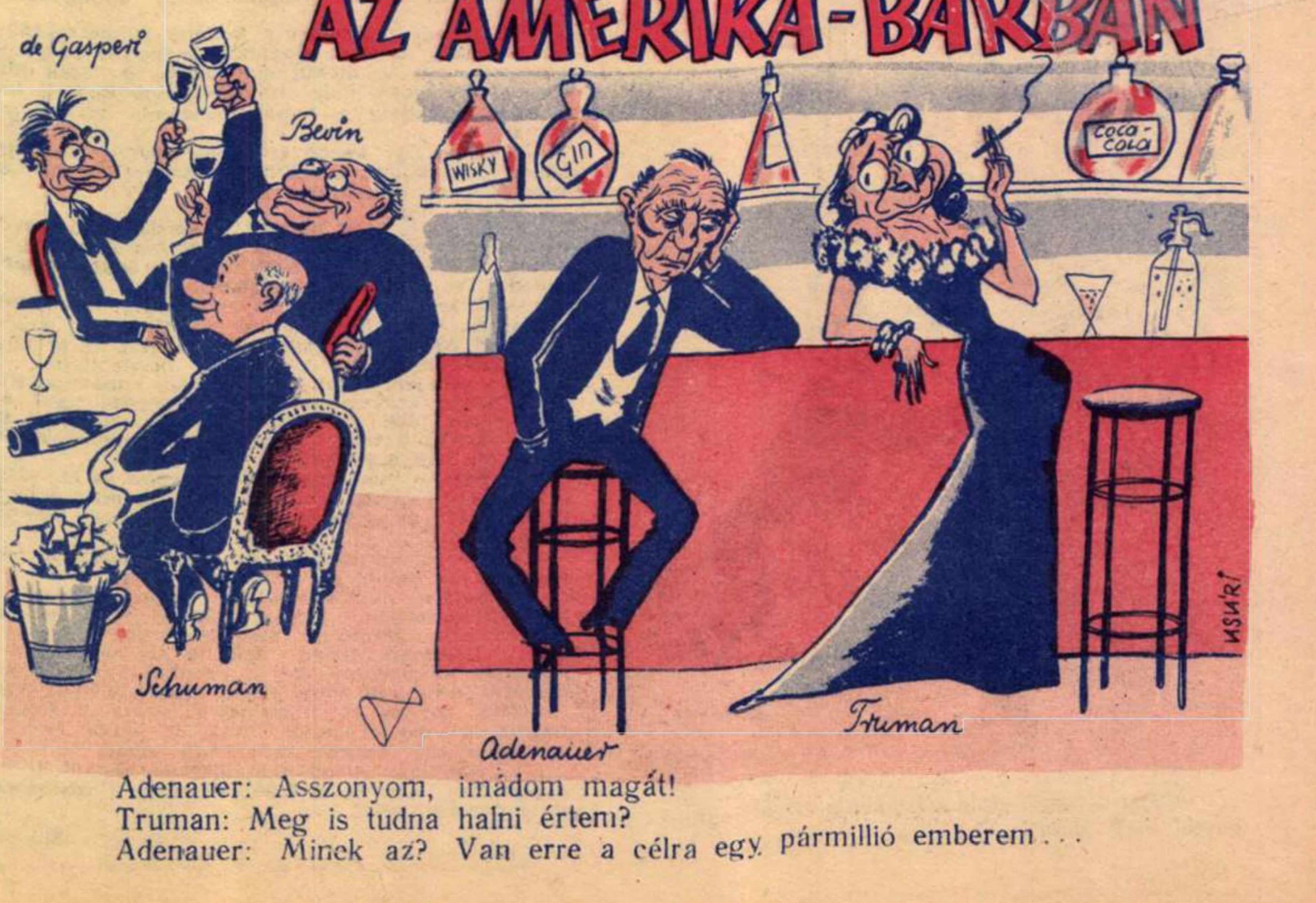

Adenauer: Asszonyom, imádom magát!
Truman: Meg is tudna halni értem?
Adenauer: Minek az? Van erre a célra egy pármillió emberem...

Kulákbánat

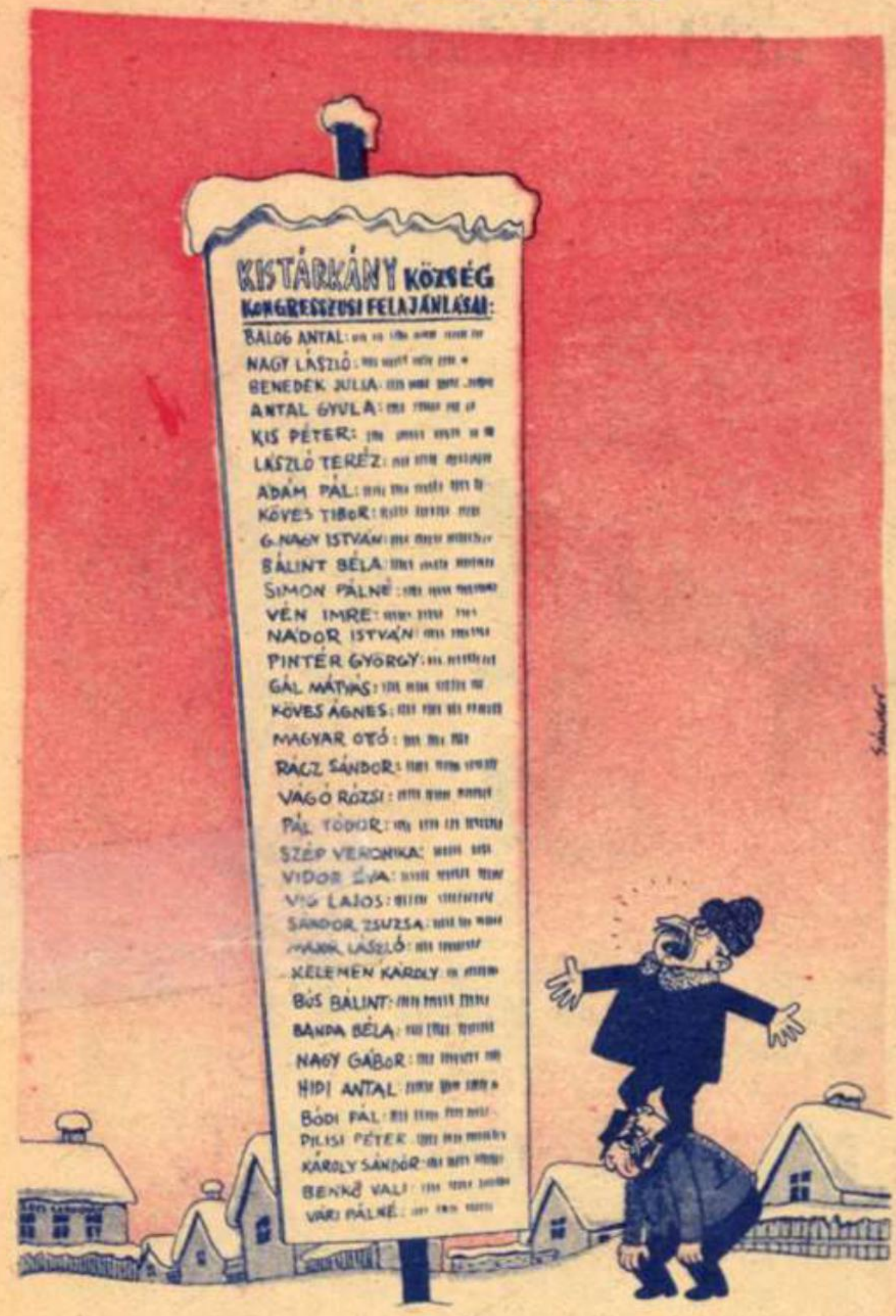
KISTÁRKÁNY KÖZSÉG
KONGRESSZUSI FELAJÁNLÁSAI:
BALOG ANTAL:
NAGY LÁSZLÓ:
BENEDEK JULIA:
ANTAL GYULA:
KIS PÉTER:
LÁSZLÓ TERÉZ:
ÁDÁM PÁL:
KÖVES TIBOR:
G. NAGY ISTVÁN:
BÁLINT BÉLA:
SIMON PÁLNÉ:
VÉN IMRE:
NÁDOR ISTVÁN:
PINTÉR GYÖRGY:
GÁL MÁTYÁS:
KÖVES ÁGNES:
MAGYAR OTÓ:
RÁCZ SÁNDOR:
VÁGÓ RÓZSI:
PÁL TÓDOR:
SZÉP VERONIKA:
VIDOR ÉVA:
VÍG LAJOS:
SÁNDOR ZSUZSA:
MÁRK LÁSZLÓ:
KELEMEN KÁROLY:
BÚS BÁLINT:
BÁNPA BÉLA:
NAGY GÁBOR:
HIDI ANTAL:
BÓDI PÁL:
PILISI PÉTER:
KÁROLY SÁNDOR:
BENKŐ VALI:
VÁRI PÁLNÉ:

— Hiába másztam fel koma, akárhonnan nézem ezt a felajánlási táblát, rajta van az egész falu...

Egy ember, akinek jól megy Jugoszláviában

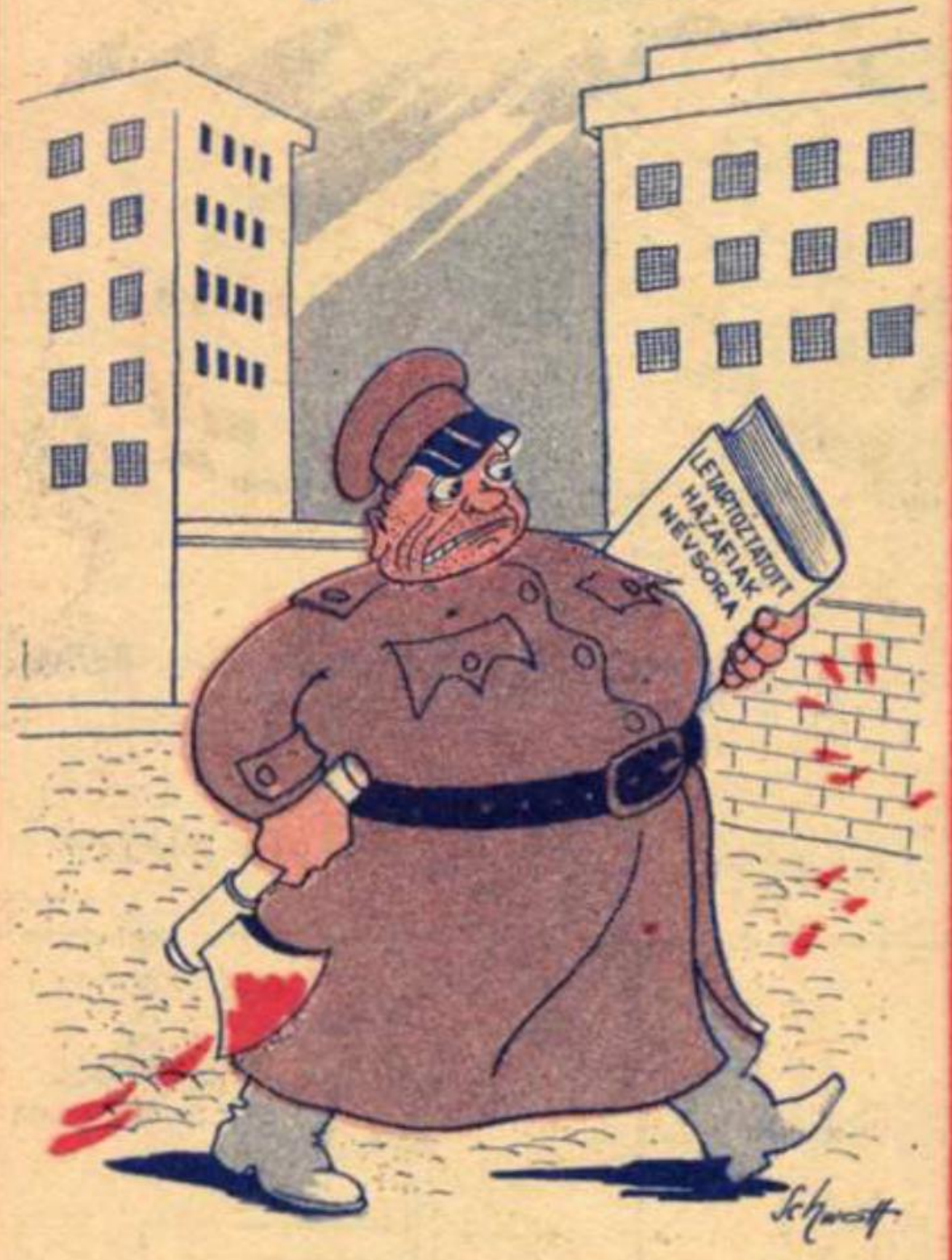
LETARTÓZTATOTT HAZAFIAK NÉVSORA
Schwott

A hóhér

Egy bürokrata álma

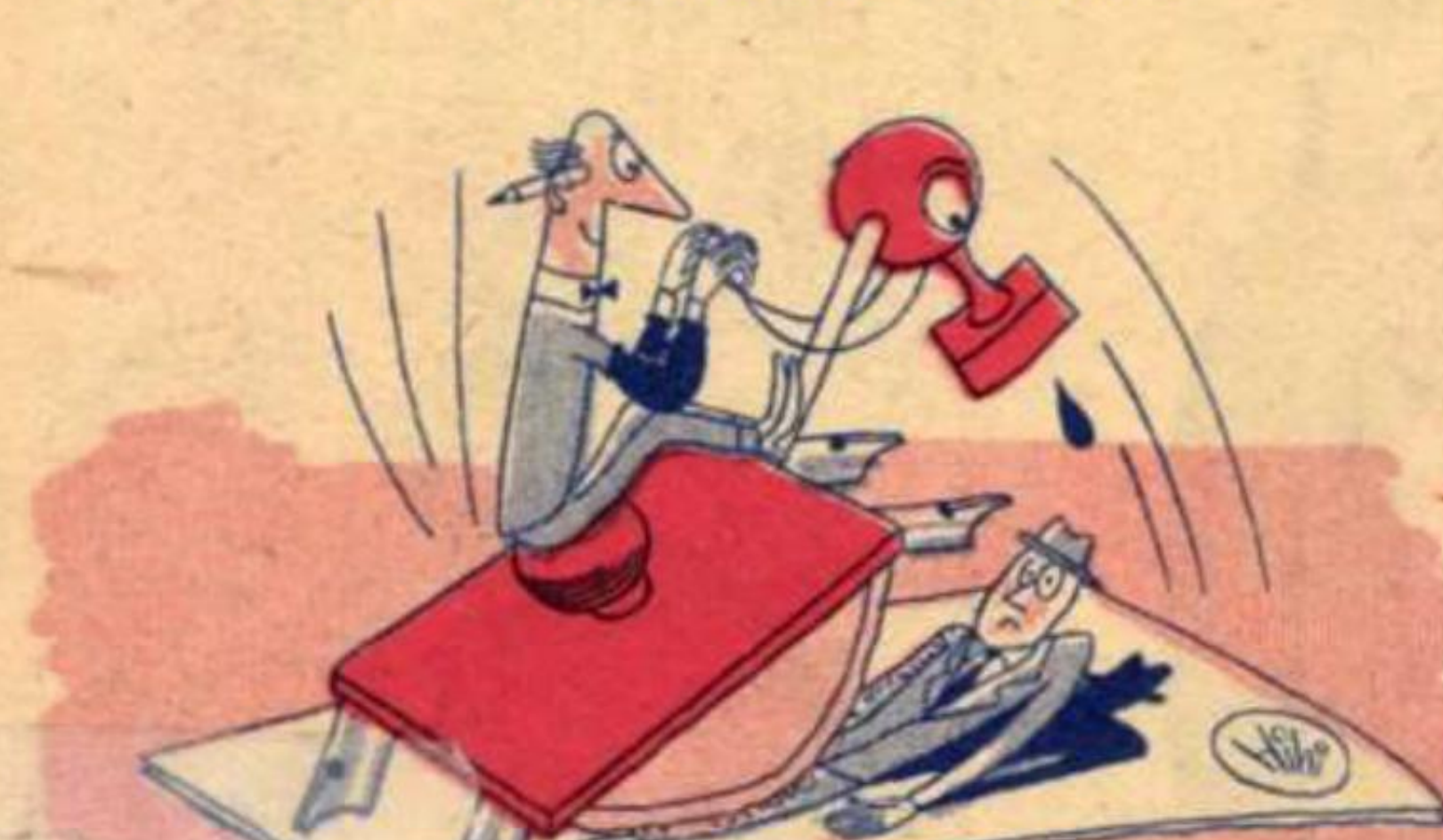

KETTEN BESZÉLNEK

Szabó: Képzelje, Kovács szaki, a multkor odajön hozzám az a Jani és egyszerűen el akarja lesni a munkamódszeremet!

Kovács: Hát mi a különbség tanulás meg ellesés között?

Szabó: Nagyon egyszerű. Tanulás az, ha én átveszem a más munkamódszerét, ellesés az, ha valaki átveszi az én...

Kovács: Kezdem már érteni! És miért adtam én át magának a munkamódszeremet, Szabó szaktárs?

Szabó: Mert maga derék, tisztességes, öntudatos, segíteni kész ember, aki az egész gyár, az egész ország érdekét nézi...

Kovács: És maga?

Szabó: Az más. Én nem vagyok... hajlandó azért fáradni, hogy a Jani... Ha ő olyan élhetetlen...

Kovács: Dehogy élhetetlen az. Ma is százhetvenöt százalékot csinált.

Szabó: Az nem lehet. Hiszen én is csak százhuszonötöt csináltam...

Kovács: Dehogy nem lehet. Odajött hozzám Jani panaszkodni, hogy maga hogy bánt vele, mire én megtanítottam egy új munkafogásra, én is csak a mult héten jöttem rá...

Szabó: Miben áll az?

Kovács: El akarja lesni?

Szabó: Szó sincs róla, Kovács szaktárs! Csak meg akarom tanulni..

Kovács: Az én saját egyéni munkamódszeremet? Amit én találtam ki! Azt adjam át magának?

Szabó: Azt! Ez kötelességünk mindnyájunknak!

Kovács: Magának is, Szabó szaki?

Szabó: Nekem? Nekem is. Miért ne. Mutassa hamar!

Kovács: Csakhogy én nem vagyok hajlandó azért fáradni, hogy maga...

Szabó: Ez az ellenség szája! Az ellenség nyelve beszél magából! Ezt a beszédet én már hallottam valahol!

Kovács: Persze! Maga mondta az előbb, amikor kérdeztem, hogy miért nem adja át a munkamódszerét a Janinak!

Szabó: Ezt tettem volna? Ejnye, ejnye... Önkritikát gyakorolok. Bevallom, hogy ez helytelen volt. Olyannyira, hogy még ma odamegyek Janihoz, férfiasan a szemébe nézek és azt mondom neki: Janikám! Borítsunk fátyolt a multra, én tegnapelőtt nem akartam átadni neked az én munkamódszeremet, itt az ideje, hogy jóvátegyük a hibát, add át nekem az új munkamódszeredet! Ez egyenes beszéd, nem?

Kovács: És gondolja, hogy átadja?

Szabó: Miért ne? Derék, öntudatos, tisztességes szaktárs, tudja, hogy ez kötelessége! Csak restellem egy kicsit a dolgot... Ugye... Hogy én úgy elutasítottam... Aztán most én kérjek tőle..

Kovács: No jól van Szabó szaktárs! Látom, hogy azért megvan magában a jóakarat... Jöjjön, majd én megmutatom...

Szabó: Köszönöm, Kovács szaktárs! Igérem, hogy gyökeresen meg fogok változni! Csak vigyázzon, nehogy valaki ellesse, ahogy mutatja nekem... !

g. m.

Eisenhower Rómában

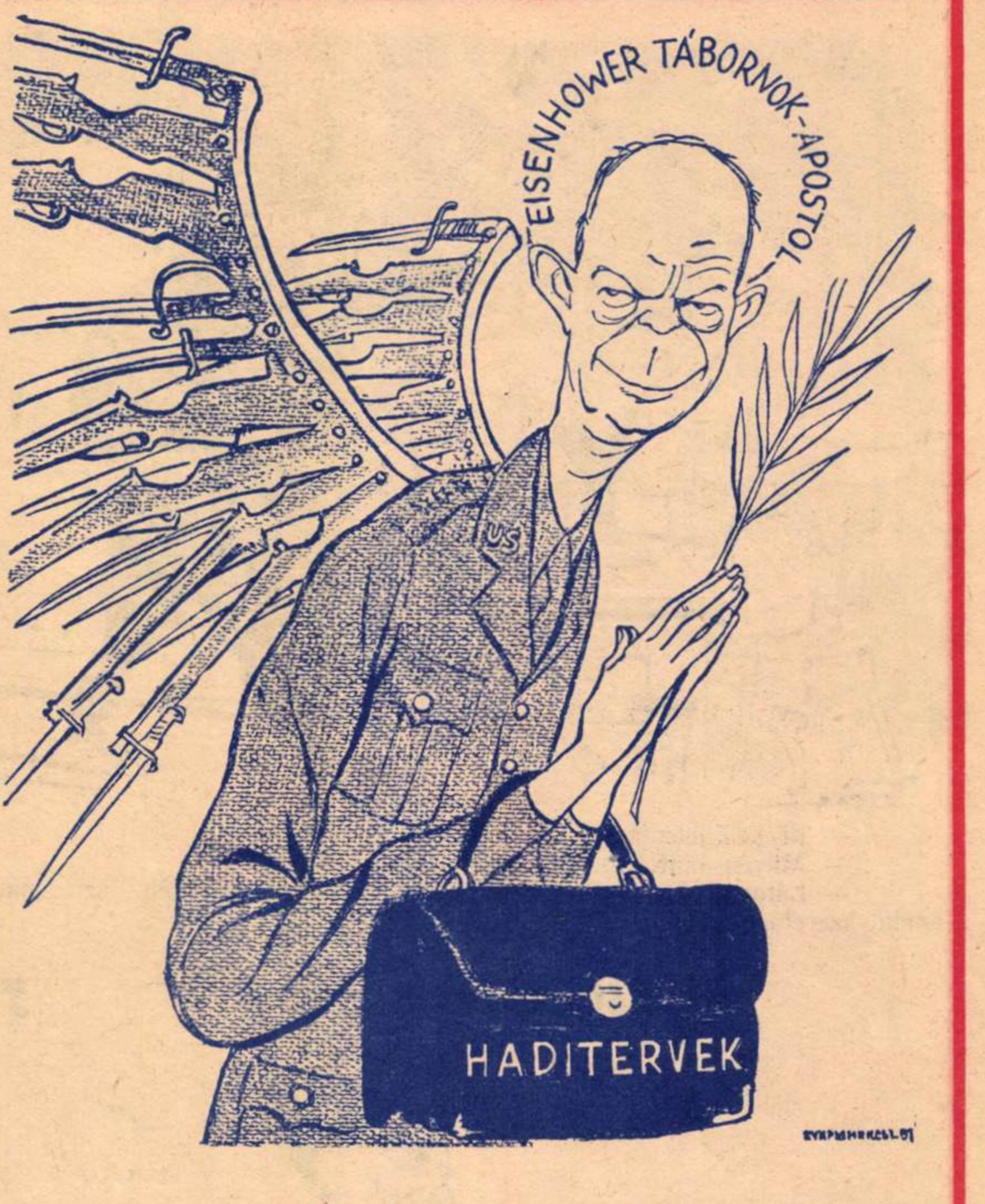
EISENHOWER TÁBORNOK-APOSTOL
US
HADITERVEK

(Kukriniszki rajza a moszkvai Pravdából.)

Idejött Ludas Matyi a címlapról

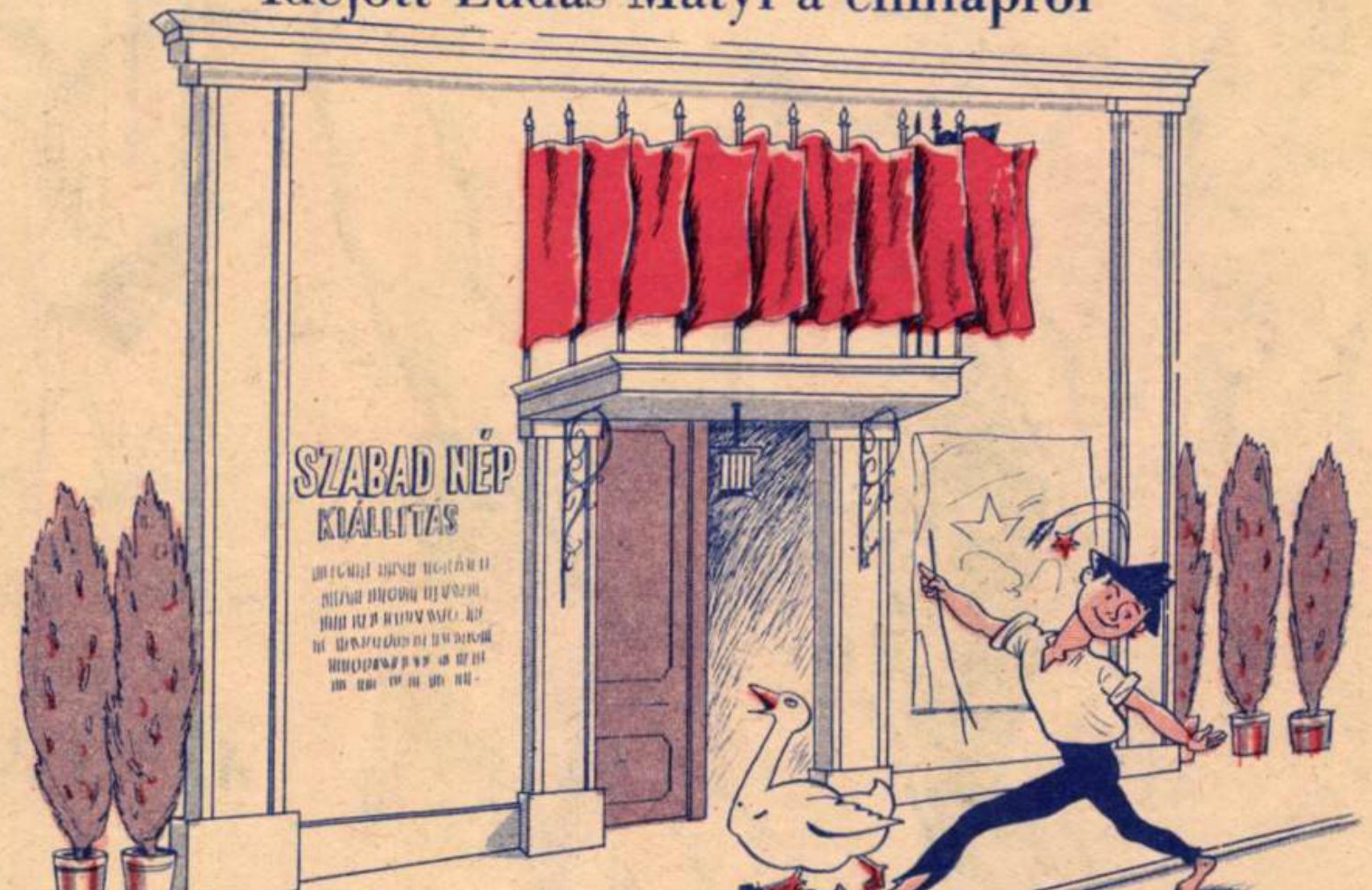
SZABAD NÉP
KIÁLLÍTÁS
gerő

— Bocsánat, hogy idejöttem az első oldalról, de ezt a kiállítást én is meg akartam nézni!

Bevinék jegyzéket szerkesztenek

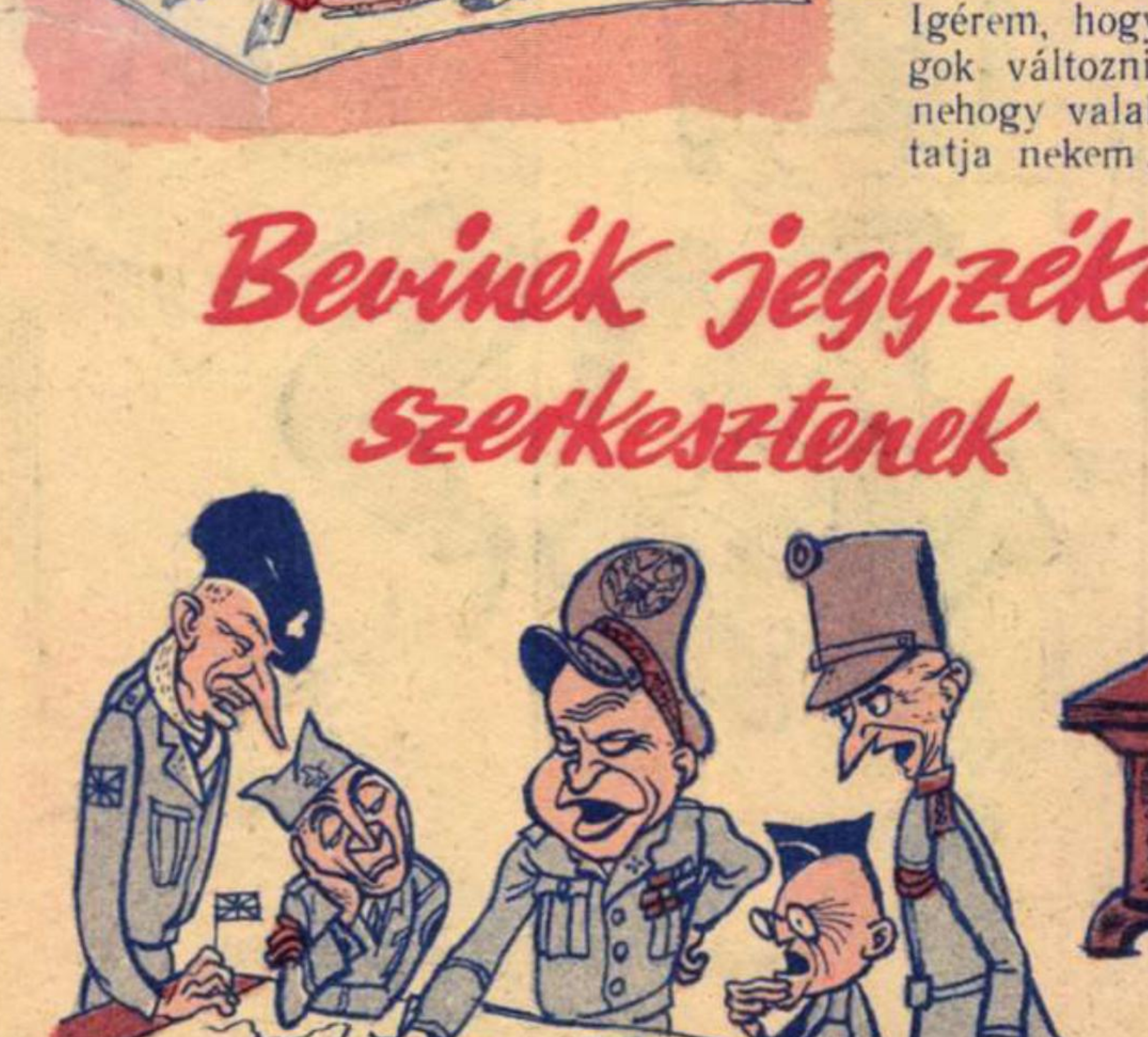

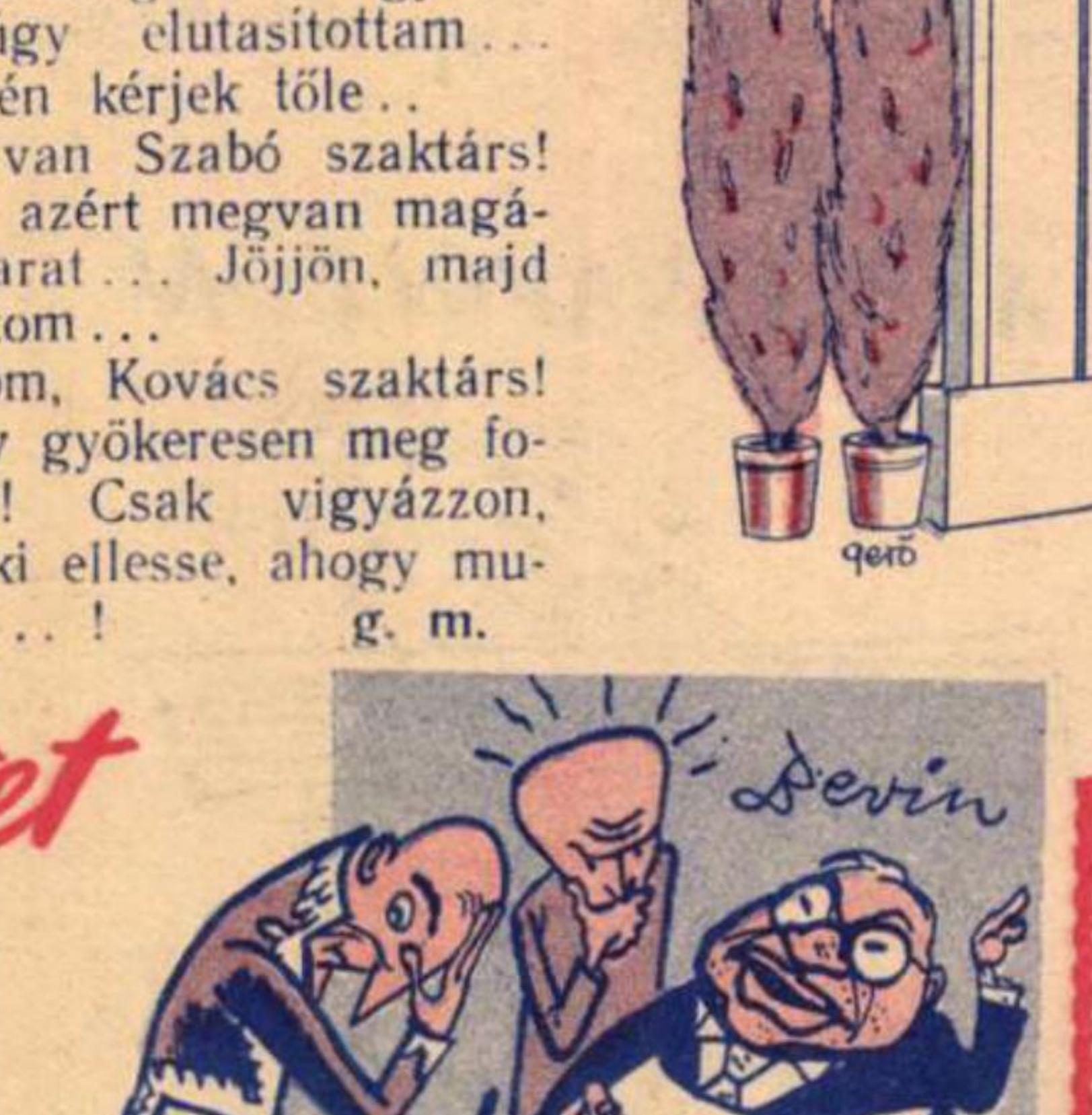
Bevin
VÁLASZ JEGYZÉK

Bevin: Katona urak, vigyék át a haditérképet a másik szobába, így nem tudok a békéről válaszjegyzéket írni.

Kis kabaré

DE GASPERI: Borzasztóan kínos dolog ez.

SCELBA: Ugyan kérlek, semmiség az egész.

DE GASPERI: Ne vigasztalj! Ha a tábornok elmondja ezt az elnök úrnak, nem tudom mit fog gondolni az elnök úr.

SCELBA: Egyszerűen túlteszi magát rajta, a szokott finom mosolyával. Ismered Truman elnök urunkat.

DE GASPERI: De azért mégis... Elküldi ide hozzánk a főtábornokát háborút előkészíteni és akkor ez a hála...

SCELBA: Talán észre se vette.

DE GASPERI: Az hiszed, nem vette észre? Hisz ő maga panaszkodott!

SCELBA: Ez pech. Dehát nem csinálnak ők olyan nagy kázust egy pár halottból...

DE GASPERI: Miféle halottból, te marha?

SCELBA: Hát a lövöldözés... Az a kis nüansz a bevonuláskor...

DE GASPERI: Eredj már, ki beszél itt a halottakról? A tábornok úr azt kifogásolta, hogy nem elég erős a whisky, amit felszolgáltunk...

Kis emberek közelről

Jules Moch

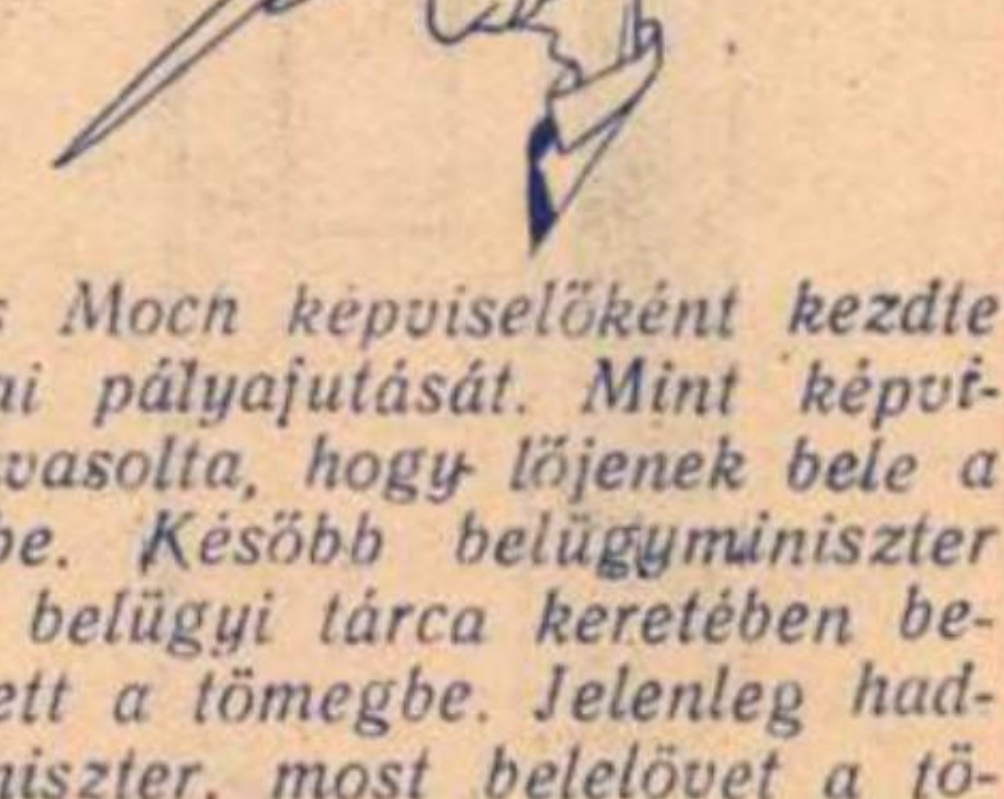

Jules Moch képviselőként kezdte politikai pályafutását. Mint képviselő javasolta, hogy lőjenek bele a tömegbe. Később belügyminiszter lett. A belügyi tárca keretében belelövetett a tömegbe. Jelenleg hadügyminiszter, most belelövet a tömegbe.

— Ön minden tárca keretében belelövet a tömegbe? — kérdezte tőle egy francia újságíró.

— Miért ne? — válaszolta szerény mosollyal Moch. — Alig van más szenvedélyem és a golyó aránylag olcsó.

NYUGATNÉMETORSZÁGBAN

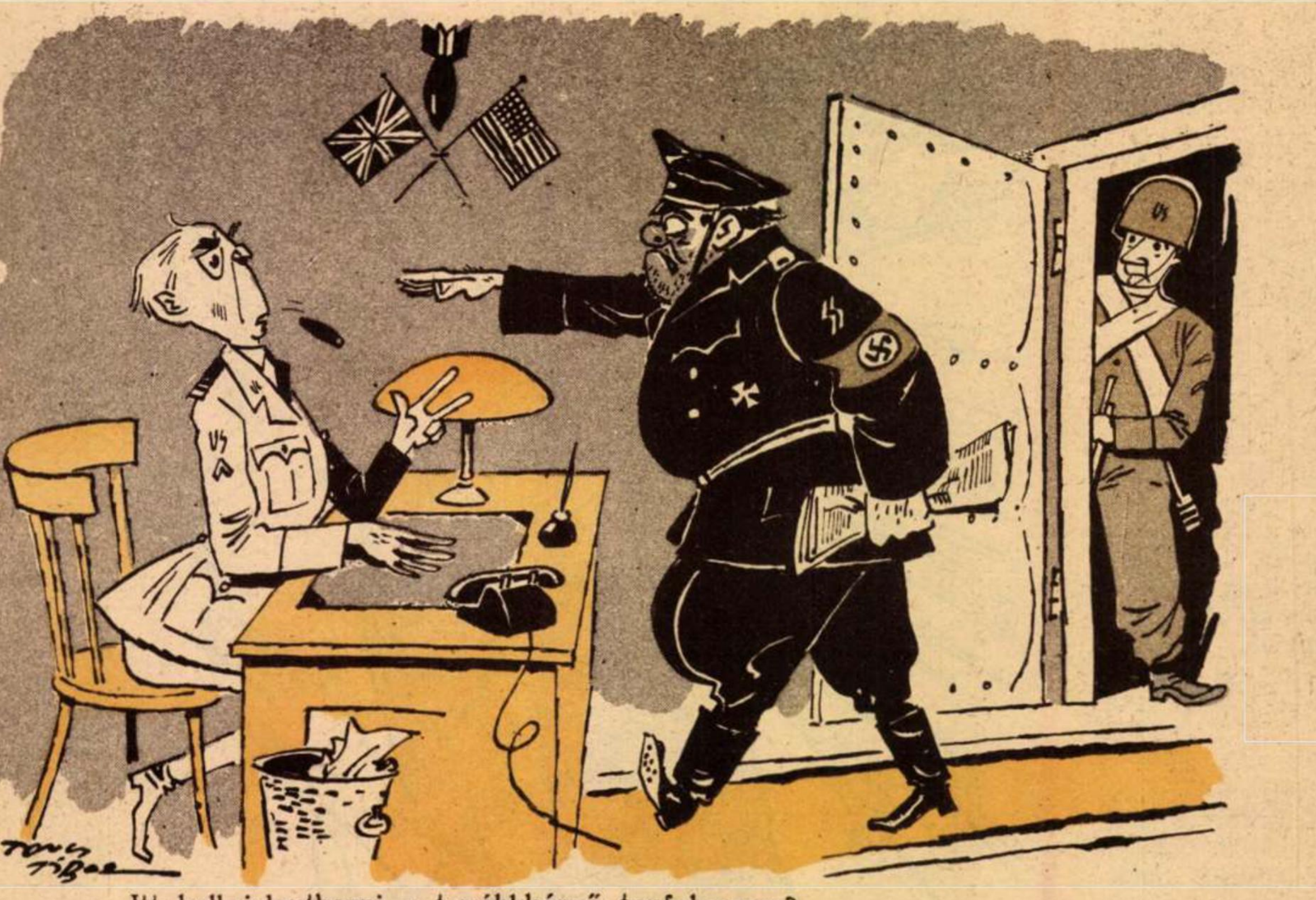
US
SS
Tóth Tibor

— Itt kell jelentkezni a továbbképző tanfolyamra?
— Milyen tanfolyamról beszél, barátom?
— Látom, hogy Koreában önök remekül csinálják az ártatlanok kiirtását. Tanulni szeretnék...

Az utód hódolata

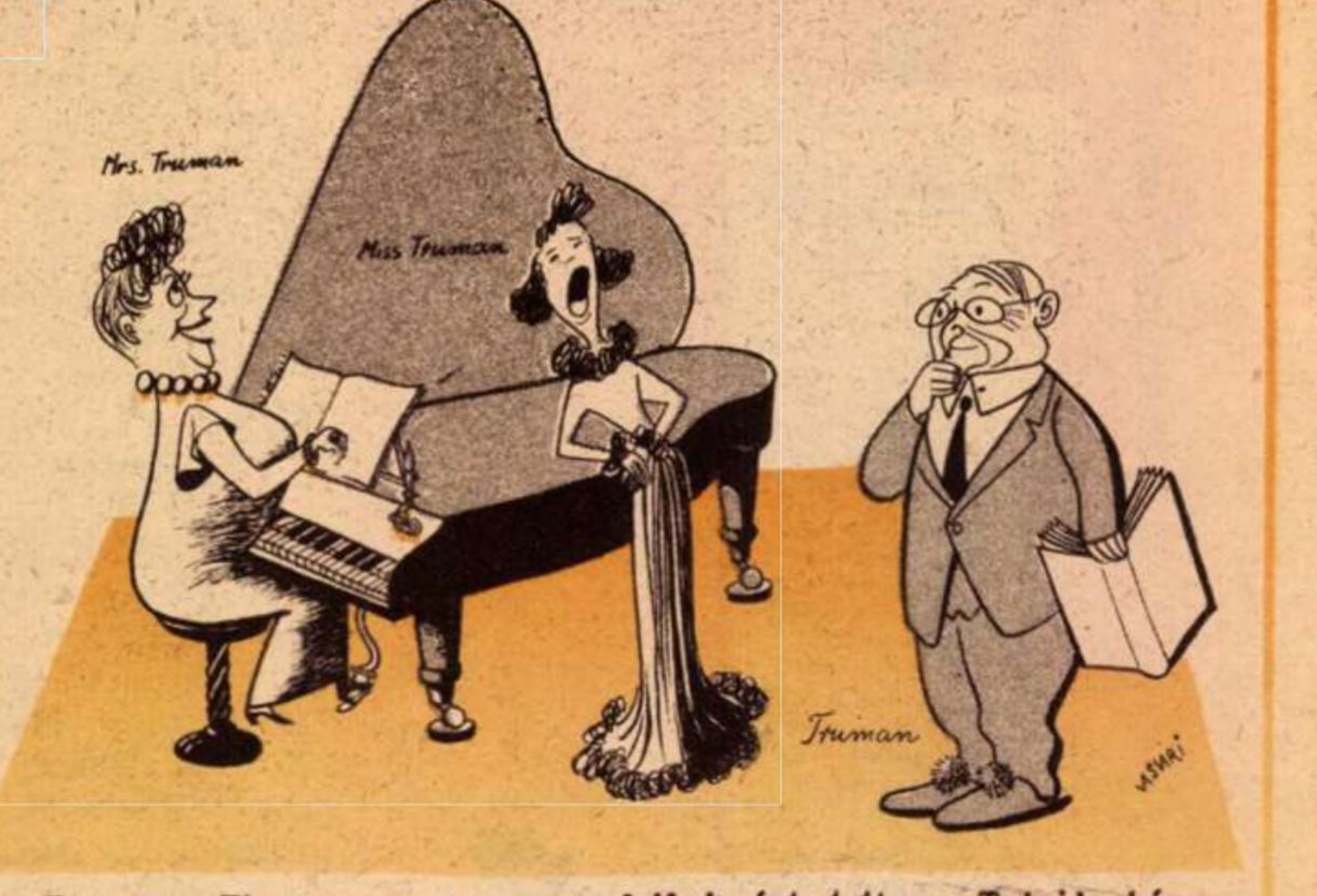
Mrs. Truman
Miss Truman
Truman
Vasvári

Truman: Fiam, ma egy nagy felfedezést tettem. Tulajdonképpen Hitlernek mindenben igaza volt, csak ott tévedett, hogy az uralkodó faj nem a német, hanem az amerikai...

NEM RAJTUK MÚLOTT

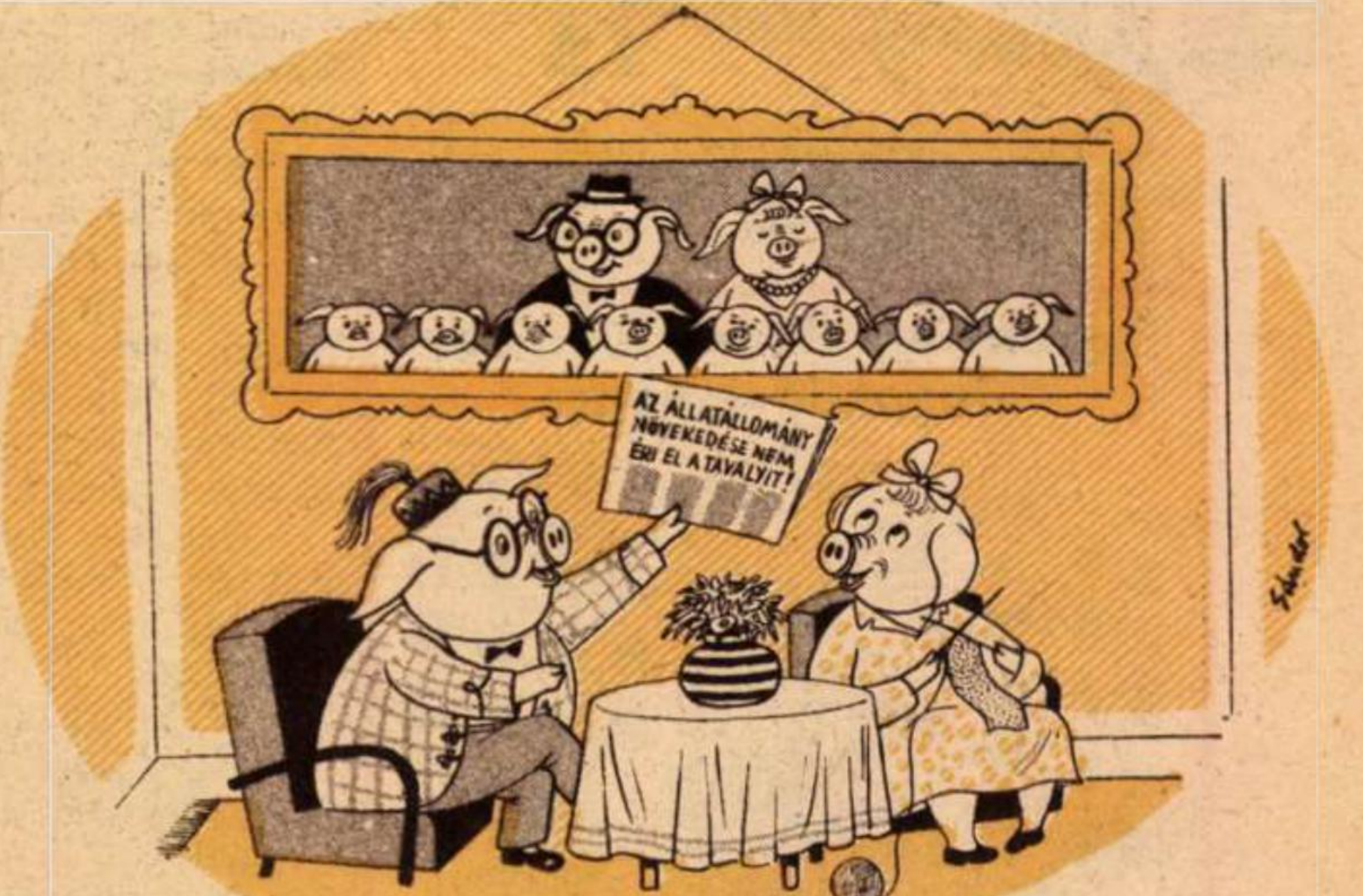
AZ ÁLLATÁLLOMÁNY NÖVEKEDÉSE NEM ÉRI EL A TAVALYIT!

— Te Röfike, az én lelkiismeretem nyugodt, mi mindent megtettünk...

Szemléltető példa

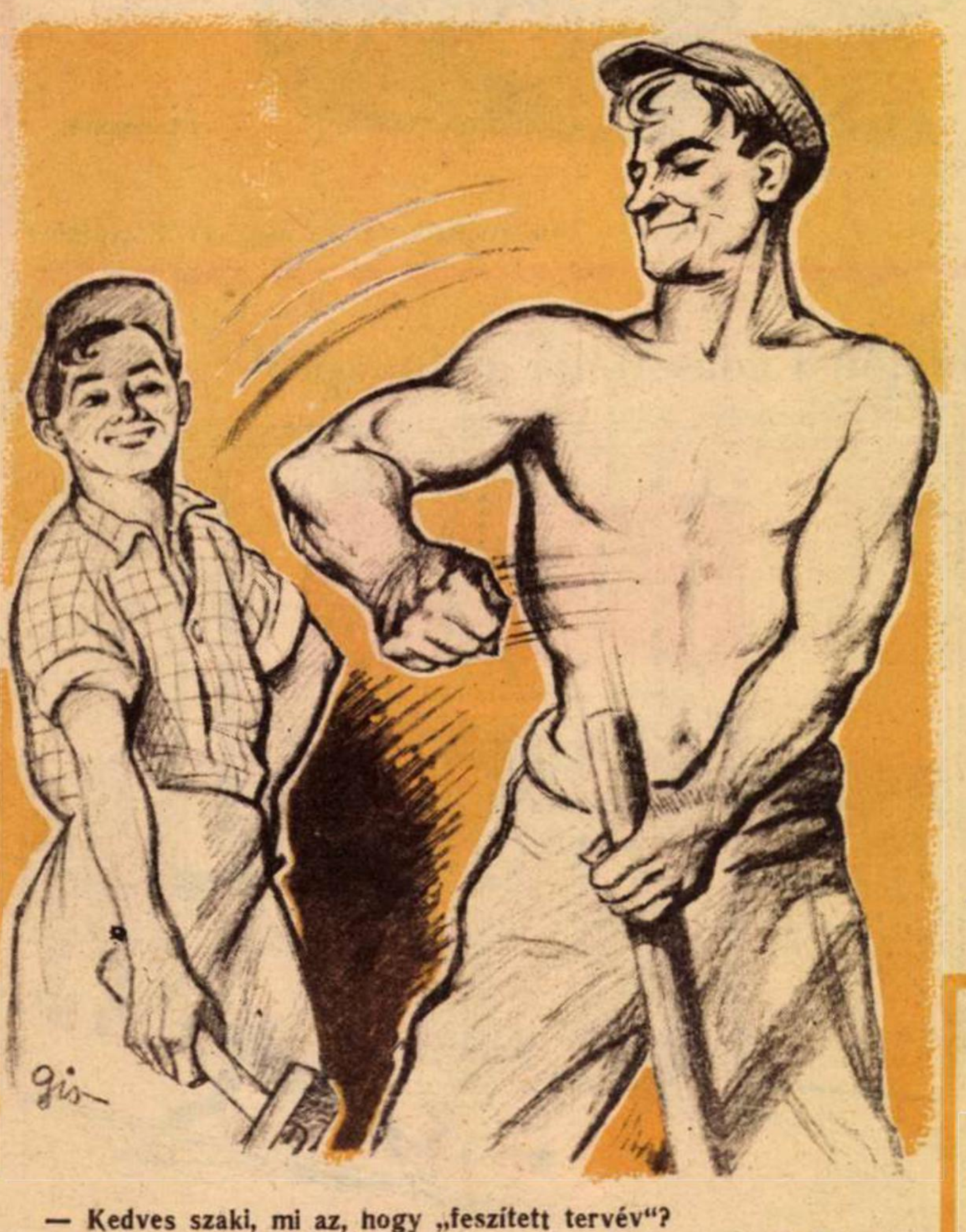

— Kedves szaki, mi az, hogy „feszített tervév"?
— Az olyasmi öcskös, hogy minden, de minden erőmet beleadom a munkámba és ezzel jól orronvágom az imperialistákat!

Fűtőzseni

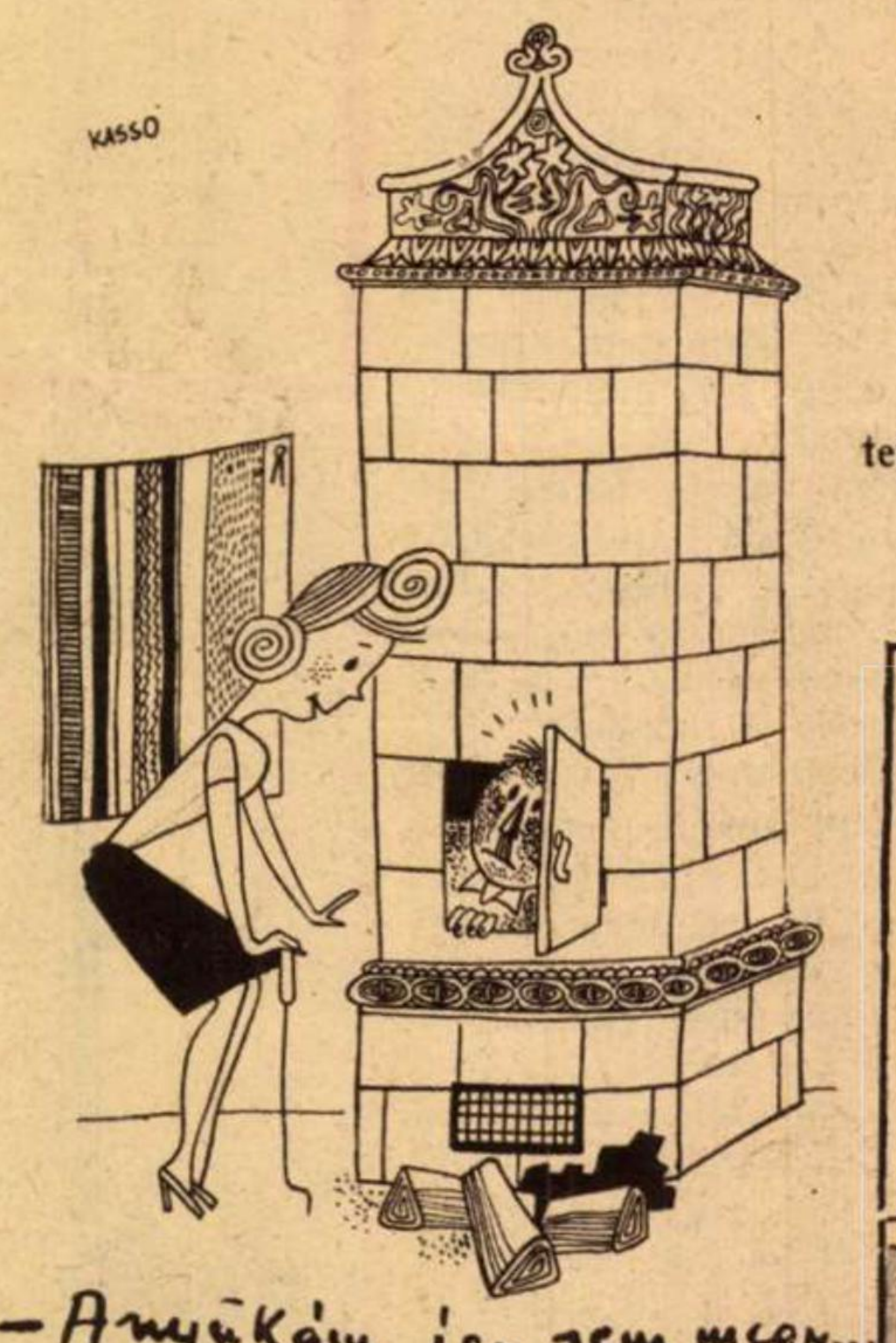

—Anyukám, így sem megy...

AZ UJ NAPOLEON

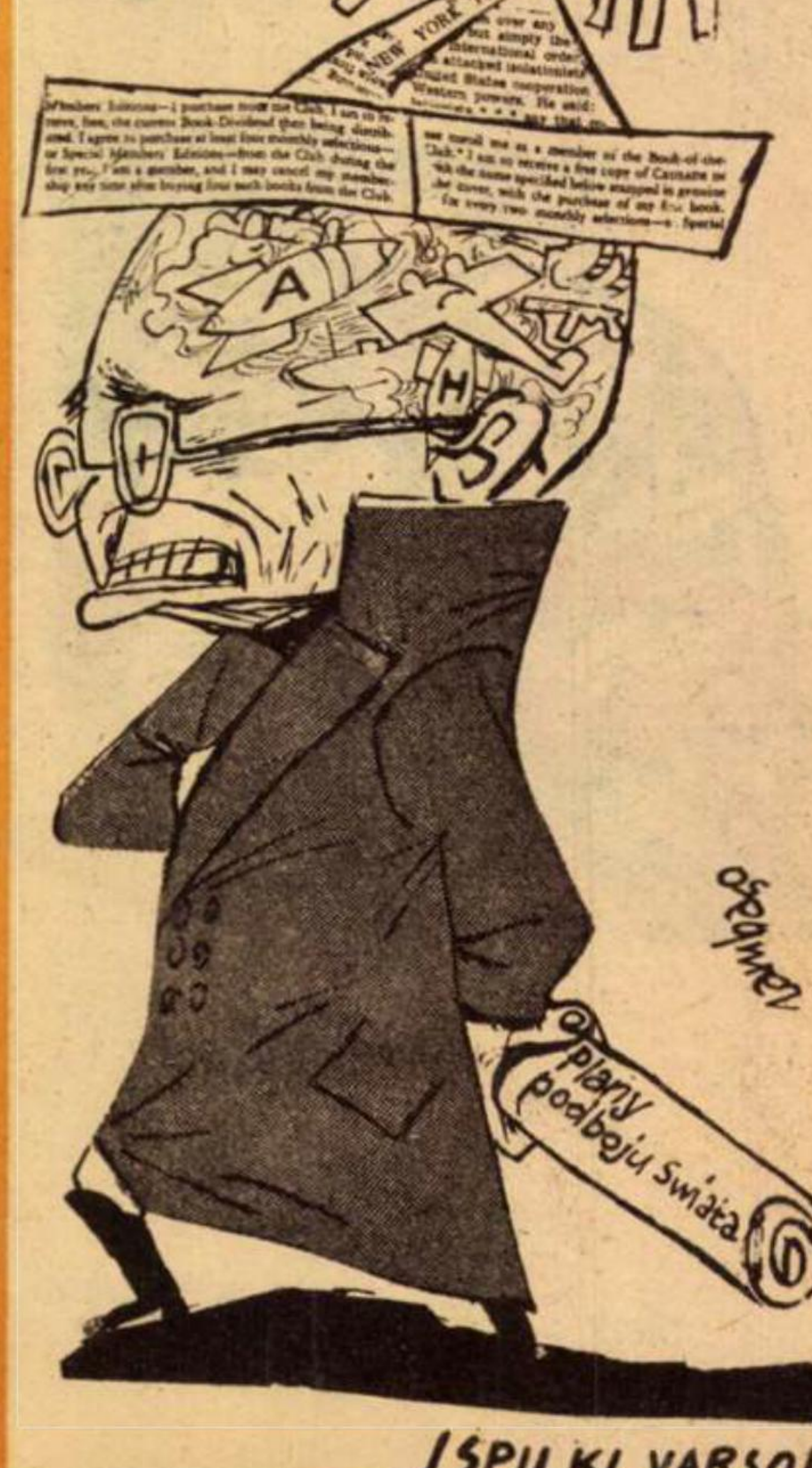
NEW YORK TIMES
A
H
plany podboju świata

/SPILKI, VARSO/

A fogász rémes álma

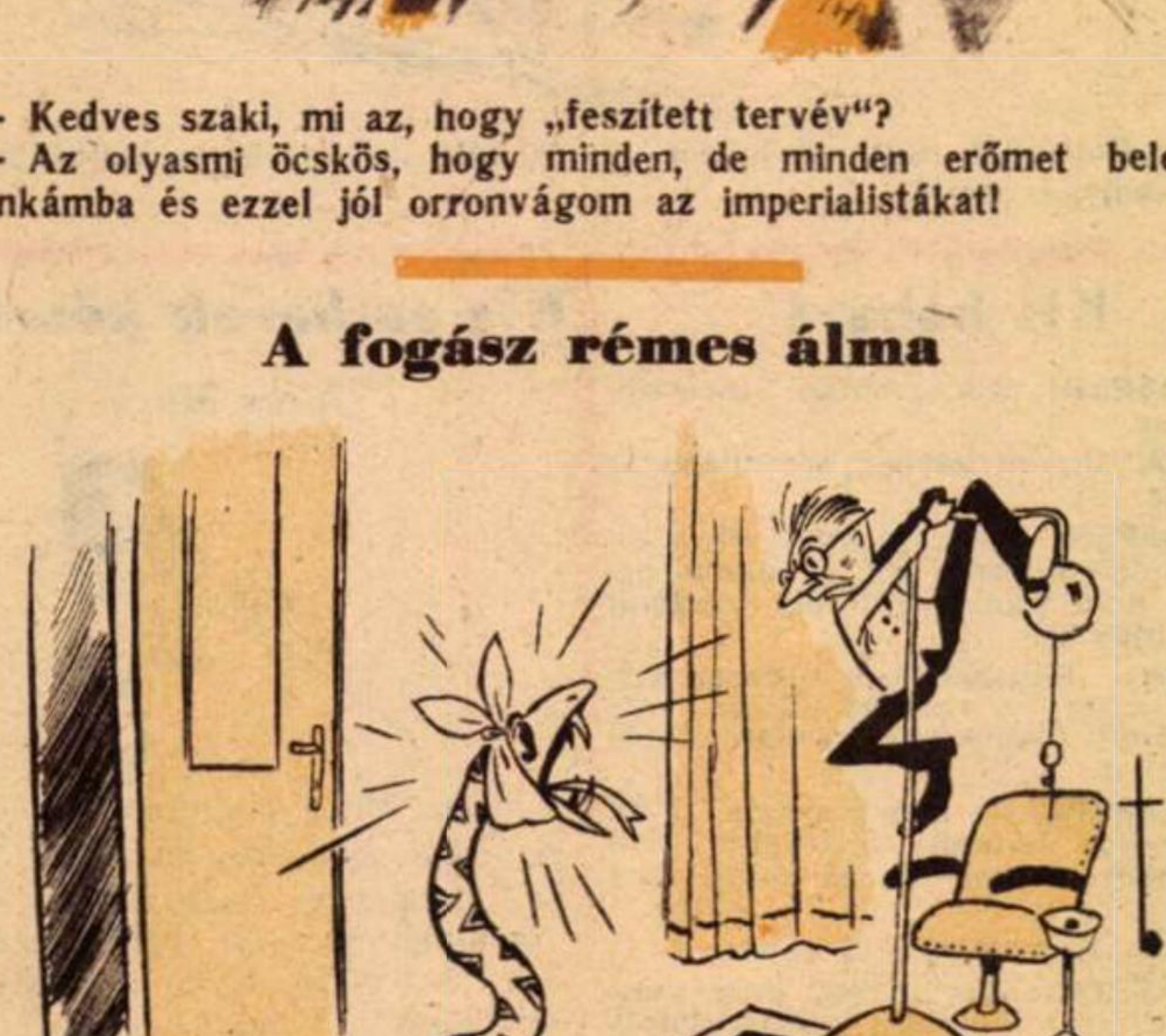

— Nem bírom tovább, doktor úr! Húzza ki a méregfogamat!

Miért volt szükség a tanügyi értekezletre?

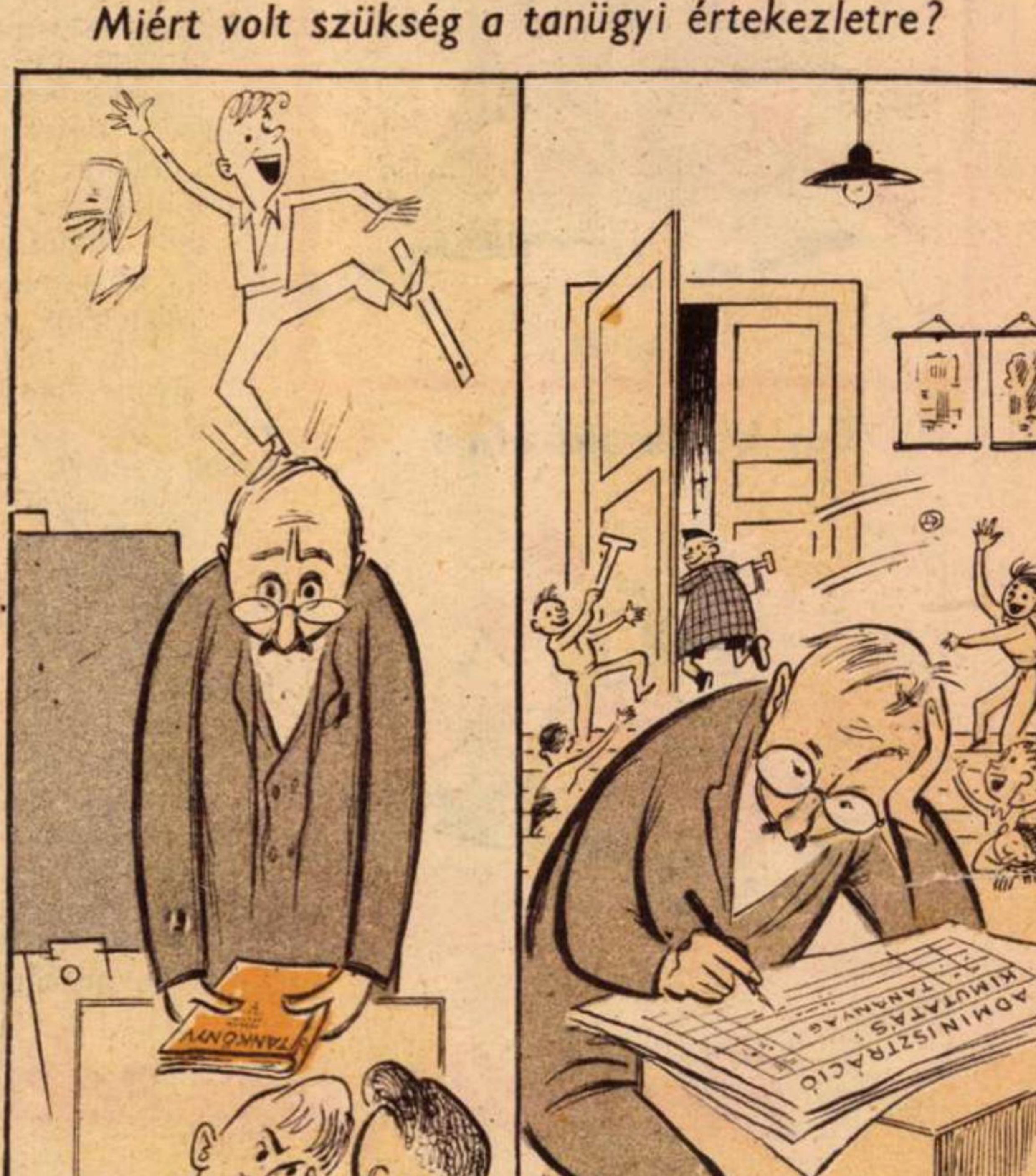
TANKÖNYV
Sport képes
Ifjúsági gyűlés
ADMINISZTRÁCIÓ
KIMUTATÁS
TANANYAG
gis

Hogy ne legyen ez... ...és ez se legyen.

Ludas Matyi azt üzeni

S. Gyula, Szakérettségi kollégium, Bp. Köszönjük kedves, jókedvű levelét. A beküldött anyagot nem tudjuk használni, nem elég jók nekünk. Üdvözöljük.

A. L. J., Bukarest. A vers sajnos nem üti meg a mi lapunk mértékét. Bármikor szívesen vesszük írásait.

Sz. Attila, Bp. A téma jó, de a vers technikailag igen kezdetleges. Meg kell tanulni ezt a mesterséget.

K. Gy., Bp. Fenti üzenet önnek is szól.

Sz. J., Szeged. Az eset mulatságos és tanulságos, de így mégsem közölhető.

S. Gy. Köszönjük költözködésünk alkalmából küldött részvétnyilvánítását és a beküldött kedves rigmusokat.

Nem közölhetők: K. J., Bp., Kmetty-utca, V. L., Kispest.

ESTI TALÁLKOZÁS

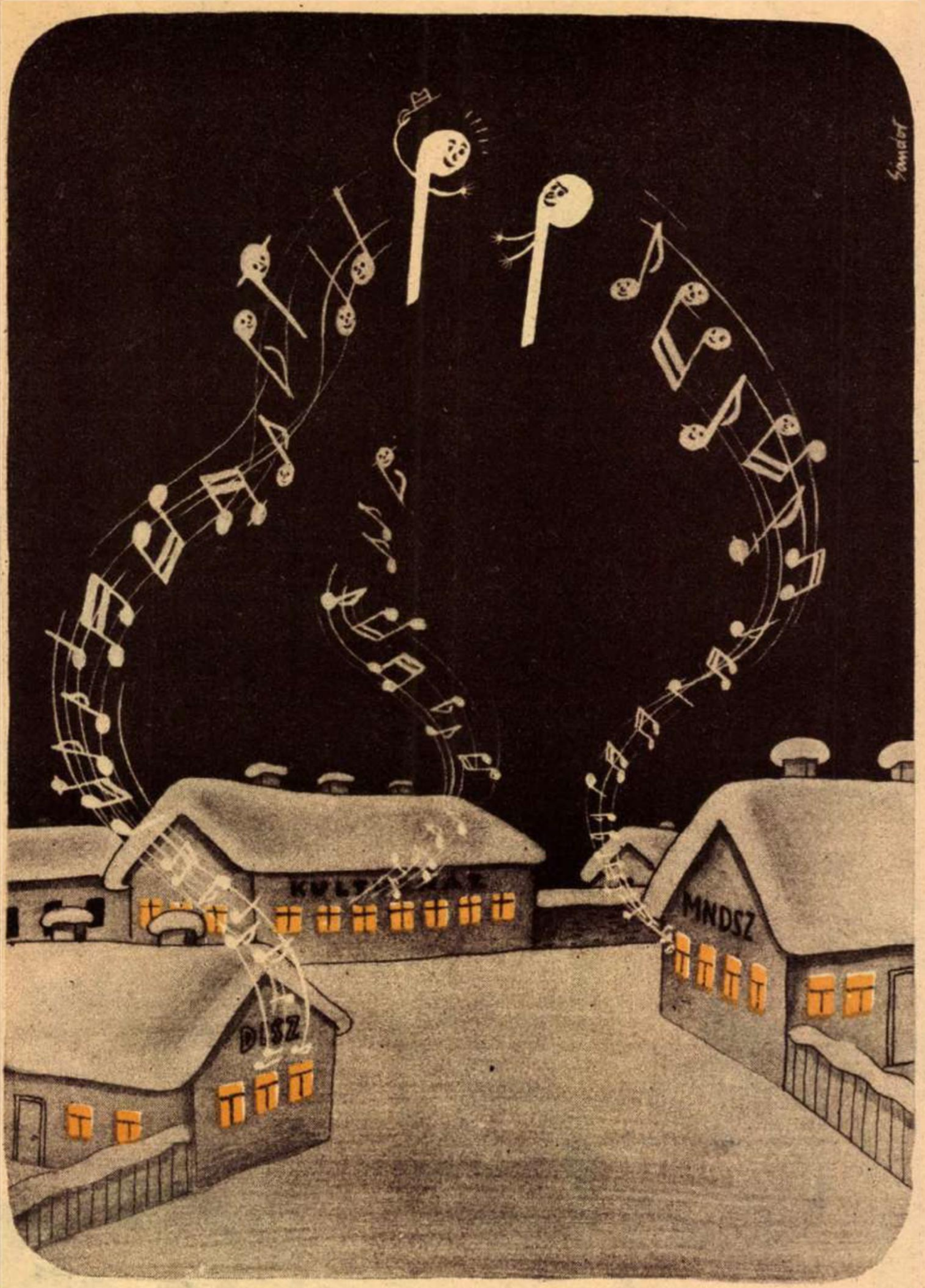

— Jóestét kolléga! Szintén a kultúrversenypróbáról jön?

E heti hibakereső rajzunk

(Tessék megkeresni ezen a képen a hibát!)

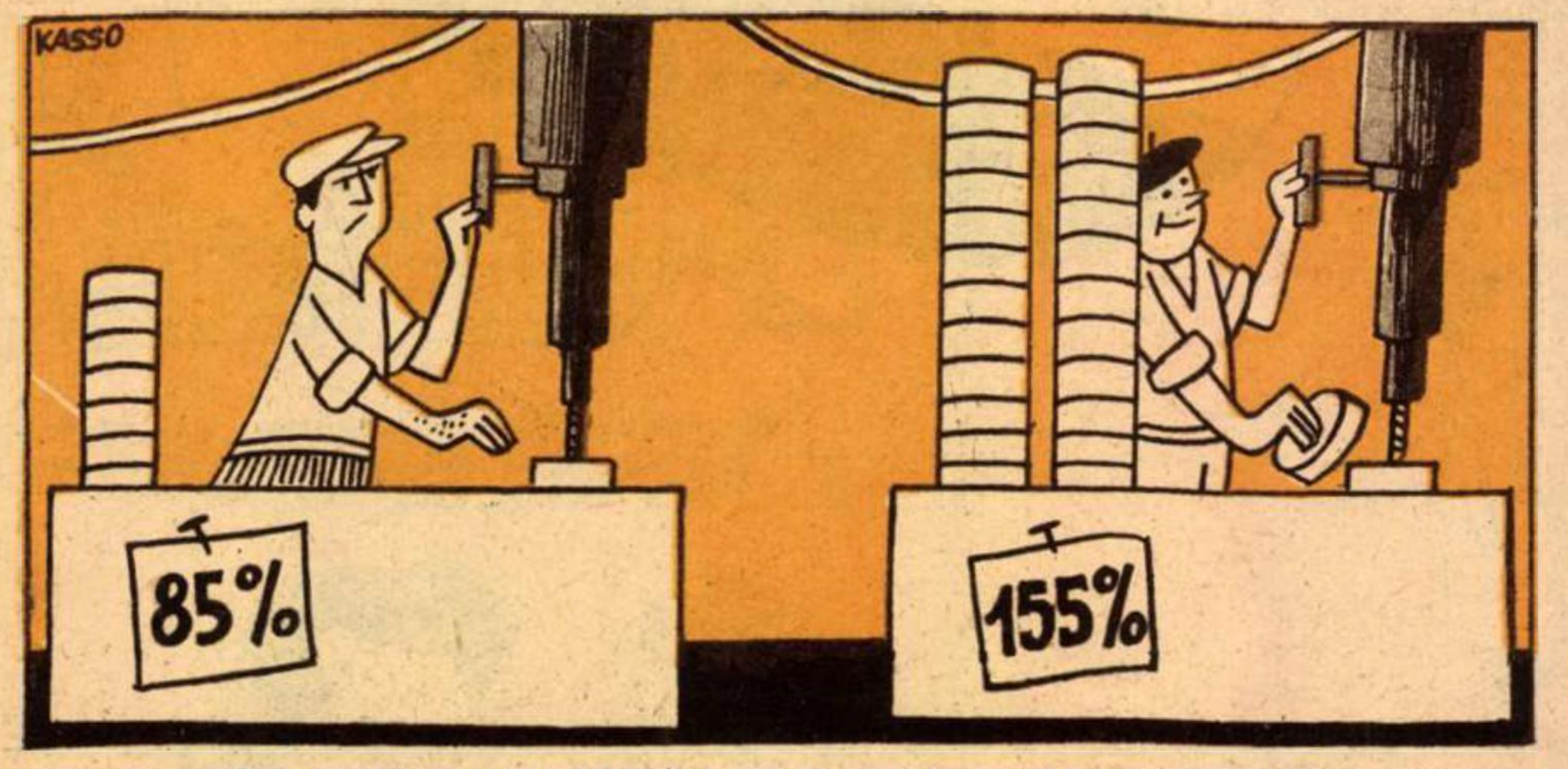

Ezen a képen az a hiba, hogy noha a két munkás már napok óta egymás mellé van rajzolva, a 155 százalékos még mindig nem adta át a tapasztalatait a 85 százalékosnak.

Két angol nagytőkés a sok közül

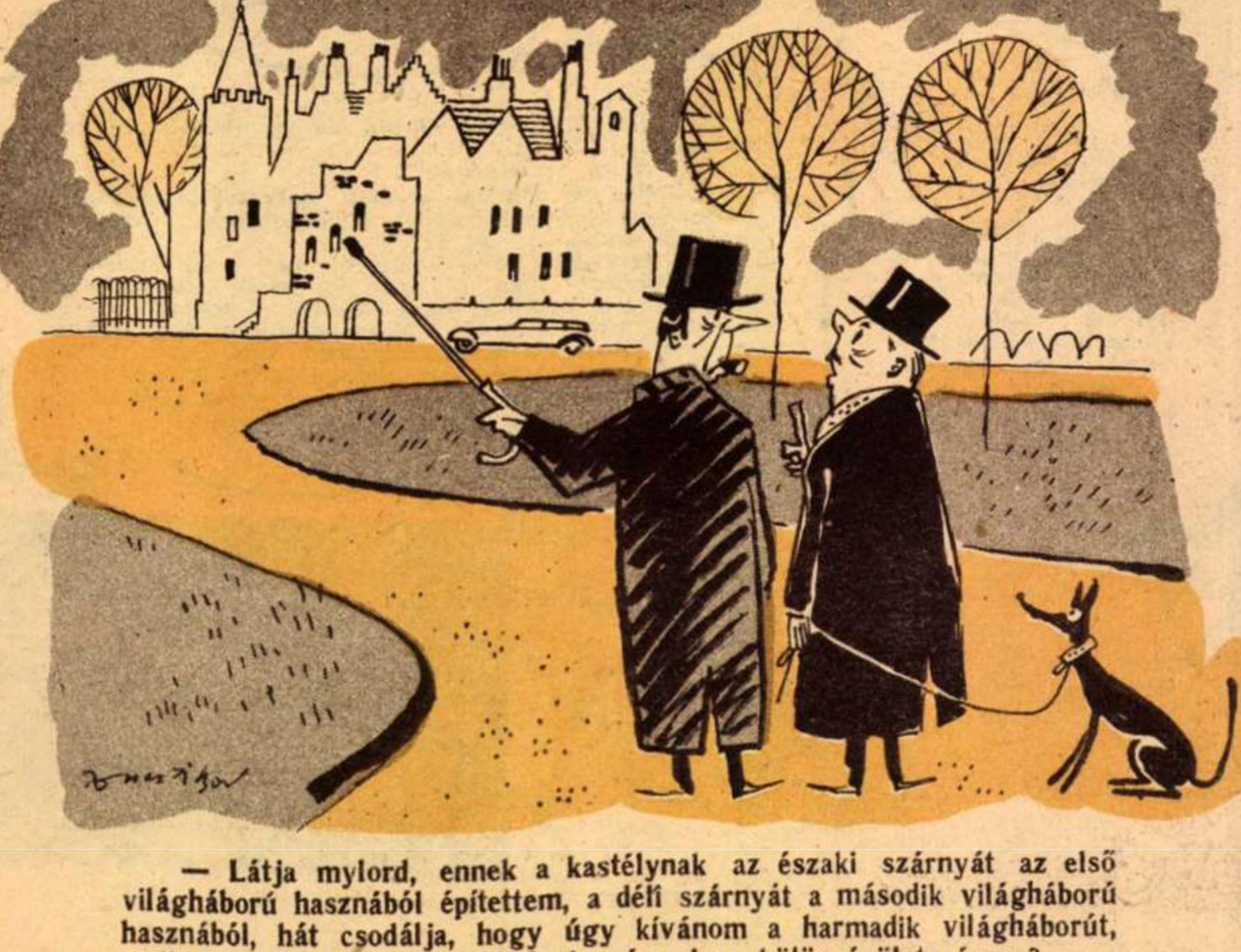

— Látja mylord, ennek a kastélynak az északi szárnyát az első világháború hasznából építettem, a déli szárnyát a második világháború hasznából, hát csodálja, hogy úgy kívánom a harmadik világháborút, amikor a feleségem őladységének még nincs külön épületszárnya?

BABONA-BEGYŰJTÉS

A Magyar Vöröskereszt sokirányú tevékenységei közé tartozik a babona elleni küzdelem is. Ennek hatásosabbá tételére a Vöröskereszt babonabegyűjtési akciót rendezett, ami annyit jelent, hogy az ország minden részén feljegyezteti az ott dívó legsötétebb babonákat és azokat egy csinos kis gyűjteményben elhelyezi. Addig is, amíg ez a gyűjtemény elrettentő példaként napvilágot lát, itt közlünk belőle néhány értékes gyöngyszemet. (Zárójelben megjegyezzük, hogy a zárójelben lévő megjegyzések szerkesztőnk hitetlen tollából származnak.)

Gyimesház: Olyan lányos háznál, ahol a lányok elhízottak, nem szabad magas kenyeret sütni, mert még jobban elhíznak a lányok. **(Ajánlatunk: süssenek maceszt, akkor a lányoknak csak úgy zörögnek majd a csontjai.)** Fogfájásnál a lyukas fogba verébtollat kell tenni és azonnal elmúlik a fogfájás. **(Hirdetés: Fáj a foga? Forduljon Dr. Verébhez. Egresi-út, tizenkettedik fa.)**

Boly: Első tavaszi égzengéshez háromszor bukfencet hányni, lábadat a földhöz verni, akkor a családban nem lesz betegség. **(Legfeljebb a bukfencet hányó egyén elmebaja, ez viszont a családban marad.)** A tyúkszem elmúlik, ha újholdkor az egyén felteszi lábát a kút kávájára és közben azt mondogatja: Újhold, újkirály, engem is hívnak lakodalomba, de én nem mehetek, inkább elküldöm a tyúkszememet. **(Nagyon praktikus, ugyanis tyúkszem nem való a lakodalomba, s így biztosan rögtön kivágják, ha pedig kivágták, akkor nem fáj.)** Betegséged elmúlik, ha újholdkor pénteken a bal bokádra fekete retket kötsz, kimégy a legelső keresztútra és háromszor a hold felé hajolsz. **(Ha a lábadon már van fekete retek, köss rá fehér répát.)** Nyitott sebre: pókháló, karcolásra: lótrágya, vágott sebre: újságpapir. **(Vérmérgezés esetén ordíts, ahogy a torkodon kifér, és ha fekete földbe temetnek, nagy szerencséd lesz.)**

Diósviszló: A tályogot úgy gyógyítják, hogy megvárják, míg evés közben véletlenül kiesik a beteg szájából egy morzsa, azt napkelte előtt kiviszik a legközelebbi keresztútra és magukon keresztüldobják. Ha nem néznek vissza, a beteg meggyógyul. **(Visszanézni azért nem szabad az illetőnek, mert akkor meglátja, hogy ott áll az egész falu és röhög rajta.)**

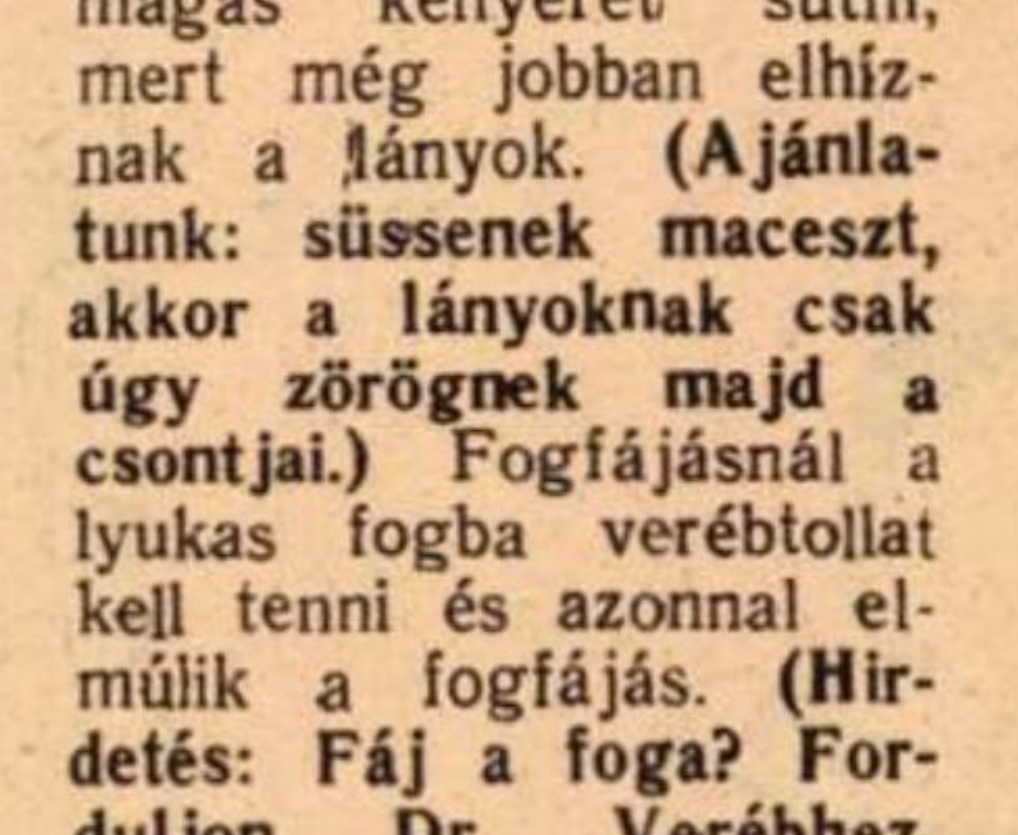

Bócza: Ha egy gyermek megijed és „frászt" kap, feje fölé tányért kell tenni vízzel, ebbe keresztbe két szál cirokot és a tányérba ólmot öntenek. Ez megmutatja, mitől ijedt meg a gyerek és ez meggyógyítja. **(És ha a gyerek az ólomöntéstől még nagyobb frászt kap, azt mi mutatja meg?)**

Csengőd: Ha a gyermeket keresztelő után hazaviszik és az apja kalapjával a fejére vernek, szerencsés lesz az életben **(Csak akkorát kell ütni a fejére, hogy meghülyüljön, akkor Amerikában még hadügyminiszter is lehet.)**

Szeremle: A szülést megkönnyíti, ha a szülőnő az ura cipőjéből vizet iszik. **(Az ívást viszont megkönnyíti, ha a cipőt előzőleg „Impregnol"-lal vízhatlanítja, kapható minden drogériában.)** Ha az újszülött foggal születik, azonnal ki kell csípni a fogát, mert hét éves korában, villámlás közben elviszi a garabonciás. **(A garabonciás ugyanis gyűjti a hétéves gyerekeket és azért jön villámlás közepette, mert ismeri a dörgést.)**

Nemesnádudvar: Síró gyerek feje alá fokhagymát és tükröt kell tenni, hogy megnyugodjon. **(Ugyanis a fokhagyma addig nézegeti magát a tükörben, míg a gyerek el nem neveti magát.)**

Bácsmonostor: Nyilallás ellen kilenc szárított pókot porrátörni, azt karácsonyi mézbe keverni, azt cukorpapírra rákenni és így rátenni a nyilalló testrészre. **(Ez jó, mert amíg a nyilallásban szenvedő családtagja összeszed kilenc pókot, addig ő is nyilallást kap, valamint az a családtag is, aki neki szedegeti a pókokat és így a családban nem lesz több pók, csak nyilallás.)** A rossz szellemet egy repedezett, rossz köcsögbe tett tehéntrágyával, kukoricaszemekkel, falvakarékkal és pókhálóval üldözik el a faluból. A köcsögöt a faluból kivezető úton kell elhelyezni. **(Még jobb, ha magát a rossz szellemet visszük ki az útra, aki az ilyen marhaságokat terjeszti, előzőleg jól elpáholjuk, aztán keresztüldobjuk magunkon és nem nézünk vissza.)**

Arany igazság

Eisenhower, a nagy vezér,
Vágtat, repül, hajóz.
— Megnézem,— úgymond,— mennyit ér
A duma és a póz?

Halat, vadat a mi jó falat,
Ő semmit sem igér.
De követel sok jó hadat
S kell néki harci tér!

Csak balga belga hisz neki
És flancos francia.
De megveti, nem tiszteli
A munkaharc fia.

Amerre jár, lázong a gyár,
Inkább leáll a gép.
— Eredj haza, te maskara!
Kiált rá a nép.

Montgomery az úr neve,
Ki elkíséri őt.
Ver síp, dobot, — hiú robot!
Más nem dicséri. Sőt!

Hágába hág? Ott száz plakát
Üvölti: — Ki vele!...
Brüsszelbe megy? Nem kell e kegy.
Hahh! Ott sincs sikere.

Eisenhower szól zordonul:
— Nekem mindenki árt?
Nevem ki diccsel ejtené,
Nem él oly harci párt?

A békepárt felel neki:
— Hohó, atomvigéc!
Fegyver csörög, haló hörög,
Ezt vágyod, mondd, míg élsz?

Szüzek síralma, özvegyek
Panasza szíven üt.
Vérszagra gyűl az éji vad.
Ezt várod mindenütt?

Unjuk a rút, vad háborút,
Hol sok jó hős vesz el.
Hiába jössz. Utál a köz,
És ebből nem eszel!

És Eisenhower hasztalan
Csörget pénzt, kardokat.
A népek itt nem éltetik.
A nép szót nem fogad.

Túl pénz zaján, túl síp-dobon,
Fegyvercsörgésen át:
Százmilliók éneklik itt
A béke himnuszát!

K. T. L.

LUDAS MATYI A GANZ VILLAMOSSÁGIBAN

A Ganz Villamossági Gyár a sok Ganz-üzem közül az egyik. Gyárt elektromotort, dinamót, turbinát, ventillátort, transzformátort. És még sok mindent. Legtöbbet elektromotorból készít. Gyönyörű egy ilyen gép. Az elektromotor áll forgórészből, huzalból, ventillátorból, pajzsból, csusztatóból és egyéb alkatrészekből. Mind fontos kellék. Az alkatrészeket összeszerelik, kész a gép. Motort hajtanak a géppel. Szerszámgépeket, darugépeket, hajtógépeket, sokféle gépet. Exportra is mennek a motorok. A világ különböző tájaira. Mindenütt szeretik a Ganz-gyártmányokat. A Ganz Villamossági Gyár készítményei úgy bent, mint külföldön öregbitik a magyar ipar jóhírnevét.

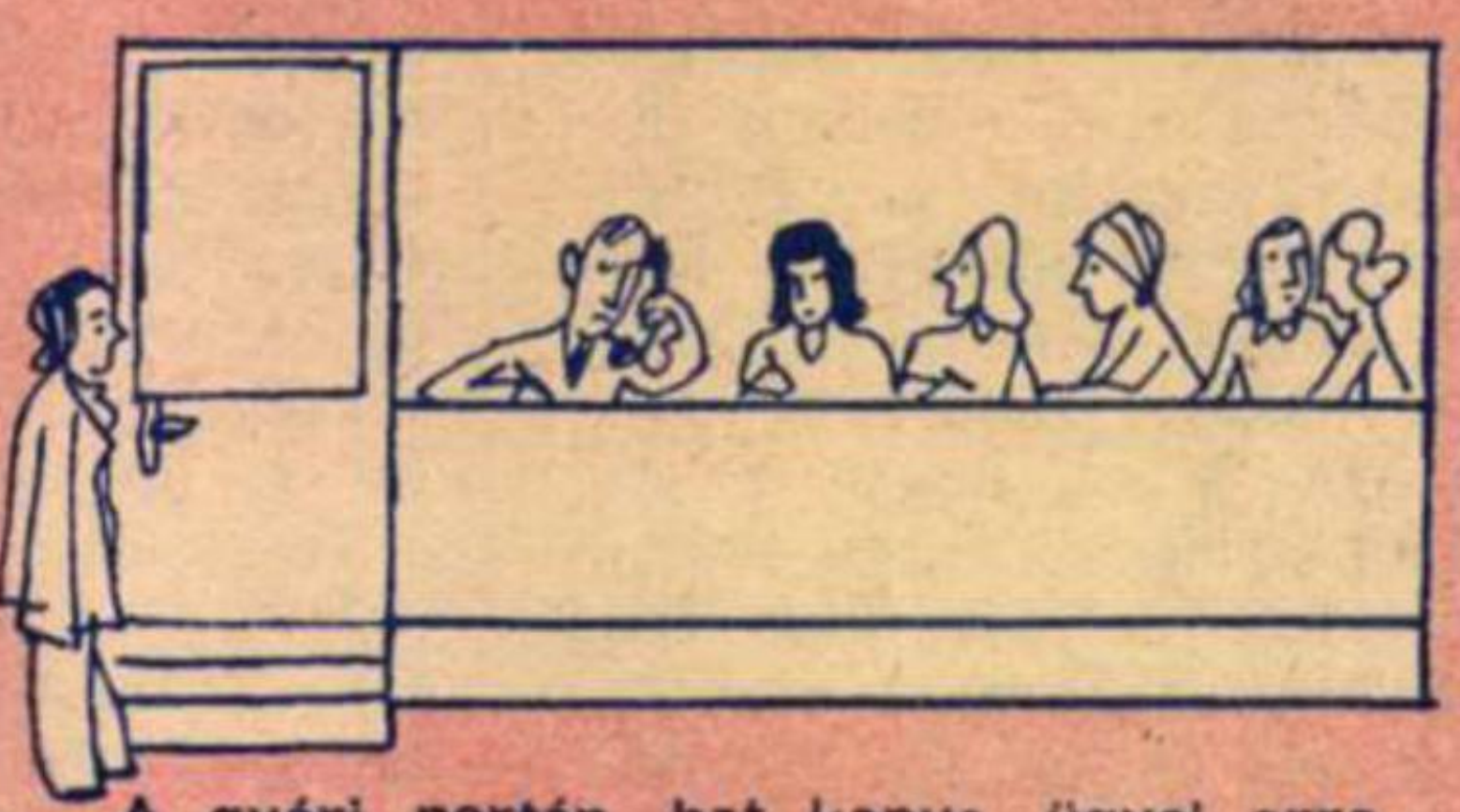

A gyári portán hat kapus ügyel arra, hogy az éberségen csorba ne essék. Ez helyes, bár ha az éberség mellett az önköltségcsökkentésre is gondolnának az elvtársak, talán öt kapus is elég lenne.

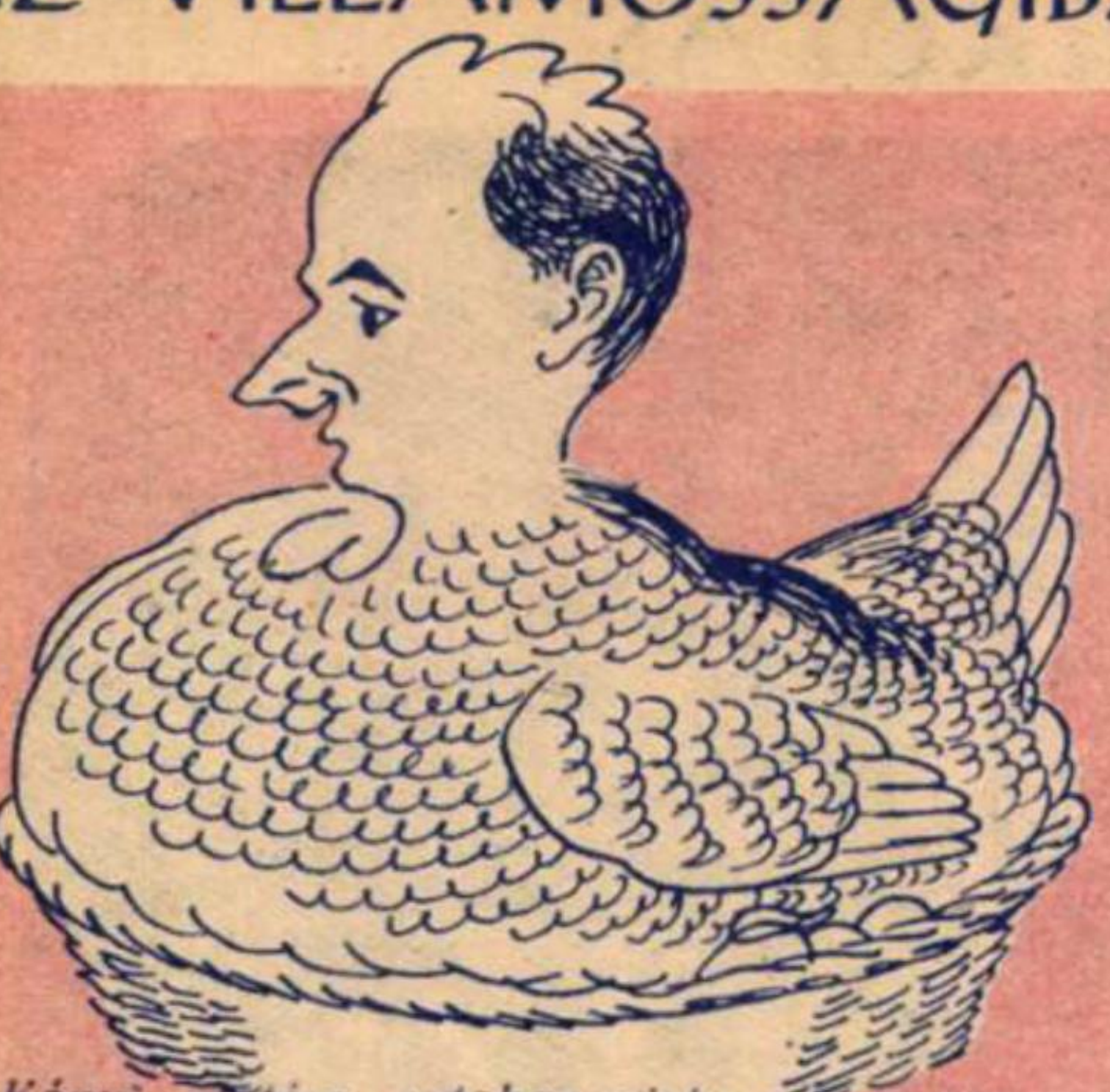

Kónyi elvtárs sztahanovista, a nagyszerelde művezetője, aki gondos tyúk anyóként egyre-másra költi, neveli, tanítja az új szakmunkás nemzedéket.

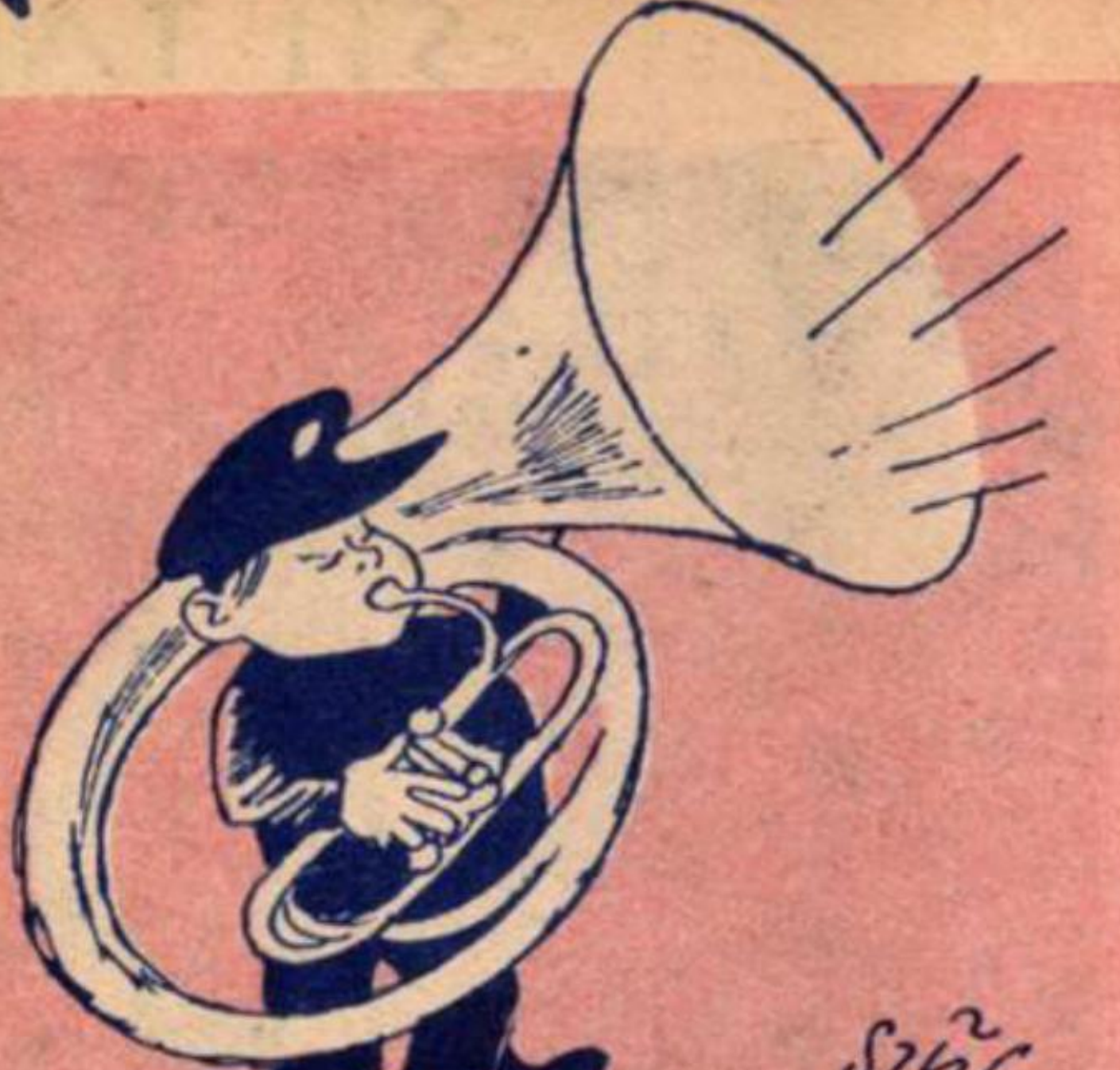

Megalakult az ifjúsági zenekar, csupa fiatal tanulóból. Első nyilvános szereplésük május 1-én lesz, nincs kizárva, hogy addigra elérik hangszereik nagyságát.

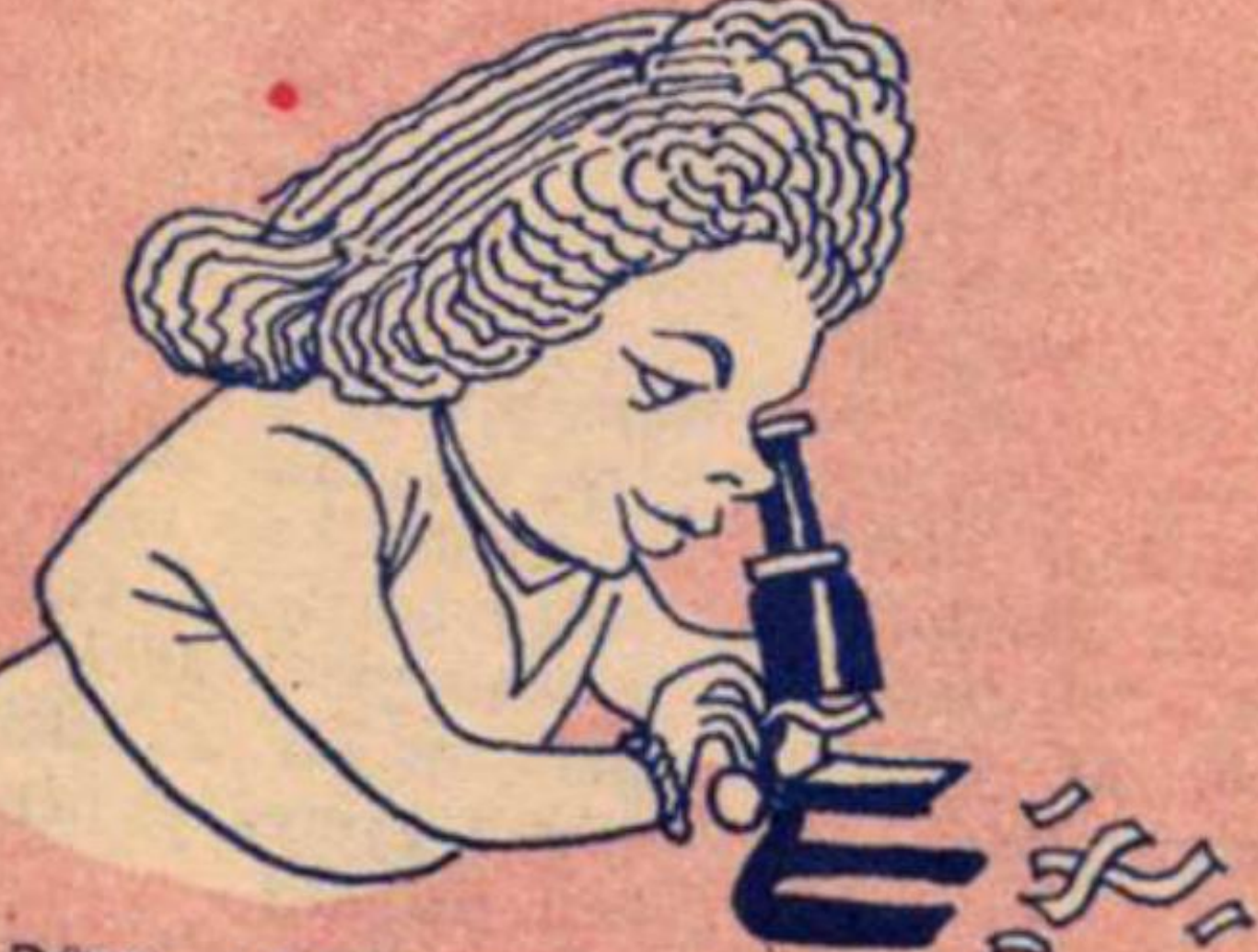

Dénes elvtársnő rengeteget spórolt a szigetelő szalagokkal, s ezért száz forint jutalmat kapott. Könnyen lehet, hogy spórolós természete miatt soha se fogja a százast elkölteni.

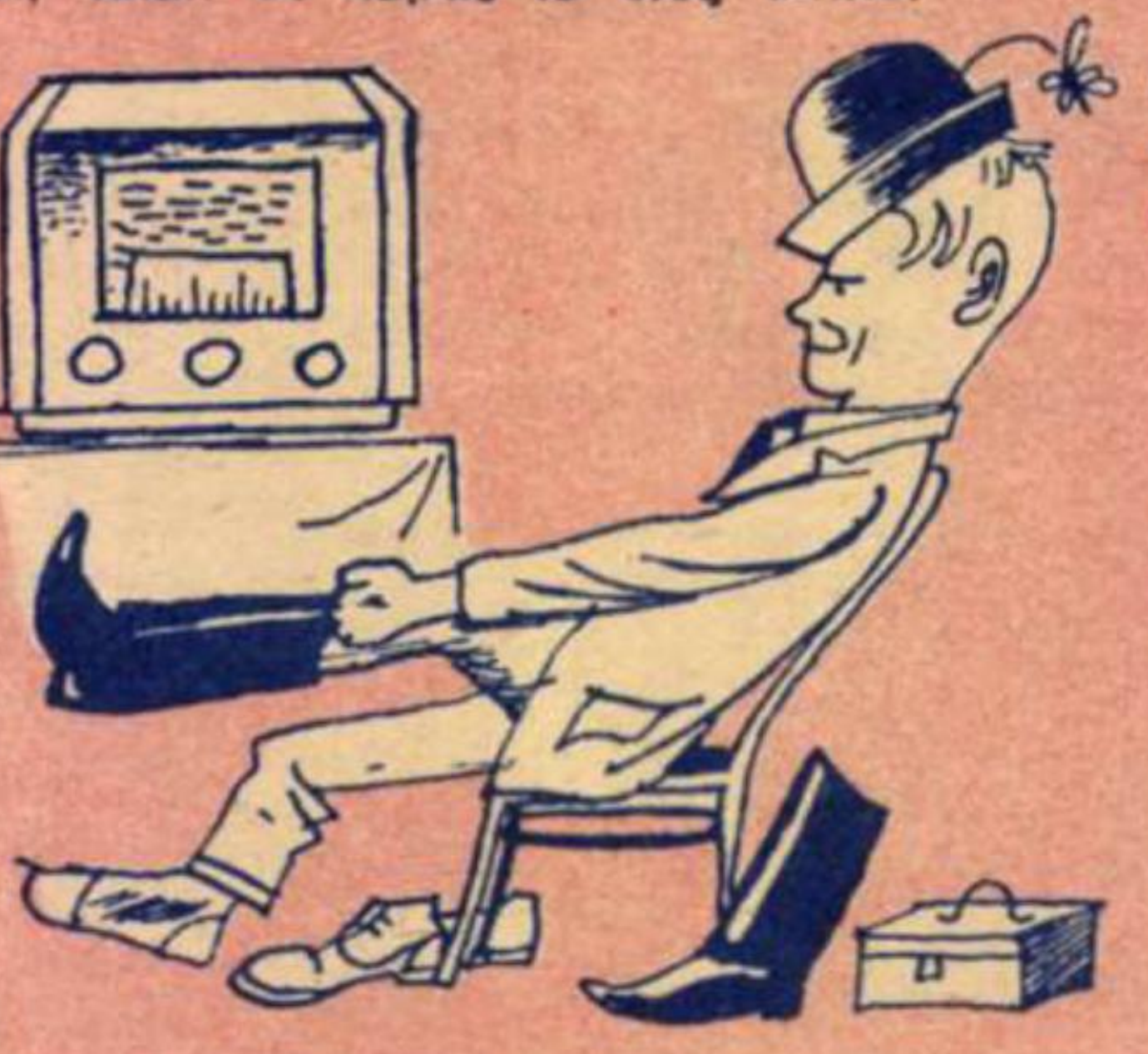

A Ganz-gyári munkaidő következtében a rádiószemináriumot hallgatók egy része csak a faluk részére közvetített szemináriumot tudja hallgatni. A képünkön látható vasesztergályos éppen a falusi szemináriumhoz öltözik át.

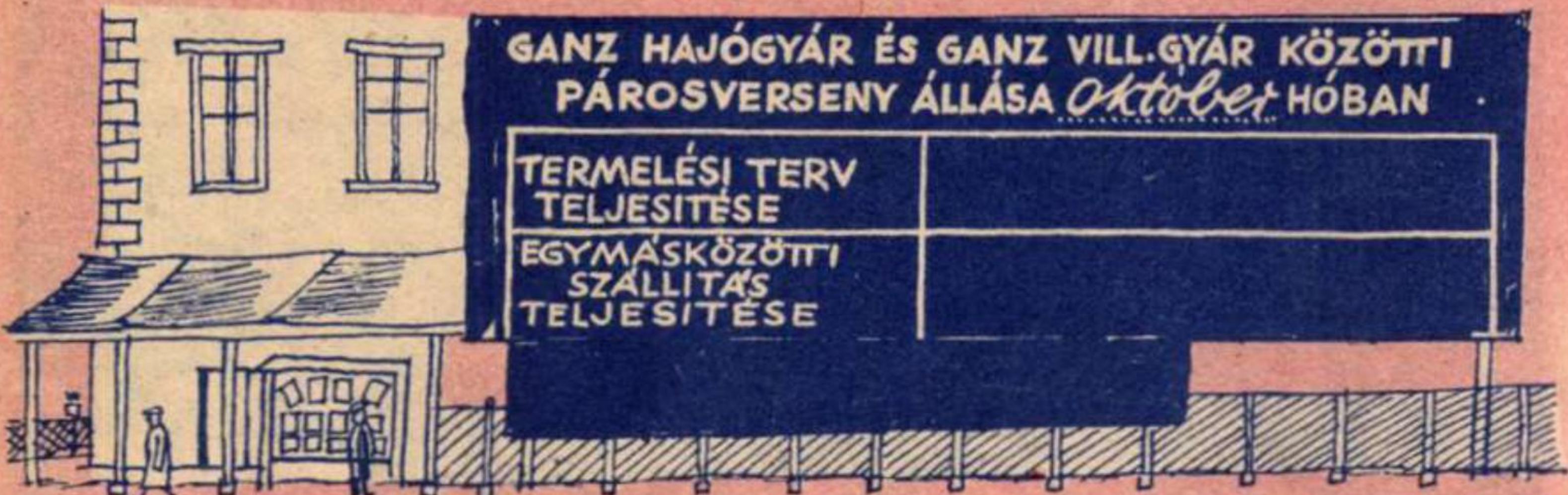

GANZ HAJÓGYÁR ÉS GANZ VILL.GYÁR KÖZÖTTI
PÁROSVERSENY ÁLLÁSA Október HÓBAN
TERMELÉSI TERV TELJESITÉSE
EGYMÁSKÖZÖTTI SZÁLLITÁS TELJESITÉSE

Hogy a párosverseny állása mi volt október hónapban, azt nem tudjuk. Szolgáljon a versenyfelelős mentségére, hogy a novemberi, a decemberi és a januári versenyállást sem közli a versenytábla.

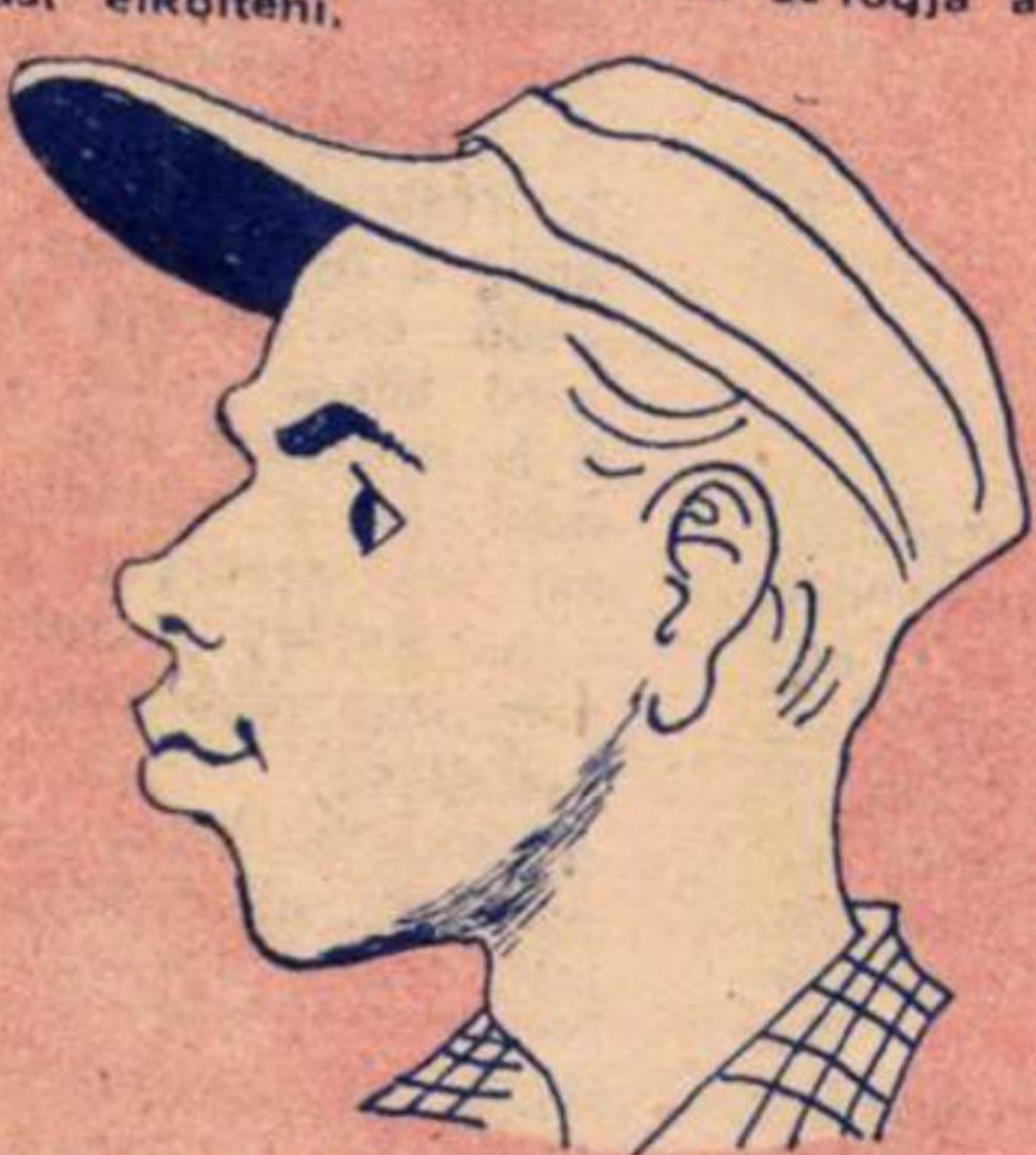

Schmiedt Frigyes ifjúmunkás, aki tanuló létére 600 forint békekölcsönt jegyzett. Hiába, látszik, hogy ő is Kónyi-fióka.

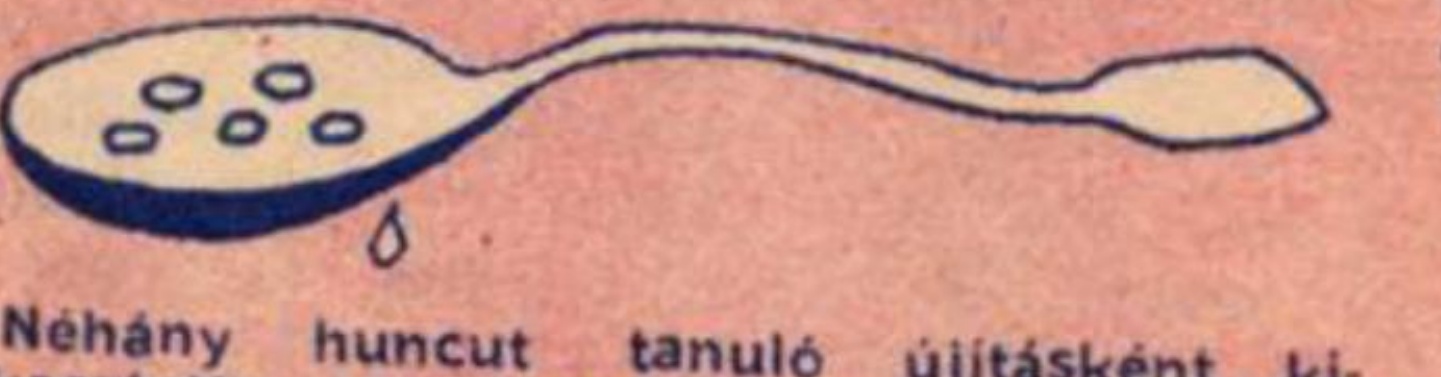

Néhány huncut tanuló újításként kilukasztotta az étkezde kanalait. A remek újítást örömmel fogadták mindazok, akik nem lukas kanállal ették a levest.

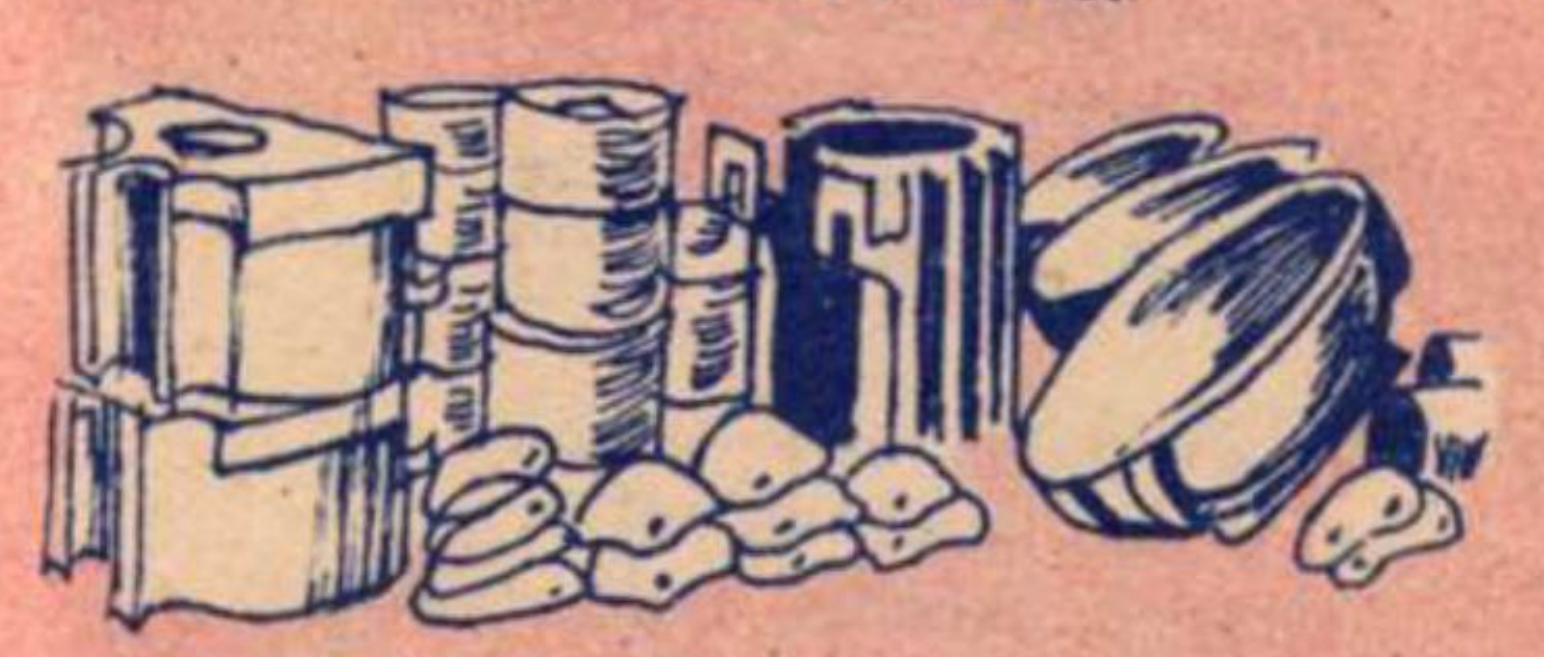

A gyár udvarán rengeteg vas hever fedel és tető nélkül. Az idő vasfoga ezt örömmel veszi s jelen esetben ócskavas hijján hasznos motoralkatrészekkel s öntvényekkel táplálkozik.

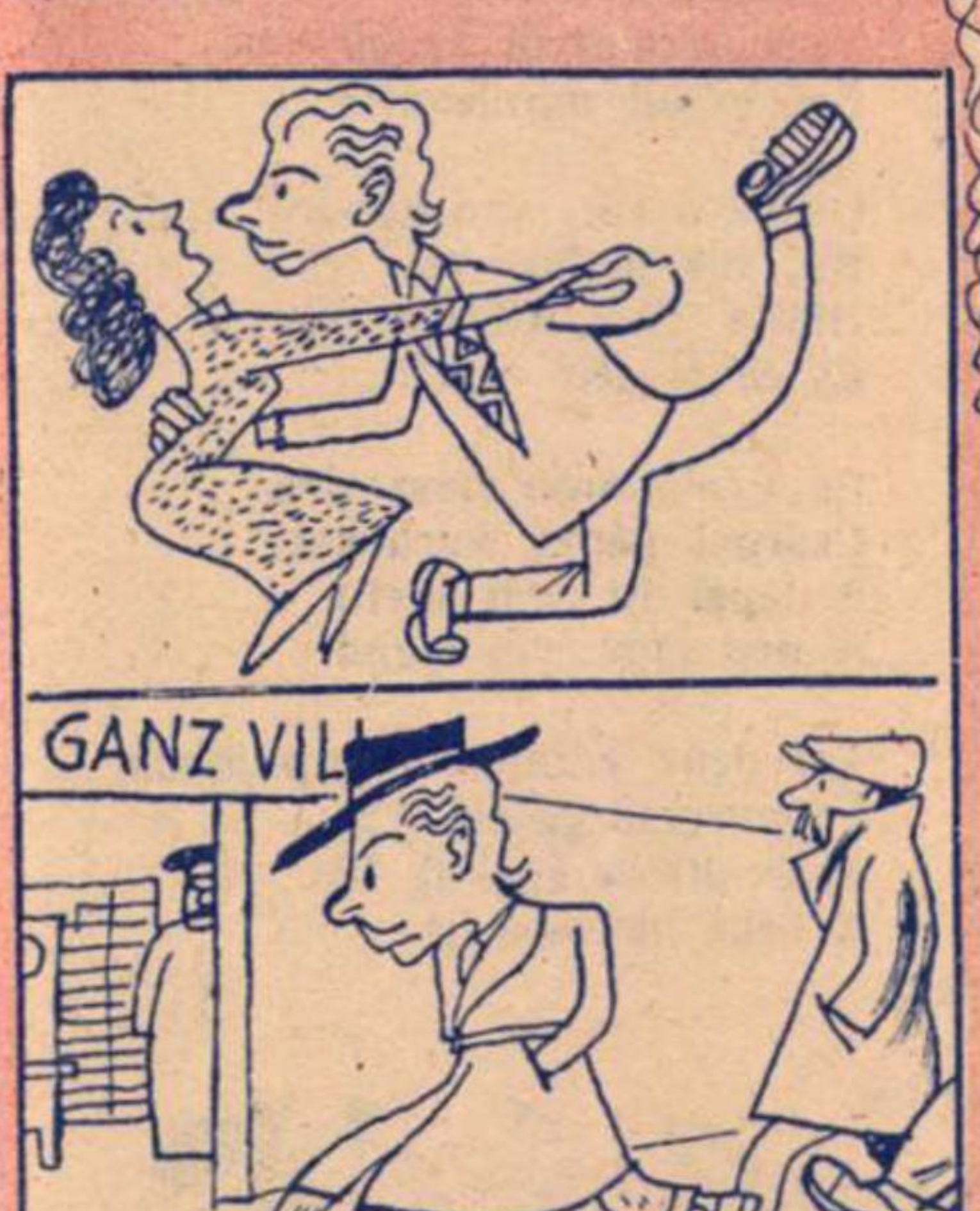

Hallottuk, hogy a legutóbbi sportbál végefelé jampecek szivárogtak be, akik bugivugit és sambát kezdtek röpni a többiek legnagyobb megrökönyödésére. Azt is hallottuk, hogy ezek a jampecek nem kizárólag kívülről szivárogtak be, hanem ...

Alsó rajzunk azt ábrázolja, amikor az egyik kívülről beszivárgott jampec másnap reggel a munkahelyére siet.

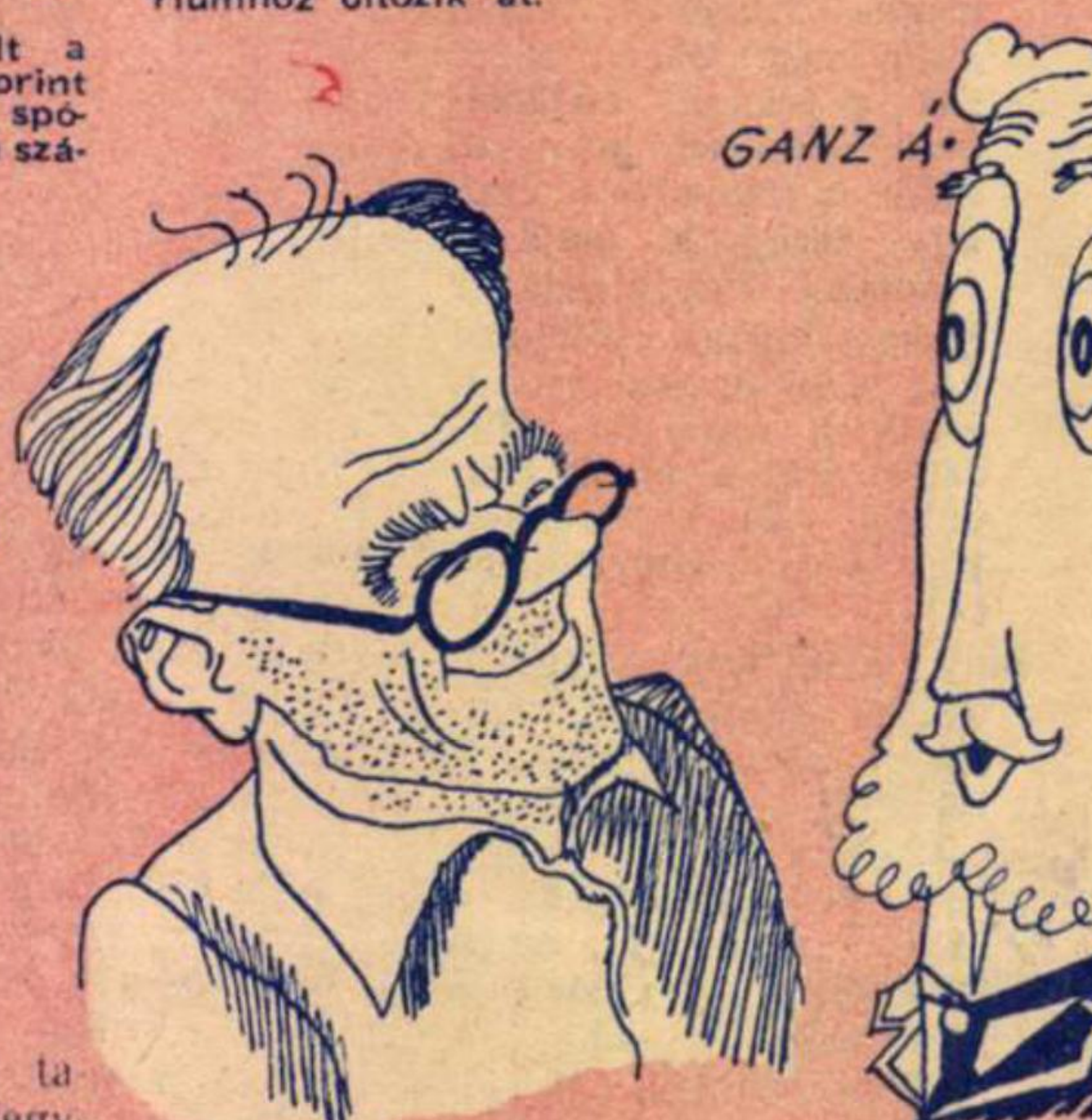

Képünk Ganz Ábrahámot, a hajdani alapitót ábrázolja, aki csodálkozik azon, hogy a lebombázott gyár újjáépülve, milyen gyönyörűen dolgozik. Pongó műhelytitkár elvtárs nem csodálkozik, hiszen ő és dolgozó társai épitették újjá a csodálkozó Ábrahám hajdani gyárát.

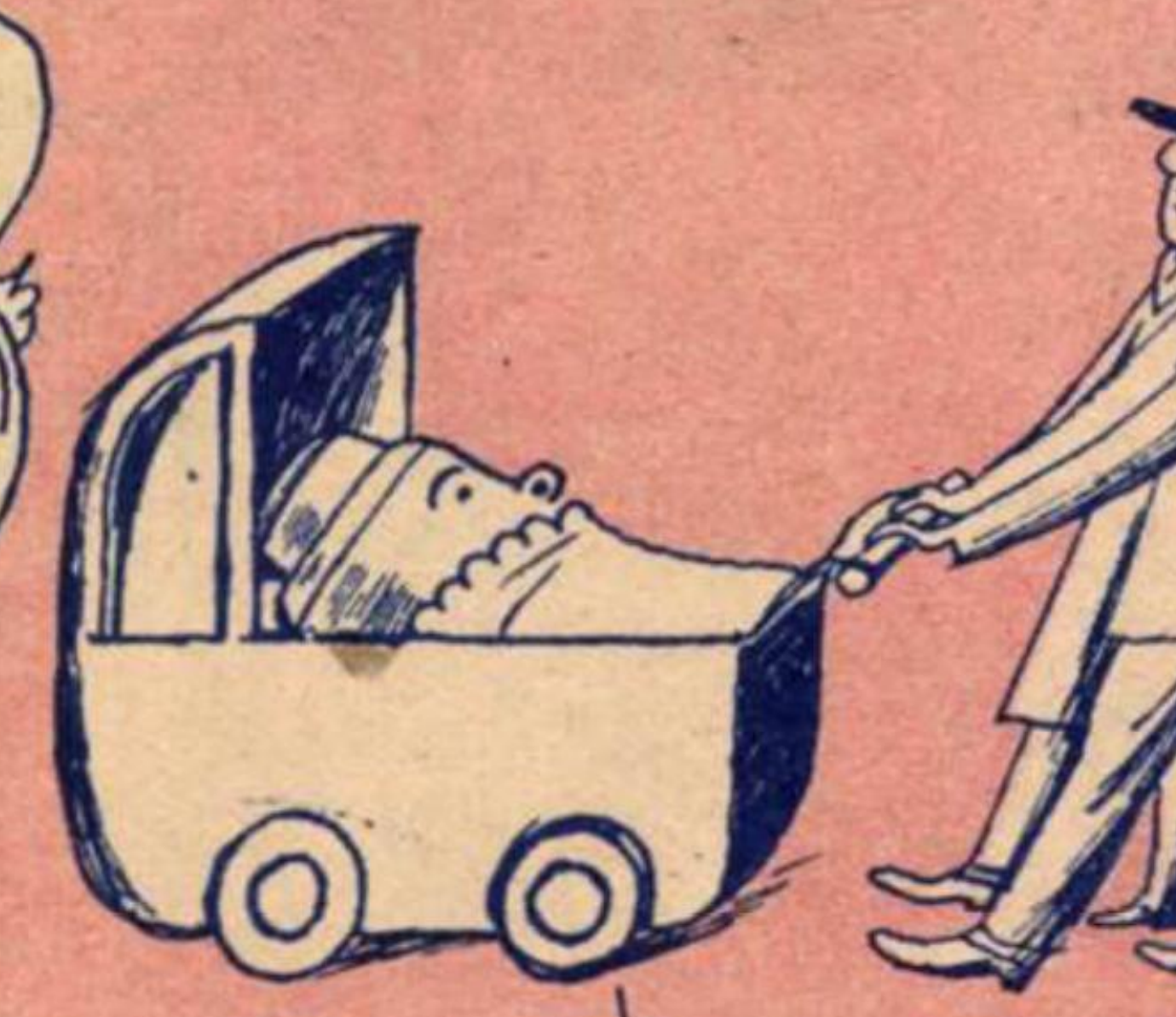

A műszakiak közül sokan alakitottak patronázspárokat fizikai dolgozókkal. A szerencsés frigyekből már sok jó elektrómotor született.

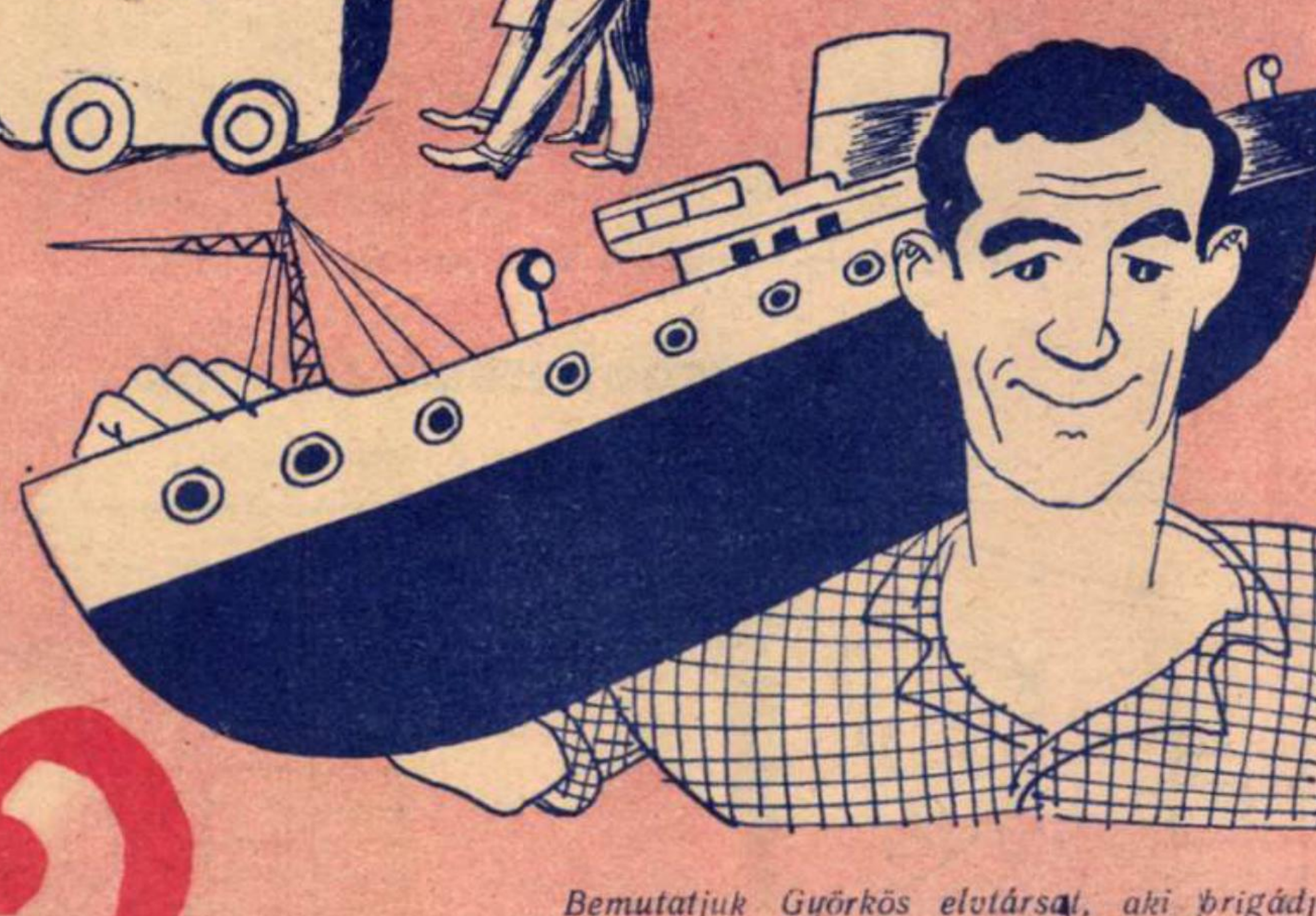

Bemutatjuk Györkös elvtársat, aki brigádjával nyolc nappal a felajánlási idő előtt teljesitette a 24-ik hajó gépeinek összeszerelését.

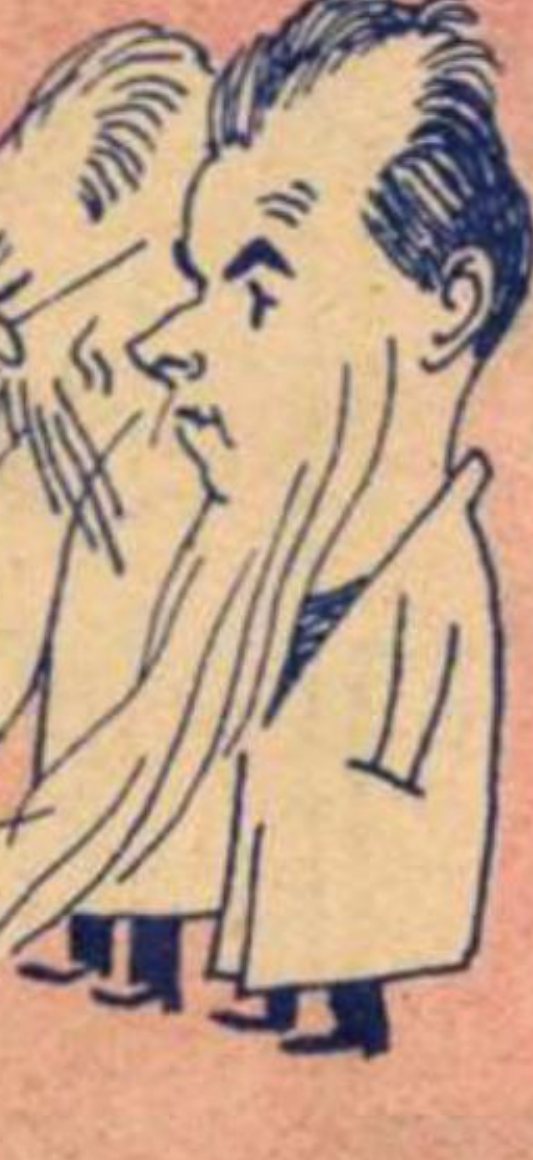

A kisszakállú egyén Szür Szabó József rajzolónk, aki végighallgatta a gyárban készülő ötezerféle gyártmány részletes leirását.

A hosszabbszakállú egyén Nagy S. József munkatársunk, akinek az ötezer gyártmányhoz szükséges ötvenezer alkatrészt magyarázták el kimeritően és részletesen.

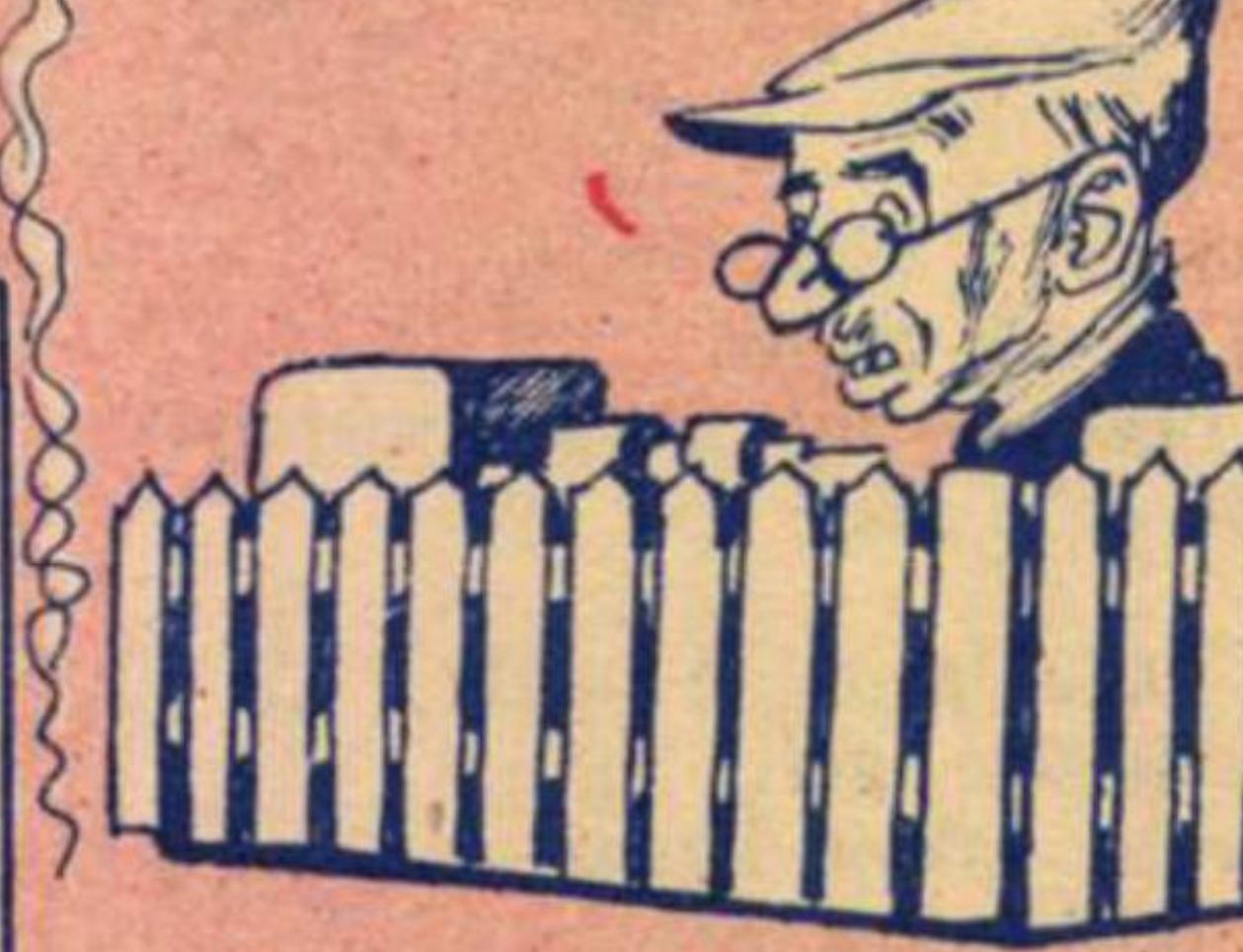

Harmat szaktárs kocsmáros és esztergályos egyszemélyben. A gyárban kármentővel veszi magát körül, hogy ne adhassanak át neki hasznos tapasztalatot. Annyira kisigényű ember, hogy megelégszik a kocsmai használval is.

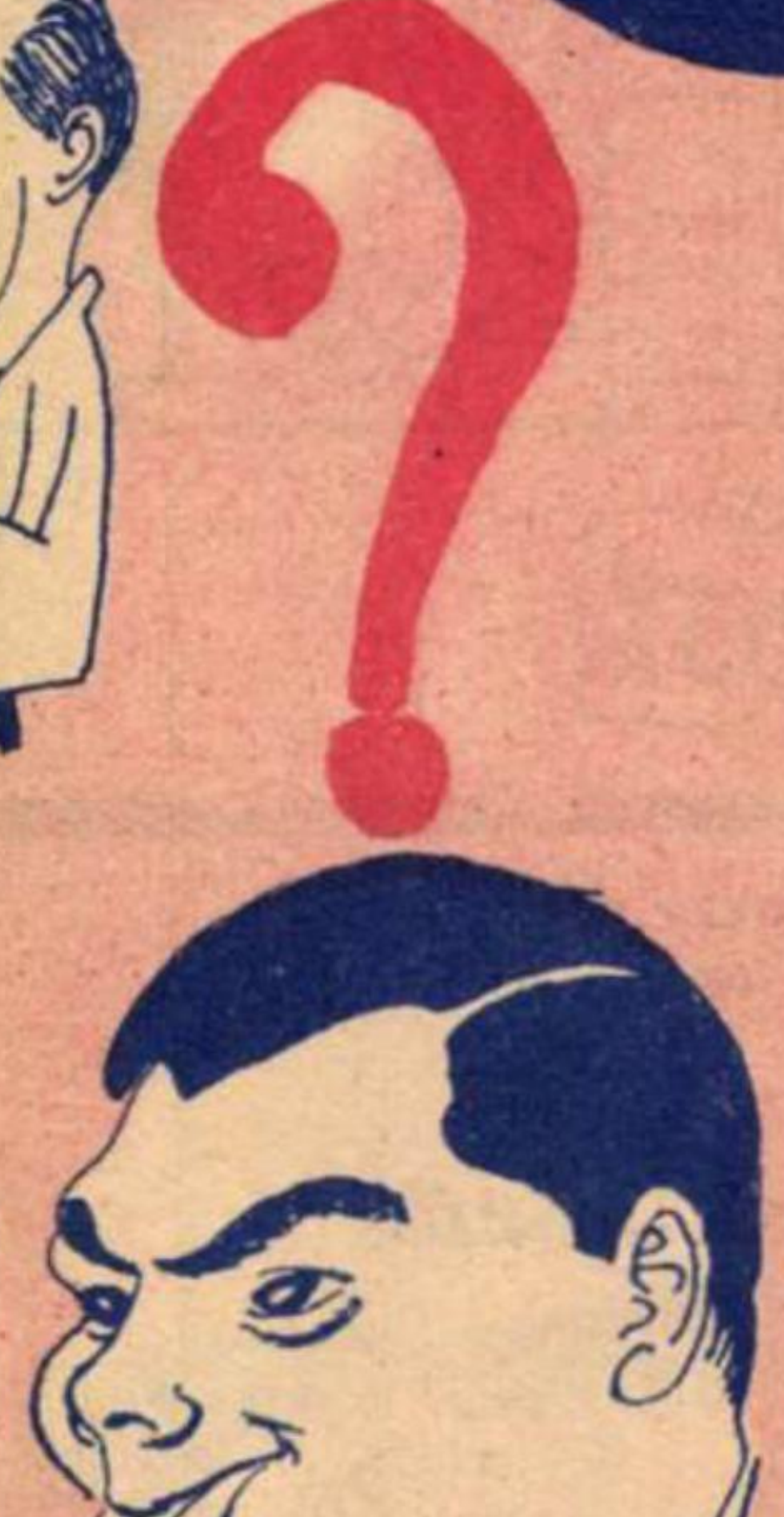

Víg kultúrvezető elvtárs a jó multkoriban tizenhat helyiséget kért kultúrcélokra. Rossz nyelvek szerint azóta annyira leszállitotta igényeit, hogy eggyel is megelégedne. Most ugyanis egy sincs.

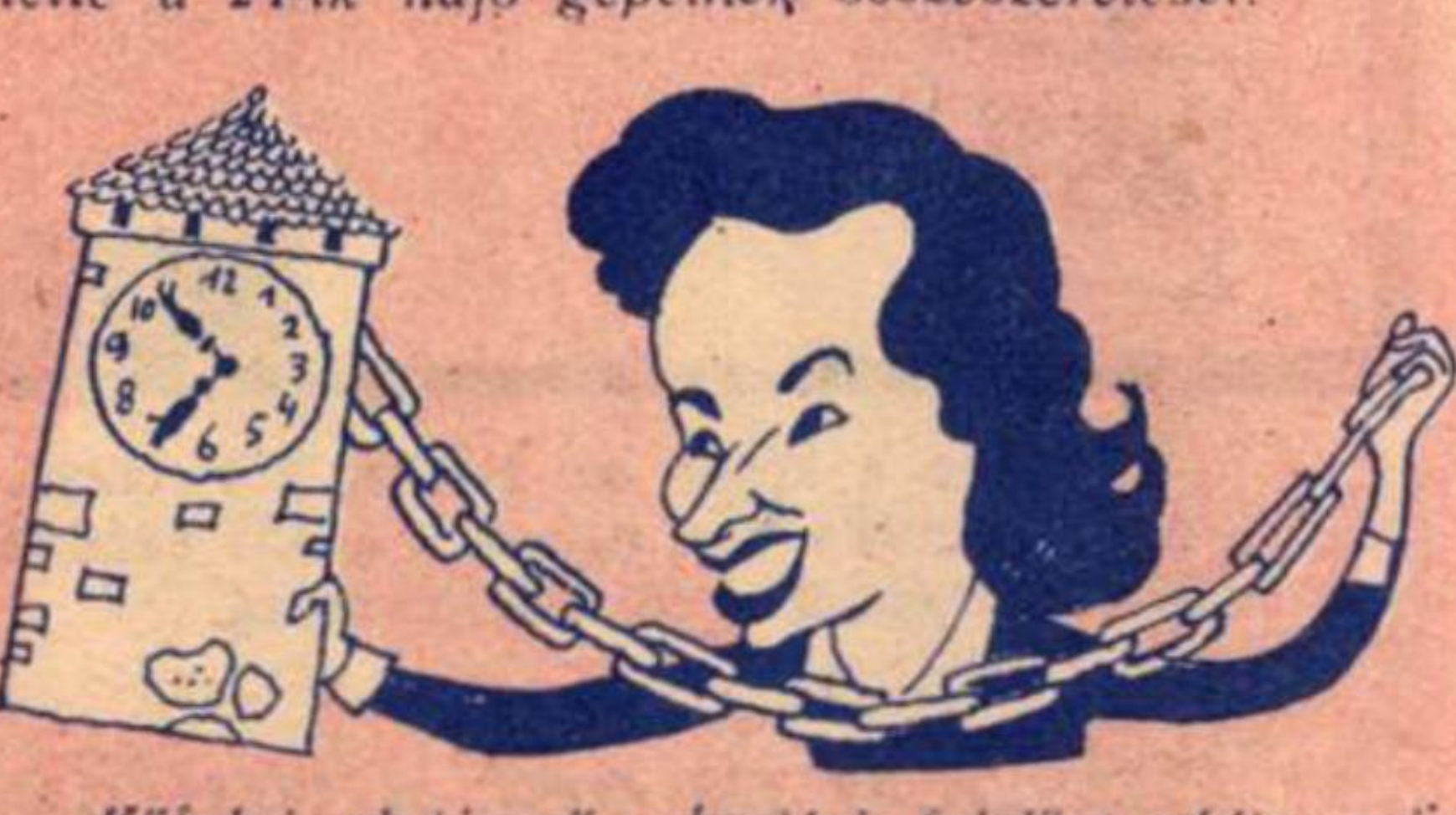

Kőfalvi elvtársnő oktatási felelős eddig még csak ezt a toronyórát lánccal nem igérte a rendetlenül járó szemináriumhallgatóknak.

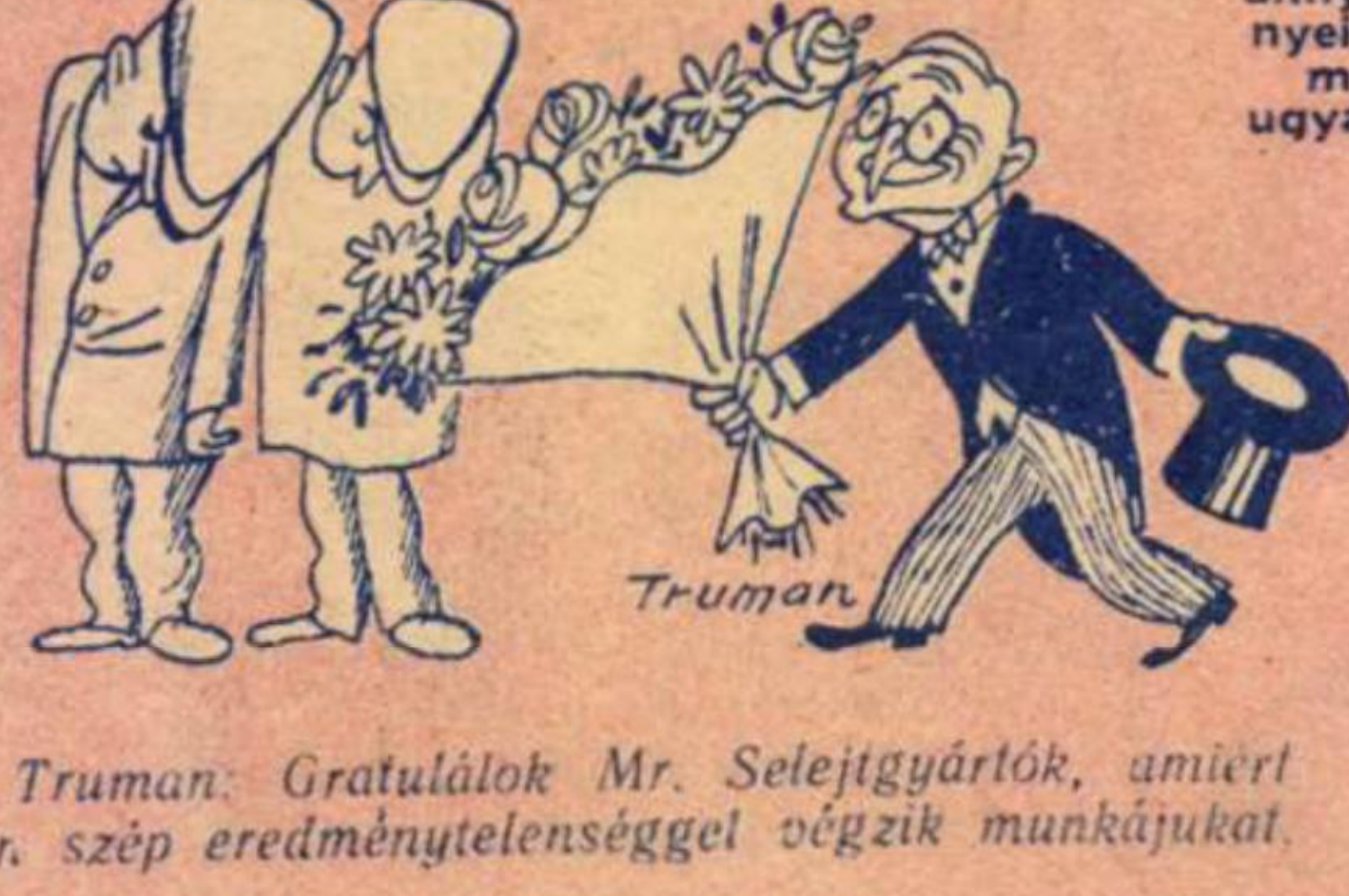

Truman: Gratulálok Mr. Selejtgyártók, amiért ilyen szép eredménytelenséggel végzik munkájukat.

— Halló, itt Ludas Matyi! Kérjük Morvai mérnök elvtársat.

— Halló, itt Morvai!

— Kedves Morvai elvtárs, hallottunk nagyszerű kongresszusi felajánlásáról, legyen szíves mondja el nekünk, miben is áll az?

— Szivesen. Arról van szó, hogy a villamosmotorok, amikor nem dolgoznak teljes kapacitással, nagyon sok áramot fogyasztanak. Kidolgoztam egy tervet, amely jelentős önköltségcsökkentést biztosit. A terv nyomán a Mintagépgyárban már gyakorlatilag is kipróbálták újításomat, méghozzá jó eredménnyel. Kongresszusi felajánlásom az, hogy ezt a találmányomat február 24-re részletesen kidolgozom.

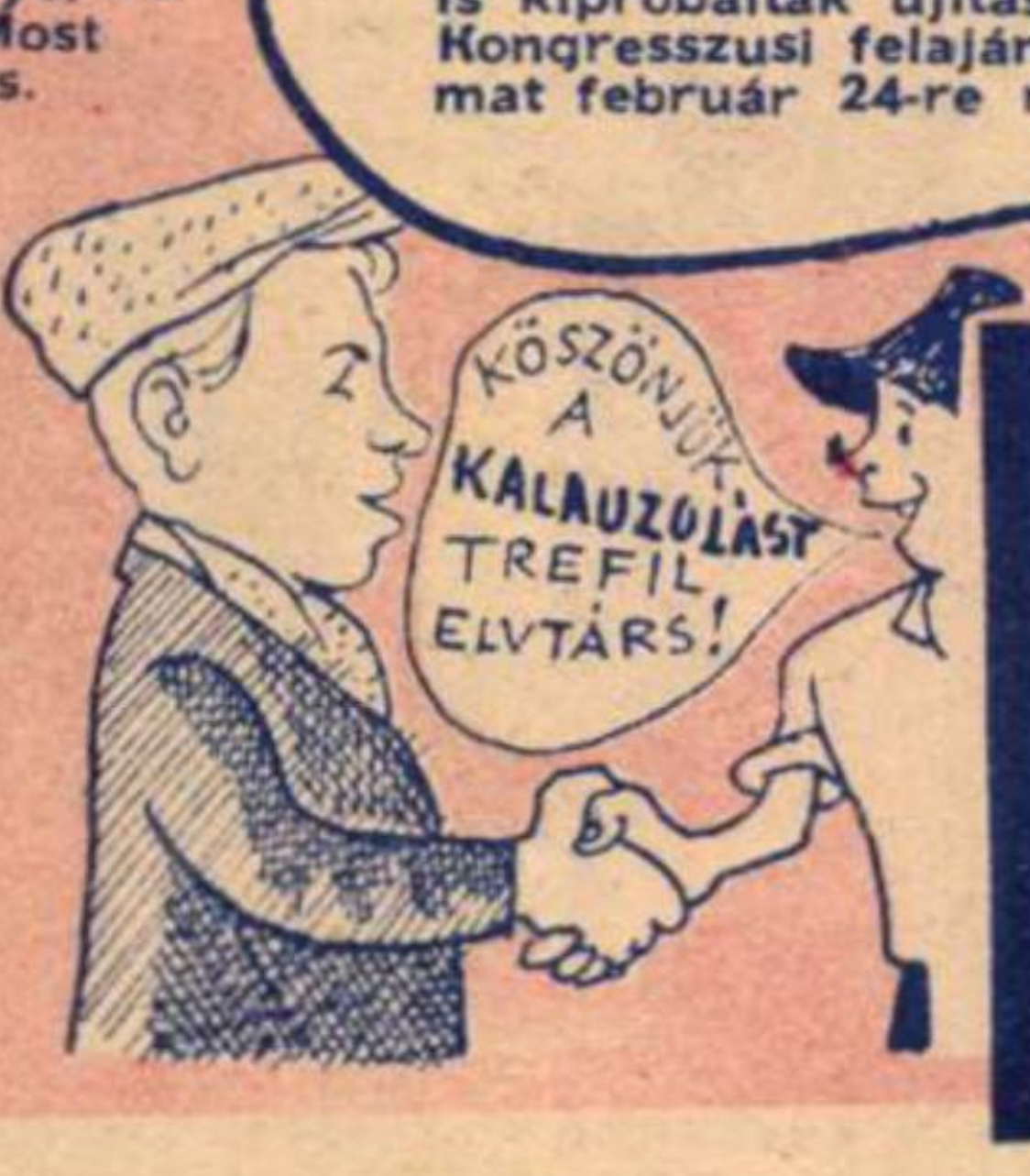

KÖSZÖNJÜK A KALAUZOLÁST TREFIL ELVTÁRS!

Jövő héten: Ludas Matyi az IFJUSÁGI CIPŐGYÁRBAN